

การออกแบบโต๊ะเครื่องแป้งสำหรับห้องพักอาศัยขนาดเล็ก

ศิลปนิพนธ์เสนอเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์
ธันวาคม 2558
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยจฬนเรศวร

DRESSING TABLE DESIGN FOR STUDIO TYPE ROOM

An Art Thesis Submitted in Partial Fulfillment
Of the Requirements for Bachelor Degree of Fine and Applied Arts
In Product and Package Design

December 2015

Copyright 2015 by Naresuan University

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาศิลปนิพนธ์ เรื่องการออกแบบโต๊ะเครื่องแป้งสำหรับห้องพัก
อาศัยขนาดเล็ก ของ ปารีชาติ นิรชน เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ของมหาวิทยาลัย
นเรศวร

.....ประธาน
(อาจารย์ศุภเดช หิมะมาน)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.จิรวัดน์ พิระสันต์)

.....กรรมการ
(ดร.ตติยา เทพพิทักษ์)

หัวข้อวิจัย	การออกแบบโต๊ะเครื่องแป้งสำหรับห้องพักอาศัยขนาดเล็ก
ผู้วิจัย	นางสาว ปารีชาติ นิรชน
ประธานที่ปรึกษา	อาจารย์ ศุภเดช หิมะมาน
กรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. จิรวัดน์ พิศสันต์ ดร. ตติยา เทพพิทักษ์
ประเภทสารนิพนธ์	ศิลปะนิพนธ์ ศป.บ. สาขาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์
	มหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ. 2558
คำสำคัญ	การออกแบบ โต๊ะเครื่องแป้ง ห้องพักอาศัยขนาดเล็ก

บทคัดย่อ

โครงการศึกษาวิจัยการออกแบบโต๊ะเครื่องแป้งสำหรับห้องพักอาศัยขนาดเล็ก โดยผู้วิจัย มีจุดประสงค์เพื่อ ศึกษาพฤติกรรมการใช้งานชุดโต๊ะเครื่องแป้งในห้องพักอาศัยขนาดเล็ก และออกแบบชุดโต๊ะเครื่องแป้งที่มีฟังก์ชันเหมาะสมกับการใช้งานในห้องพักอาศัยขนาดเล็ก

วิธีการดำเนินการวิจัยคือ การศึกษารวบรวมข้อมูลต่าง ๆ นำมาวิเคราะห์เพื่อให้ได้ซึ่งกระบวนการออกแบบผลงาน โดยงานที่ได้ออกมานั้น เน้นความเรียบง่าย สร้างประโยชน์และคุณค่าด้วยฟังก์ชันหน้าที่ใช้งาน สำหรับพื้นที่ห้องที่มีขนาดเล็ก เพื่อบตอบสนองการใช้ประโยชน์ที่สอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้ใช้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของห้องพักอาศัยนำไปสู่กระบวนการออกแบบโครงสร้างใหม่ที่เหมาะสมกับการใช้งาน สามารถใช้งานจริงในชีวิตประจำวันด้วยความเรียบง่ายและฟังก์ชันที่หลากหลายที่ตอบโจทย์กับผู้ใช้งานได้เป็นอย่างดี

จากการวิจัยครั้งนี้ได้ทราบถึงรูปแบบของโต๊ะเครื่องแป้งและทราบถึงหน้าที่ประโยชน์ใช้สอยของโต๊ะเครื่องแป้ง เพื่อบสนองต่อการใช้งานของผู้ใช้งาน ผู้หญิงที่ชื่นชอบในการแต่งตัวได้ตรงกับความต้องการในพื้นที่ที่มีขนาดเล็ก การจัดการพื้นที่ในการออกแบบให้มีการใช้งานที่เหมาะสมกับการใช้งาน จากการออกแบบได้ตอบสนองต่อการใช้งานได้เป็นอย่างดีเพราะมีการแยกหมวดหมู่ของใช้ทำให้จัดระเบียบการใช้งานได้เป็นอย่างดี

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของ อาจารย์ศุภเดช ทิมะมาน ประธานที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ที่ได้สละเวลาอันมีค่ามาเป็นທີ່ปรึกษา พร้อมทั้งให้คำแนะนำตลอดระยะเวลาในการทาศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ และขอกราบขอบพระคุณ ดร.ตติยา เทพพิทักษ์ และรองศาสตราจารย์ ดร. จีรวัดน์ พิระสันต์ กรรมการศิลปนิพนธ์ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่อง พร้อมทั้งช่วยเสนอแนะทางออกของปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างขั้นตอนดาเนินการวิจัย ศิลปนิพนธ์ด้วยความเอาใจใส่จนทำให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์และทรงคุณค่า

ขอขอบพระคุณ ช่างบรรจบ สุภคศร ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่า ผลงานจริงใจได้เป็นชิ้นงานให้แก่ผู้วิจัย พร้อมคำสอนและประสบการณ์ในการทำงาน ได้รู้ขั้นตอนการทำงานอย่างแท้จริง ทำให้ได้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการทำงานต่างๆตลอดจนให้คำแนะนำและช่วยแก้ปัญหาให้ผ่านลุล่วงไปด้วยดี

เหนือสิ่งอื่นใดนี้ต้องขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ของผู้วิจัย อันประกอบไปด้วย คุณภิรม นิชน คุณ ดวงใจ นิรชน ตามลำดับที่คอยเป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนในด้านทุนทรัพย์เพื่อสร้างสรรค์งานวิจัยครั้งนี้

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงมีจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์การออกแบบโต๊ะอาหาร อเนกประสงค์สำหรับผู้พักอาศัยในพื้นที่จำกัด และผู้ที่สนใจบ้างไม่มากก็น้อย

ปารีชาติ นิรชน

สารบัญ

บทที่	หน้า
1. บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	2
ขอบเขตการวิจัย	3
นิยามคำศัพท์เฉพาะ	4
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
1. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวข้องกับหลักการออกแบบ	6
1.1 ความหมายของการออกแบบ	6
1.2 ความสำคัญของการออกแบบ	7
1.3 หลักการออกแบบพื้นฐานทั่วไป	8
1.4 ข้อมูลด้านองค์ประกอบการออกแบบ	9
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเฟอร์นิเจอร์	12
2.1 ประวัติความเป็นมาของเฟอร์นิเจอร์	12
2.2 ความหมายของเฟอร์นิเจอร์	12
2.3 การออกแบบเฟอร์นิเจอร์	13
2.4 หลักการออกแบบเฟอร์นิเจอร์	14
2.5 ประเภทของเฟอร์นิเจอร์	16
2.6 แบ่งตามลักษณะการผลิตเฟอร์นิเจอร์	20
2.7 ชนิดของเฟอร์นิเจอร์	21
2.8 ประวัติของโต๊ะเครื่องแป้ง	23
2.9 ประเภทของโต๊ะเครื่องแป้ง	29
3. ข้อมูลเกี่ยวกับเฟอร์นิเจอร์ประหยัดพื้นที่	31
3.1 หลักการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ประหยัดพื้นที่	31
3.2 ฟังก์ชันหน้าที่การใช้งานสำหรับประหยัดพื้นที่	32
3.3 ข้อมูลห้องและเฟอร์นิเจอร์สำหรับห้องพักอาศัยขนาดเล็ก	36
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับที่พักอาศัย	38
4.1 ความหมายของที่พักอาศัย	38
4.2 ลักษณะของที่อยู่อาศัย	39
4.3 การแบ่งส่วนหรือโซนภายในบ้าน	41
4.4 ประเภทของที่พักอาศัยในปัจจุบัน	41
4.5 ประเภทลักษณะของคอนโดมิเนียม	43

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3. วิธีการดำเนินงานวิจัย.....	50
3.1 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย.....	50
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	51
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	52
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
4. ผลการวิจัย.....	54
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลและข้อสรุปเงื่อนไขในการออกแบบ.....	54
4.2 ขั้นตอนแบบร่าง.....	55
4.3 การพัฒนาและสร้างสรรค์.....	56
4.4 ผลงานที่สร้างสรรค์.....	62
5. บทสรุป.....	65
5.1 ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	65
5.2 สรุปผลงานวิจัย.....	65
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	67
บรรณานุกรม.....	69
ภาคผนวก.....	73
ประวัติผู้วิจัย.....	74

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย	2
2.1 ภาพแสดงตัวอย่างประกอบตะเครื่องแป้ง	24
2.2 ภาพแสดงตัวอย่างประกอบตะเครื่องแป้ง	24
2.3 ภาพแสดงตัวอย่างประกอบตะเครื่องแป้ง	25
2.4 ภาพแสดงตัวอย่างประกอบตะเครื่องแป้ง	26
2.5 ภาพแสดงตัวอย่างประกอบตะเครื่องแป้ง	26
2.6 ภาพแสดงตัวอย่างประกอบตะเครื่องแป้ง	27
2.7 ภาพแสดงตัวอย่างประกอบตะเครื่องแป้ง	28
2.8 แสดงตัวอย่างประกอบอธิบายโต๊ะเครื่องแป้งแบบนั่ง	29
2.9 แสดงตัวอย่างประกอบอธิบายโต๊ะเครื่องแป้งแบบนั่ง	29
2.10 แสดงตัวอย่างประกอบอธิบายโต๊ะเครื่องแป้งแบบยืน	30
2.11 แสดงตัวอย่างประกอบอธิบายโต๊ะเครื่องแป้งแบบยืน	30
2.12 แสดงตัวอย่างประกอบ Bedup เฟอร์นิเจอร์พื้นที่ว่าง	32
2.13 แสดงตัวอย่างประกอบตู้วางนิตยสารเฟอร์นิเจอร์พื้นที่ว่าง	33
2.14 แสดงตัวอย่างประกอบเฟอร์นิเจอร์ห้องครัวเฟอร์นิเจอร์พื้นที่ว่าง	33
2.15 แสดงตัวอย่างประกอบเก้าอี้เฟอร์นิเจอร์เปลี่ยนแปลง	34
2.16 แสดงตัวอย่างประกอบเก้าอี้เฟอร์นิเจอร์เปลี่ยนแปลง	34
2.17 แสดงตัวอย่างประกอบ 2 in 1 Furniture เฟอร์นิเจอร์เปลี่ยนแปลง	35
2.18 แสดงตัวอย่างประกอบโต๊ะกาแฟ เฟอร์นิเจอร์เปลี่ยนแปลง	35
2.19 แสดงตัวอย่างประกอบโต๊ะ เฟอร์นิเจอร์เปลี่ยนแปลง	36
2.20 แสดงตัวอย่างประกอบแปลนห้องแบบที่ 1	47
2.21 แสดงตัวอย่างประกอบแปลนห้องแบบที่ 2	48
2.22 แสดงตัวอย่างประกอบแปลนห้องแบบที่ 3	49
4.1 แสดงภาพแนวความคิด	55
4.2 แสดงภาพ Sketch ครั้งที่ 1	56
4.3 แสดงภาพ Sketch ครั้งที่ 2	56
4.4 แสดงภาพ Sketch ครั้งที่ 2	57
4.5 แสดงภาพ Sketch ครั้งที่ 2	57
4.6 แสดงภาพ Sketch ครั้งที่ 2	58
4.7 แสดงภาพ Sketch แบบที่ 7 พร้อมผลิตจริง	58
4.8 แสดงการเขียนแบบโต๊ะเครื่องแป้ง	59
4.9 แสดงขั้นตอนการขึ้น Model study 3มิติ	59
4.10 แสดงขั้นตอนการขึ้น Model study 3มิติ	60
4.11 ภาพแสดงการทำงานของโต๊ะเครื่องแป้ง	60

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.12 ภาพแสดงการทำงานของโต๊ะเครื่องแป้ง.....	61
4.13 ภาพแสดงการทำงานของโต๊ะเครื่องแป้ง.....	61
4.14 ภาพแสดงการจัดนิทรรศการของสาขาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์.....	62
4.15 ภาพแสดงการจัดนิทรรศการของสาขาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์.....	63
4.16 ภาพแสดงการจัดนิทรรศการของสาขาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์.....	63
4.17 ภาพแสดงการจัดนิทรรศการของสาขาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์.....	64
4.18 ภาพแสดงการจัดนิทรรศการของสาขาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์.....	64

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรุงเทพมหานคร เนื่องมาจากการเพิ่มขึ้นของประชากร ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากมาย ในเรื่องของที่พักอาศัยคนส่วนมากเริ่มต้องการความเป็นส่วนตัวมากขึ้นอัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรอย่างรวดเร็ว เมื่อประชากรเริ่มออกมาอยู่อาศัยตัวคนเดียว ทำให้ที่อยู่อาศัยมีการก่อสร้างเพิ่มมากยิ่งขึ้นก่อให้เกิดปัญหาพื้นที่ ที่มีอยู่ไม่เพียงพอ สำหรับความต้องการของประชากร ในรูปแบบของการก่อสร้าง สถาปนิกเริ่มออกแบบห้องหรือคอนโดที่สามารถมีได้หลายห้อง ใน 1 ห้องมีเฟอร์นิเจอร์ครบทุกอย่างสำหรับการใช้งาน ไม่ว่าจะเป็นเตียงนอน ตู้ โต๊ะ ฯลฯ

ปัจจุบันเฟอร์นิเจอร์เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับที่พักอาศัย เพราะที่พักอาศัยในรูปแบบปัจจุบันมีพื้นที่ใช้สอยอย่างจำกัด และเฟอร์นิเจอร์ที่มีความสำคัญมากโดยเฉพาะผู้หญิงขาดไม่ได้เลยคือ โต๊ะเครื่องแป้ง เพราะว่าเฟอร์นิเจอร์ชิ้นนี้เปรียบเสมือนเครื่องวัดความพร้อมก่อนที่จะออกจากบ้านในแต่ละวัน แม้ปัจจุบันหลายบ้านหรือห้องพักอาศัยขนาดเล็กจะเลือกตัดโต๊ะเครื่องแป้งออกไป และใช้กระจกห้องน้ำแทน หรือกระจกตู้เสื้อผ้าในการแต่งหน้าแต่งตัวเพื่อประหยัดพื้นที่ แต่สำหรับผู้หญิงนั้นก็อยากมีโต๊ะเครื่องแป้ง เพราะว่าของใช้สำหรับผู้หญิงนั้นมีอยู่มากมาย อย่างเช่น เหล่าเครื่องสำอาง น้ำหอม เครื่องประดับ อื่นๆ เนื่องด้วยปัจจุบันนี้โต๊ะเครื่องแป้งกลายเป็นที่นิยมและก็ปรากฏขึ้นในห้องนอนเกือบทุกคน กลายเป็นชิ้นส่วนที่ขาดไม่ได้ของเฟอร์นิเจอร์ที่ต้องมีทุกบ้านหรือทุกห้องนอน เพราะเป็นอีกหนึ่งกิจกรรม ที่ต้องทำทุกวัน ก่อนที่เราจะออกไปพบปะผู้คนในการใช้ชีวิตในแต่ละวัน การแต่งตัวถือเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากในปัจจุบัน

ปัญหาของโต๊ะเครื่องแป้งเป็นพื้นที่สำคัญสำหรับผู้หญิง ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ต้องทำทุกวันก่อนที่จะออกจากบ้านหรือห้องพัก โต๊ะเครื่องแป้งจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพราะเป็นเฟอร์นิเจอร์หนึ่งชิ้นที่ขาดไปไม่ได้ที่จะใช้ในการตกแต่งห้องเพราะพื้นที่ห้องเป็นพื้นที่จำกัด จึงไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่จะตกแต่งให้สวยงามและใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ และด้วยพื้นที่ของโต๊ะเครื่องแป้งที่จำกัด พื้นที่สำหรับใช้สอยและฟังก์ชันการใช้งานค่อนข้างน้อย ทำให้วางอุปกรณ์แต่งหน้าและเครื่องสำอางได้อย่างจำกัด และอุปกรณ์แต่งหน้าเครื่องสำอางสำหรับผู้หญิงที่มีจำนวนมากและเพิ่มมากขึ้นทุกวัน เพราะผู้หญิงจะชอบซื้อ สบผู่ ทับทิมจนบางครั้งไม่มีที่วาง ทำให้ยากต่อการจัดเก็บและใช้งาน ถูกจัดวางอย่างไม่เป็นระเบียบ ทำให้การทำความสะดวกในแต่ละครั้งเป็นไปค่อนข้างยาก

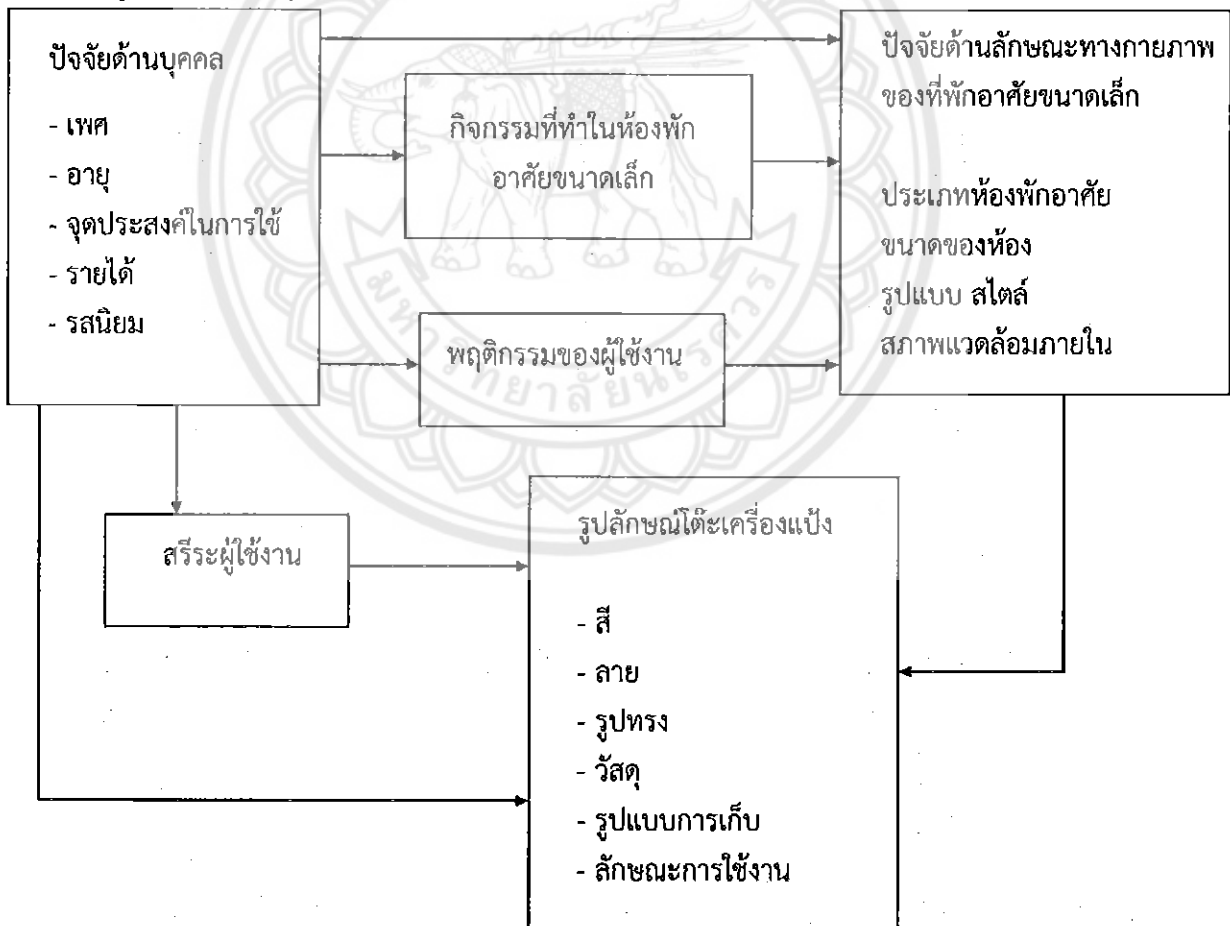
จากเหตุผลดังกล่าวผู้ศึกษาสนใจที่จะศึกษาออกแบบเฟอร์นิเจอร์โต๊ะเครื่องแป้ง เพื่อพัฒนาการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ ในด้านของรูปแบบและประโยชน์ใช้สอยให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตในปัจจุบัน จึงเป็นที่มาของการออกแบบเฟอร์นิเจอร์โต๊ะเครื่องแป้ง สำหรับที่พักอาศัยในรูปแบบปัจจุบัน สะดวก สบายและมีฟังก์ชันที่รองรับพฤติกรรมของผู้ใช้งานและยังสามารถที่จะทำความสะดวกได้อย่างสะดวกต่อการใช้งานมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาพฤติกรรมการใช้งานชุดโต๊ะเครื่องแป้งในห้องพักอาศัยขนาดเล็ก
2. ออกแบบชุดโต๊ะเครื่องแป้งที่มีฟังก์ชันเหมาะกับการใช้งานในห้องพักอาศัยขนาดเล็ก

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา และสังเคราะห์จากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นกรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัยได้ดังนี้

การออกแบบโต๊ะเครื่องแป้งสำหรับห้องพักอาศัยขนาดเล็ก

ภาพที่ 1.1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้แบ่งขอบเขตการศึกษาวิจัยเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ขอบเขตด้านเนื้อหา และ ขอบเขตด้านการออกแบบ

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

- 1.1 เก็บรวบรวมข้อมูล ศึกษาโต๊ะเครื่องแป้งสำหรับห้องพักอาศัยขนาดเล็ก
- 1.2 เก็บรวบรวมข้อมูลห้องพักอาศัยขนาดเล็ก

2. ขอบเขตด้านเวลา

การศึกษาวิจัยเรื่องนี้มีความเกี่ยวข้องกับลำดับช่วงเวลาพัฒนาการของการออกแบบ โต๊ะเครื่องแป้งสำหรับห้องพักอาศัยขนาดเล็ก เป็นระยะเวลา 4 เดือน เริ่มตั้งแต่ สิงหาคม พ.ศ.2558 – พฤศจิกายน พ.ศ 2558

3. ขอบเขตด้านผลิตภัณฑ์

- ออกแบบชุดโต๊ะเครื่องแป้ง 1 ชุด ที่ประกอบด้วย
- โต๊ะเครื่องแป้งพร้อมที่ใส่ของ 1 โครงสร้าง
 - เก้าอี้สำหรับแต่งหน้า 1 โครงสร้าง

4. ขอบเขตหน้าที่การใช้งาน

- ความสะดวกสบายในการใช้งาน
- สีสันที่เหมาะสมกับสรีระ
- ความปลอดภัยในการใช้งาน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. การออกแบบ หมายถึง การออกแบบโต๊ะเครื่องแป้งสำหรับห้องพักอาศัยขนาดเล็กที่มีฟังก์ชันการใช้งานที่หลากหลายเพื่อตอบสนองกิจกรรมการใช้งานโต๊ะเครื่องแป้งของผู้ใช้งาน
2. พื้นที่จำกัด หมายถึง ห้องพัก หอพัก ที่มีขนาดเล็ก ห้องนอนในอาคารมีความกว้างด้านแคบที่สุดไม่น้อยกว่า 2.50 เมตร และมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 8 ตารางเมตร
3. อเนกประสงค์ หมายถึง สามารถใช้ประโยชน์ได้มากกว่าหนึ่งอย่าง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าเรื่อง การออกแบบโต๊ะเครื่องแป้งสำหรับห้องพักอาศัยขนาดเล็ก ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูล เอกสาร เว็บไซต์ จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้มาเป็นพื้นฐานและเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าต่อไปนี้ ซึ่งประกอบไปด้วย

1.แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวข้องกับหลักการออกแบบ

- 1.1 ความหมายของการออกแบบ
- 1.2 ความสำคัญของการออกแบบ
- 1.3 หลักการออกแบบพื้นฐานทั่วไป
- 1.4 ข้อมูลด้านองค์ประกอบการออกแบบ

2.เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเฟอร์นิเจอร์

- 2.1 ประวัติความเป็นมาของเฟอร์นิเจอร์
- 2.2 ความหมายของเฟอร์นิเจอร์
- 2.3 การออกแบบเฟอร์นิเจอร์
- 2.4 หลักการออกแบบเฟอร์นิเจอร์
- 2.5 ประเภทของเฟอร์นิเจอร์
- 2.6 แบ่งตามลักษณะการผลิตเฟอร์นิเจอร์
- 2.7 ชนิดของเฟอร์นิเจอร์
- 2.8 ประวัติของโต๊ะเครื่องแป้ง
- 2.9 ประเภทของโต๊ะเครื่องแป้ง

3.ข้อมูลเกี่ยวกับเฟอร์นิเจอร์ประหยัดพื้นที่

- 3.1 หลักการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ประหยัดพื้นที่
- 3.2 ฟังก์ชันหน้าที่การใช้งานสำหรับประหยัดพื้นที่
- 3.3 ข้อมูลห้องและเฟอร์นิเจอร์ สำหรับห้องพักขนาดเล็ก

4.เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับที่พักอาศัย

- 4.1 ความหมายของที่พักอาศัย
- 4.2 ลักษณะของที่อยู่อาศัย
- 4.3 การแบ่งส่วนหรือโซนภายในบ้าน
- 4.4 ประเภทของที่พักอาศัยในปัจจุบัน
- 4.5 ประเภทลักษณะของคอนโดมิเนียม

1.แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับหลักการออกแบบ

1.1ความหมายของการออกแบบ

การออกแบบ คืออะไร ซึ่งความหมายของคำว่า "ออกแบบ" นั้นถูกให้คำนิยาม หรือคำจำกัดความ ไว้หลายรูปแบบมากมาย ตามความเข้าใจ การตีความหมาย และการสื่อสารออกมาด้วยตัวอักษรของแต่ละคน ตัวอย่างความหมายของการออกแบบ เช่น

การออกแบบ หมายถึง การรู้จักวางแผนจัดตั้งขั้นตอน และรู้จักเลือกใช้วัสดุวิธีการเพื่อทำตามที่ต้องการนั้น โดยให้สอดคล้องกับลักษณะรูปแบบ และคุณสมบัติของวัสดุแต่ละชนิด ตามความคิดสร้างสรรค์ และการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ขึ้นมา เช่น การจะทำโต๊ะขึ้นมาซักหนึ่งตัว เราจะต้องวางแผนไว้เป็นขั้นตอน โดยต้องเริ่มต้นจากการเลือกวัสดุที่จะใช้ในการทำโต๊ะนั้นว่าจะใช้วัสดุอะไรที่เหมาะสม ในการยึดต่อระหว่างจุดต่าง ๆ นั้นควรใช้ กาว ตะปู สกรู หรือใช้ข้อต่อแบบใด รู้ถึงวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้งาน ความแข็งแรงและการรองรับน้ำหนักของโต๊ะสามารถรองรับได้มากน้อยเพียงใด สีสนควรใช้สีอะไรจึงจะสวยงาม เป็นต้น

การออกแบบ หมายถึง การปรับปรุงแบบ ผลงานหรือสิ่งต่างๆ ที่มีอยู่แล้วให้เหมาะสม และดูมีความแปลกใหม่ขึ้น เช่น โต๊ะที่เราทำขึ้นมาใช้ เมื่อใช้ไปนานๆก็เกิดความเบื่อหน่ายในรูปทรงหรือสี เราก็จัดการปรับปรุงให้เป็น รูปแบบใหม่ให้สวยกว่าเดิม ทั้งความเหมาะสม ความสะดวกสบายในการใช้งานยังคงเหมือนเดิม หรือดีกว่าเดิม เป็นต้น

การออกแบบ หมายถึง การรวบรวมหรือการจัดองค์ประกอบทั้งที่เป็น 2 มิติ และ 3 มิติ เข้าด้วยกันอย่างมีหลักเกณฑ์ การนำองค์ประกอบของการออกแบบมาจัดรวมกันนั้น ผู้ออกแบบจะต้องคำนึงถึงประโยชน์ในการใช้สอยและความสวยงาม อันเป็นคุณลักษณะสำคัญของการออกแบบ เป็นศิลปะของมนุษย์เนื่องจากการสร้างค่านิยมทางความงาม และสนองคุณประโยชน์ทางกายภาพให้แก่มนุษย์ด้วย

การออกแบบ หมายถึง กระบวนการที่สนองความต้องการในสิ่งใหม่ของมนุษย์ ซึ่งส่วนใหญ่เพื่อการดำรงชีวิตให้อยู่รอด และสร้างความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น

การออกแบบ (Design) คือศาสตร์แห่งความคิด และต้องใช้ศิลป์ร่วมด้วย เป็นการสร้างสรรค์ และการแก้ไขปัญหาที่มีอยู่ เพื่อสนองต่อจุดมุ่งหมาย และนำกลับมาใช้งานได้ที่น่าพอใจ ความน่าพอนั้น แบ่งออกเป็น 3 ข้อหลักๆ ได้ดังนี้

1. ความสวยงาม เป็นสิ่งแรกที่เราได้สัมผัสก่อน คนเราแต่ละคนต่างมีความรับรู้เรื่องความสวยงาม กับความพอใจ ในทั้ง 2 เรื่องนี้ไม่เท่ากัน จึงเป็นสิ่งที่ถกเถียงกันอย่างมาก และไม่มีเกณฑ์ ในการตัดสินใดๆ เป็นตัวที่กำหนดอย่างชัดเจน ดังนั้นงานที่เราได้มีการจัดองค์ประกอบที่เหมาะสมนั้น ก็จะมองว่าสวยงามได้เหมือนกัน

2. มีประโยชน์ใช้สอยที่ดี เป็นเรื่องที่สำคัญมากในงานออกแบบทุกประเภท เช่นถ้าเป็นการออกแบบสิ่งของ เช่น แก้ว, โศฟา นั้นจะต้องออกแบบมาให้นั่งสบายไม่ปวดเมื่อยถ้าเป็นงานกราฟิก เช่น งานสื่อสิ่งพิมพ์นั้น ตัวหนังสือจะต้องอ่านง่าย เข้าใจง่าย ถึงจะได้ชื่อว่า เป็นงานออกแบบที่มีประโยชน์ใช้สอยที่ดีได้

3. มีแนวความคิดในการออกแบบที่ดี เป็นหนทางความคิด ที่ทำให้งานออกแบบสามารถตอบสนอง ต่อความรู้สึกพอใจ ชื่นชม มีคุณค่า บางคนอาจให้ความสำคัญมากหรือน้อย หรืออาจไม่ให้ความสำคัญเลยก็ได้ ดังนั้นบางครั้งในการออกแบบ โดยใช้แนวความคิดที่ดี อาจจะทำให้ผลงาน หรือสิ่งทีออกแบบมีคุณค่ามากขึ้นก็ได้ดังนั้นนักออกแบบ (Designer) คือ ผู้ที่พยายามค้นหา และสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ทาวิธีแก้ไข หรือหาคำตอบใหม่ๆสำหรับปัญหาต่างๆ (Allalike-design ,2553)

1.2 ความสำคัญของการออกแบบ

การออกแบบจึงมีความสำคัญ และคุณค่าต่อการดำรงชีวิตของเรา ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ และทัศนคติ กล่าวคือ

1.2.1 การวางแผนการทำงาน งานออกแบบจะช่วยให้การทำงานเป็นไปตามขั้นตอนอย่างเหมาะสม และช่วยประหยัดเวลา กล่าวได้ว่า การออกแบบคือการวางแผนการทำงานล่วงหน้า เพื่อช่วยย่นระยะเวลาการทำงาน และเป็นไปตามแบบแผนมากขึ้น

1.2.2 การนำเสนอผลงาน ผลงานการออกแบบจะช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องมีความเข้าใจ ได้ตรงกันอย่างชัดเจน คือการออกแบบเพื่อเป็นสื่อกลางเพื่อให้เข้าใจได้ตรงกันมากขึ้น

1.2.3 สามารถอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับงาน งานบางประเภท อาจมีรายละเอียดที่มาก ซับซ้อน ผลงานการออกแบบ จะช่วยให้ผู้เกี่ยวข้อง หรือผู้ที่พบเห็นมีความเข้าใจที่ชัดเจนการออกแบบเปรียบเสมือนเป็นตัวแทนสื่อถึงความคิดของผู้ที่เป็นคนออกแบบออกแบบได้เกือบทั้งหมด

1.2.4 แบบ จะมีความสำคัญมาก ถ้าผู้ออกแบบกับผู้สร้างงานหรือผู้ผลิต เป็นคนละคนกัน เช่น สถาปนิกกับช่างก่อสร้าง นักออกแบบกับผู้ผลิตในโรงงาน หรือถ้าจะเปรียบไปแล้ว นักออกแบบก็เหมือนกับคนเขียนบทละครนั่นเอง

มีคุณค่าต่อวิถีชีวิตของเรา คือ

1.) ความสำคัญทางกาย คุณค่าของงานออกแบบที่มีผลทางด้านร่างกาย คือคุณค่าที่มีประโยชน์ใช้สอยในชีวิตประจำวันโดยตรง เช่น การออกแบบแก้วน้ำที่มีไว้สำหรับใส่น้ำ การออกแบบยานพาหนะมีไว้สำหรับการเกิดทาง การออกแบบบ้าน อาคาร โรงแรมมีไว้สำหรับอยู่อาศัย เป็นต้น

2.) ความสำคัญทางอารมณ์ความรู้สึก คุณค่าของงานออกแบบที่มีผลทางอารมณ์ความรู้สึกเป็นคุณค่าที่เน้นความชื่นชอบ ความพึงพอใจ ความสุขสบายใจ หรือ ความรู้สึกนึกคิดด้านอื่นๆ ไม่มีผลทางประโยชน์ใช้สอยโดยตรง เช่น งานออกแบบทางทัศนศิลป์ การออกแบบตกแต่งใบหน้าคือคุณค่าทางอารมณ์ความรู้สึกนี้ อาจจะเป็นการออกแบบ อาจจะมีคุณค่าแฝงไว้ในการออกแบบที่มีผลต่อประโยชน์ทางกายได้ เช่น การออกแบบของตกแต่งบ้าน การออกแบบตกแต่งสวน สนามหญ้าหน้าบ้าน หรือการออกแบบตกแต่งร่างกาย เป็นต้น

3.) ความสำคัญทางทัศนคติ คุณค่าของงานออกแบบที่มีผลทางทัศนคติ เน้นการสร้างทัศนคติอย่างใดอย่างหนึ่งต่อผู้พบเห็น เช่น อนุสาวรีย์สร้างทัศนคติให้รักชาติ กล้าหาญ หรือหาความดี งานจิตรกรรมหรือประติมากรรมบางรูปแบบ อาจจะ แสดงความกตัญญูตักเตือน เพื่อเน้นการระลึกถึงทัศนคติที่ดีและถูกควรในสังคม เป็นต้น

1.3 หลักการออกแบบพื้นฐานทั่วไป

การออกแบบมีหลักการพื้นฐาน โดยอาศัยส่วนประกอบขององค์ประกอบศิลปะตามที่ได้กล่าวมาแล้วในบทเรียนเรื่อง “ องค์ประกอบศิลป์ ” คือ จุด เส้น รูปร่าง รูปทรง น้ำหนัก สี และพื้นผิว นำมาจัดวางเพื่อให้เกิดความสวยงามโดยมีหลักการ ดังนี้

1.3.1. ความเป็นหน่วย (Unity) ในการออกแบบผู้ออกแบบจะต้องคำนึงถึงงานทั้งหมดให้อยู่ในหน่วยงานเดียวกันเป็นกลุ่มก้อนหรือมีความสัมพันธ์กันทั้งหมดของงานนั้นๆ และพิจารณาส่วนย่อยลงไปตามลำดับในส่วนย่อยๆ ก็คงต้องถือหลักนี้เช่นกัน

1.3.2 ความสมดุลหรือความถ่วง (Balancing) เป็นหลักทั่วไปของงานศิลปะที่จะต้องดูความสมดุลของงานนั้นๆ ความรู้สึกทางสมดุลของงานนี้ เป็นความรู้สึก ที่เกิดขึ้นในส่วนของการคิดในเรื่องของความงามในสิ่งนั้นๆ มีหลักความสมดุลอยู่ 3 ประการ

1.) ความสมดุลในลักษณะเท่ากัน (Symmetry Balancing) คือมีลักษณะเป็นซ้าย-ขวา บน-ล่าง เป็นต้นความสมดุลในลักษณะนี้ดูและเข้าใจง่าย

2.) ความสมดุลในลักษณะไม่เท่ากัน (Non-symmetry Balancing) คือมีลักษณะสมดุลกันในตัวเองไม่จำเป็นจะต้องเท่ากันแต่ดูในด้านความรู้สึกแล้วเกิดความรู้สึกสมดุลกันในตัว ลักษณะการสมดุลแบบนี้ผู้ออกแบบจะต้องมีการประลองดูให้แน่ใจในความรู้สึกของผู้พบเห็นด้วย ซึ่งเป็น ความสมดุลที่เกิดในลักษณะที่แตกต่างกันได้ เช่น ใช้ความสมดุลด้วยผิว (Texture) ด้วยแสงเงา (Shade) หรือด้วยสี (Color)

3.) จุดศูนย์ถ่วง (Gravity Balance) การออกแบบใดๆ ที่เป็นวัตถุสิ่งของและจะต้องใช้งานการทรงตัวจำเป็นที่ผู้ออกแบบจะต้องคำนึงถึงจุดศูนย์ถ่วง ได้แก่ การไม่โยกเอียง หรือให้ความรู้สึกไม่มั่นคงแข็งแรงดังนั้นสิ่งใดที่ต้องการจุดศูนย์ถ่วงแล้ว ผู้ออกแบบ จะต้องระมัดระวังในสิ่งนี้ให้มาก ตัวอย่างเช่น เก้าอี้จะต้องตั้งตรงยึดมั่นทั้งสี่ขาเท่าๆกัน การทรงตัวของคนถ้ายืน 2 ขา ก็จะต้องมีน้ำหนักลงที่เท้าทั้ง 2 ข้างเท่าๆกัน ถ้ายืนเอียงหรือพิงฝาน้ำหนักตัวก็จะลงเท้าข้างหนึ่ง และ ส่วนหนึ่งจะลงที่หลังพิงฝารูปปั้นคนในท่าวิ่งจุดศูนย์ถ่วงจะอยู่ที่ใดผู้ออกแบบจะต้องรู้และวางรูปได้ถูกต้อง เรื่อง ของจุดศูนย์ถ่วง จึงหมายถึงการทรงตัวของวัตถุสิ่งของนั่นเอง

1.3.3 ความสัมพันธ์ทางศิลปะ (Relativity of Arts)

ในเรื่องของศิลปะนั้น เป็นสิ่งที่จะต้องพิจารณากันหลายขั้นตอนเพราะเป็นเรื่องความรู้สึกที่สัมพันธ์กันอันได้แก่

1.) การเน้นหรือจุดสนใจ (Emphasis or Centre of Interest) งานด้านศิลปะผู้ออกแบบจะต้องมีจุดเน้นให้เกิดสิ่งที่ประทับใจแก่ผู้พบเห็นโดยมีข้อบอกล่าว เป็นความรู้สึกร่วม ที่เกิดขึ้นเองจากตัวของศิลปกรรมนั้นๆ ความรู้สึกนี้ผู้ออกแบบจะต้องพยายามให้เกิดขึ้นเหมือนกัน

2.) จุดสำคัญรอง (Subordinate) คงคล้ายกับจุดเน้นนั่นเองแต่มีความสำคัญรองลงไปตามลำดับ ซึ่งอาจจะเป็นรองส่วนที่ 1 ส่วนที่ 2 ก็ได้ส่วนนี้จะช่วยให้เกิดความลดหล่นทางผลงานที่แสดงผู้ออกแบบจะต้องคำนึงถึงสิ่งนี้ด้วย

3.) จังหวะ (Rhythm) โดยทั่วไปสิ่งที่สัมพันธ์กันในสิ่งนั้นๆย่อมมีจังหวะระยะหรือความถี่ห่างในตัวเองก็ดีหรือสิ่งแวดล้อมที่สัมพันธ์อยู่ก็จะเป็น เส้น สี เงา หรือช่วงจังหวะของการตกแต่ง แสงไฟ ลวดลาย ที่มีความสัมพันธ์กันในที่นั้นเป็นความรู้สึกของผู้พบเห็นหรือผู้ออกแบบจะรู้สึกในความงามนั่นเอง

4.) ความต่างกัน (Contrast) เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเพื่อช่วยให้มีการเคลื่อนไหวไม่ซ้ำซากเกินไปหรือเกิดความเบื่อหน่ายจำเจในการตกแต่งก็เช่นกันปัจจุบันผู้ออกแบบมักจะหาทางให้เกิดความรู้สึกขัดกันต่างกัน เช่น แก้วอียิปต์สมัยใหม่แต่ขณะเดียวกันก็มีแก้วอียิปต์รัชกาลที่ 5 อยู่ด้วย 1 ตัว เช่นนี้ผู้พบเห็นจะเกิดความรู้สึกแตกต่างกันทำให้เกิดความรู้สึกไม่ซ้ำซากรสชาติแตกต่างออกไป

5.) ความกลมกลืน (Harmonies) ความกลมกลืนในที่นี้หมายถึงพิจารณาในส่วนรวมทั้งหมดแม้จะมีบางอย่างที่แตกต่างกันการใช้สีที่ตัดกัน หรือ การใช้ผิวใช้เส้นที่ขัดกันความรู้สึกส่วนน้อยนี้ไม่ทำให้ส่วนรวมเสียก็ถือว่าเกิดความกลมกลืนกันในส่วนรวมความกลมกลืนในส่วนรวมนี้ถ้าจะแยกก็ได้แก่ความเน้นไปในส่วนมูลฐานทางศิลปะอันได้แก่ เส้น แสง-เงา รูปทรง ขนาดผิวสีนั่นเอง

1.4 ข้อมูลด้านองค์ประกอบการออกแบบ

1.4.1 จุด(Point) จุดจัดว่าเป็นส่วนประกอบที่เล็กที่สุด เป็นพื้นฐานและสิ่งสำคัญในการออกแบบทุกชนิด จุดเมื่อเรียงต่อกันในตำแหน่งที่เหมาะสมแล้วซ้ำๆกัน ทำให้เห็นเป็นเส้น รูปร่าง รูปทรง ลักษณะผิวและภาพการออกแบบได้ จุดสามารถจัดเรียงในการออกแบบได้หลายวิธี ดังนี้

- 1.) การนำจุดมาวางเรียงกันในลักษณะที่ซ้ำๆกัน
- 2.) การนำจุดมาวางให้มีความสมดุลทั้งสองข้างไม่เท่ากัน
- 3.) การนำจุดมาวางให้เกิดลวดลายต่างๆ
- 4.) เส้น(Line) เส้นเป็นสิ่งที่เชื่อมระหว่างจุด 2 จุด เส้นทุกเส้นมีความหมาย

และสามารถแสดงอารมณ์ในตัวเอง ดังนี้

- (1)เส้นตรงแนวตั้ง แสดงถึงความสง่างาม มั่นคง เส้นชีวิต การต้านทาน
- (2)เส้นตรงแนวนอน แสดงถึงความนิ่ง สงบ เส้นขอบฟ้า
- (3)เส้นทแยง แสดงถึงอันตราย การเคลื่อนไหว สภาพอารมณ์
- (4)เส้นทแยงไม่สม่ำเสมอ แสดงถึงสายฟ้าแลบ ความผลุนผลัน การทำลาย
- (5)วงกลม เส้นโค้งแสดงถึงความอ่อนช้อยความเสน่ห์ความกลมเกลียว

1.4.2 รูปร่าง(Shape)

1.) รูปร่างมีลักษณะสองมิติ ไม่มีปริมาตรหรือมวล เช่น รูปวงกลม รูปสี่เหลี่ยม รูปสามเหลี่ยม ซึ่งจะมองเห็นแต่ด้านกว้าง กับยาว

2.) รูปทรงมีลักษณะเป็นสามมิติ มีปริมาตรและมวล เรียกว่า รูปทรงเรขาคณิต เช่น ทรงสี่เหลี่ยม ทรงกลม ทรงผืนผ้า

1.4.3 ปริมาตร(Volume) เป็นสิ่งที่มีลักษณะเป็นสามมิติ มีด้านกว้าง ยาวและสูงหรือหนา ปริมาตร สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1.) ปริมาตรในพื้นที่ว่างของวัตถุ เช่น บ่อน้ำ หลุม ปากขวด แจกัน

2.) ปริมาตรมีความหนาแน่นเป็นกลุ่มก้อน เช่น กรวด หิน อิฐ ไม้

1.4.4 ลักษณะพื้นผิว(Texture) ลักษณะของพื้นผิวมีอิทธิพลต่ออารมณ์และความรู้สึกทั้งในแง่บวกและแง่ลบ เช่น ถ้าลักษณะพื้นผิวหยาบ จะให้ความรู้สึกน่ากลัว หยาบ น่าขยะแขยง ไม่น่าจับต้อง แต่หากเป็นพื้นผิวเรียบ ให้ความรู้สึก สะอาด น่าสัมผัส

1.4.5 บริเวณว่าง(Space) บริเวณว่างจะช่วยให้ดึงดูดในงานน่าสนใจ รู้สึกสบายใจ ปลอดภัย แต่ถ้าหากบริเวณที่คับแคบจะให้ความรู้สึกอึดอัด ไม่สบาย

1.4.6 สี(Color) สีจัดว่าเป็นสิ่งที่สามารถดึงดูดใจได้อย่างมาก การผลิตสื่อประเภทต่างๆ ควรเลือกชนิดของสีให้ดี เพราะมีหลากหลายชนิดให้เลือก ไม่ว่าจะเป็นสีน้ำ สีโปสเตอร์ สีฝุ่น สีน้ำมัน ดินสอสี และสีเทียน เป็นต้น ซึ่งแต่ละชนิดของสีก็มีความแตกต่างกันออกไปเช่นกันสีที่พบเห็นทำให้เกิดความรู้สึกแตกต่างกันไป และมักมีความหมายแตกต่างกันออกไป ข้อมูลด้านจิตวิทยาสีต่างๆ มักจะมีความหมายต่างกันออกไปในหลายวัฒนธรรม และแม้แต่ในสังคมตะวันตก ความหมายของสีต่างๆ ได้เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา แต่ปัจจุบันในสหรัฐอเมริกา นักวิจัยคนคว้าได้ค้นพบความถูกต้องแม่นยำที่สีแต่ละสีมีความเกี่ยวข้องกับอารมณ์ความรู้สึกของมนุษย์ดังต่อไปนี้

1.) สีดำเป็นสีแห่งความลึกลับ ความเศร้าโศกคือ สีแห่งการควบคุมและพลังอำนาจ เป็นสีที่นิยมกันในวงการแฟชั่นเพราะมันทำให้ผู้สวมใส่ดูมอมบางขึ้น มันยังดูสง่าและไม่ตกยุค สีดำยังหมายถึงการยอมจำนน ยอมรับอย่างสงบ สีดำเป็นเครื่องหมายแห่งการยอมจำนนต่อพระเจ้า ผู้เชี่ยวชาญด้านแฟชั่นบางคนบอกว่าผู้หญิงที่สวมชุดดำแสดงออกถึงการยอมจำนนต่อผู้ชาย ชุดสีดำยังสามารถทำให้มีอำนาจเหนือกว่า หรือทำให้ผู้สวมดูแปลกแยกและชั่วร้าย ตัวร้าย เช่น แดรกควิลล่าก็สวมชุดดำ

2.) สีขาว คือ สีแห่งความบริสุทธิ์ สะอาด เช่นเจ้าสาวสวมชุดสีขาวเพื่อเป็นเครื่องหมายของความบริสุทธิ์ไร้เดียงสา สีขาวสะท้อนแสงและถือว่าเป็นสีแห่งฤดูร้อน สีขาวเป็นที่นิยมในการตกแต่งและอยู่ในสมัยนิยมเพราะมันสว่าง เป็นกลาง และเข้ากับทุกสิ่งทุกอย่างได้ อย่างไรก็ตาม สีขาวทำให้มองเห็นความสกปรกได้มันจึงรักษาให้สะอาดได้ยากกว่าสีอื่นๆ แพทย์และพยาบาลสวมชุดสีขาวเพื่อแสดงถึงความสะอาดปราศจากเชื้อโรค

3.) สีแดงก่อให้เกิดความเร้าใจ ความกลัว ความกล้าหาญ คือสีที่ให้ความรู้สึกแรงกล้ามากที่สุด สีแดงกระตุ้นให้หัวใจเต้นและหายใจเร็วขึ้น มันยังเป็นสีแห่งความรักอีกด้วย เสื้อผ้าสีแดงทำให้เป็นจุดสนใจและทำให้ผู้สวมใส่ดูมีน้ำหนักมากขึ้น และเพราะมันเป็นสีที่สุดโด่ง เสื้อผ้าสีแดงอาจไม่ช่วยใครในการเจรจาต่อรองหรือการเผชิญหน้ากัน เช่น รถสีแดงเป็นเป้าที่โจรนิยมขโมย ในการ

ตกแต่ง สีแดงมักถูกใช้เพื่อเป็นการเน้นหนัก นักตกแต่งกล่าวว่าเฟอร์นิเจอร์สีแดงมีความสมบูรณ์แบบ เพราะมันจะดึงดูดความสนใจ

4.) สีชมพู คือ สีแห่งความโรแมนติกมากที่สุด มันเป็นสีที่ทำให้เกิดความสงบ ได้มากกว่า ในการแข่งขันกีฬาแบบเหย้า-เยือน ทีมเหย้าจะทาสีห้องพักเปลี่ยนชุดของทีมเยือนด้วยสี ชมพูสว่างเพื่อทำให้ฝ่ายตรงข้ามรู้สึกอ่อนกำลังลง

5.) สีน้ำเงิน คือสีแห่งท้องฟ้าและมหาสมุทร สีน้ำเงินเป็นสีที่ได้รับความนิยมมากที่สุดอีกสีหนึ่ง มีส่งผลให้เกิดความรู้สึกที่ตรงกันข้ามกับสีแดง สีน้ำเงินที่สงบเยือกเย็นทำให้ร่างกาย ผลิตสารเคมีที่ทำให้อารมณ์สงบลงได้ มันจึงมักจะถูกใช้ในห้องนอน สีน้ำเงินยังอาจเป็นสีแห่งความเย็น ชาติและทำให้ใจห่อเหี่ยวได้ด้วย ผู้ให้คำปรึกษาด้านแฟชั่นแนะนำให้สวมชุดสีน้ำเงินไปในการสัมภาษณ์ งานเพราะมันเป็นสัญลักษณ์ของความซื่อสัตย์จงรักภักดี คนเราทำงานได้ดีในห้องสีน้ำเงิน จาก การศึกษาแสดงให้เห็นว่า นักยกน้ำหนักสามารถยกได้หนักขึ้นในห้องสีน้ำเงิน

6.) สีเขียว คือ สีที่ได้รับความนิยมมากที่สุดสำหรับการตกแต่งในปัจจุบัน สีเขียว เป็นสัญลักษณ์ของธรรมชาติ มันเป็นสีที่สบายตาที่สุดและสามารถทำให้การมองเห็นดีขึ้นได้ มันเป็นสีที่ สงบสดชื่น คนที่จะออกรายการทีวีมักนั่งพักผ่อนใน "ห้องสีเขียว" โรงพยาบาลมักจะใช้สีเขียวเพราะมัน ช่วยให้คนไข้รู้สึกผ่อนคลาย เจ้าของในวัยกลางคนจะสวมชุดสีเขียวเพื่อเป็นสัญลักษณ์ของความอุดม สมบูรณ์ สีเขียวเข้มเป็นสีแห่งบุรุษเพศ เจ้าระเบียบ และแสดงถึงความมั่งคั่ง

7.) สีเหลือง คือ สดใสคือสีที่ได้ดึงดูดความสนใจ ในขณะที่มันถือว่าเป็นสีแห่ง การมองโลกในแง่ดี แต่คนเราจะเสียอารมณ์ได้ง่ายขึ้นในห้องสีเหลือง และทำให้ทารกที่ร้องไห้มากกว่า ด้วย มันเป็นสีที่สายตาคงมองได้ยากมากที่สุด มันจึงเป็นสีที่จางได้ถ้าใช้บ่อยๆ สีเหลืองทำให้เกิดสมาธิ เพิ่มความระมัดระวัง ดังนั้นมันจึงถูกนำมาใช้สำหรับสัญญาณเตือนภัยและไฟจราจรทำให้ลดความเร็ว ลง

8.) สีม่วง คือ สีแห่งราชตระกูล สีม่วงจึงมีความหมายบ่งบอกถึงความหรูหรา มั่งคั่ง และชวนให้เสียคน มันยังเป็นความเป็นหญิงและโรแมนติก อย่างไรก็ตาม เนื่องจากมันเป็นสีที่หา ได้ยากในธรรมชาติ สีม่วงจึงสามารถแสดงออกถึงความจอมปลอมได้ด้วย

9.) สีน้ำตาลคือ สีน้ำตาลแห่งความมั่นคง แน่วแน่ เป็นสีของพื้นดินและความ อุดมสมบูรณ์ในธรรมชาติ สีน้ำตาลอ่อนแสดงถึงความแท้จริง ในขณะที่สีน้ำตาลเข้มหมายถึงไม้หรือ หนัง สีน้ำตาลยังสามารถเป็นสีแห่งความเศร้าและโหยหาได้ด้วย ผู้ชายมักจะบอกว่าสีน้ำตาลเป็นสีที่ พวกเขาโปรดปรานมากที่สุด นอกจากนี้ยังมีวรรณะของสีทั้งวรรณะร้อน และวรรณะเย็น วรรณะเย็น จะให้ความรู้สึกสบายตา เช่น สีฟ้า ขาว ม่วง เขียว วรรณะร้อนทำให้รู้สึกร้อน แสบตา เช่น สีเหลือง แดง ส้ม

1.4.7 น้ำหนัก(Value) น้ำหนักสีเป็นความรู้สึกของความหนัก – เบา โกล้ – โกล ว่า เป็นสิ่งของที่อยู่ใกล้จะมีสีที่เข้มกว่าสิ่งของที่อยู่ไกล มองดูแล้วสิ่งที่ใกล้กว่าจะมีน้ำหนักที่มากกว่าสิ่ง ที่อยู่ไกล

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเฟอร์นิเจอร์

2.1 ประวัติความเป็นมาของเฟอร์นิเจอร์

เฟอร์นิเจอร์หรือเครื่องเรือน ได้มีการผลิตมาตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2476 ซึ่งในระยะนั้นเป็นการรับทำตามความต้องการของลูกค้าทำเป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือนเล็ก ๆ น้อย ๆ ต่อมาความต้องการใช้เฟอร์นิเจอร์ภายในประเทศมีแนวโน้มสูงขึ้นเป็นลำดับ ทำให้มีผู้สนใจเข้ามาลงทุนในการผลิตและจำหน่ายเฟอร์นิเจอร์มากขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งพัฒนาจากอุตสาหกรรมในครัวเรือนมาเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่ผลิตเพื่อการส่งออก และมีการผลิตโดยใช้เครื่องมือเครื่องจักรที่สั่งมาจากต่างประเทศอีกด้วย ทั้งนี้เนื่องจากเฟอร์นิเจอร์เป็นสินค้าจำเป็นสำหรับชีวิตประจำวัน คือ มีความสัมพันธ์กับชีวิตมนุษย์โดยตรงทุกอิริยาบถ นับตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งเข้านอน

เฟอร์นิเจอร์จึงมีบทบาทสำคัญยิ่งสำหรับอาคารบ้านเรือนและสถานประกอบการกิจต่าง ๆ ประกอบกับภาวะเศรษฐกิจมีการเปลี่ยนแปลงและประชากรมีจำนวนเพิ่มขึ้น ความจำเป็นที่จะใช้สินค้าประเภทนี้จึงมีมากขึ้นตามลำดับ จากการขยายตัวของโครงการก่อสร้างที่อยู่อาศัยในช่วง 3-5 ปี ที่ผ่านมาปริมาณอาคารบ้านเรือน อาคารธุรกิจการค้าจำนวนมากกระจายตัวไปตามชานเมืองใหญ่ โดยเฉพาะเขตใกล้กรุงเทพมหานคร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา นอกจากเป็นเมืองประวัติศาสตร์ เป็นเมืองท่องเที่ยวในเชิงโบราณสถานแล้ว ในเขตรอบเมืองได้มีเขตอุตสาหกรรม สวนอุตสาหกรรม และย่านอุตสาหกรรมจำนวนมาก ที่อยู่อาศัยสำหรับพนักงานก็ขยายตัวตามมา ดังนั้นความต้องการเฟอร์นิเจอร์สำหรับใช้หรือตกแต่งที่อยู่อาศัยย่อมเพิ่มขึ้นด้วย แม้ว่าในภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันที่ถือว่ามีปัญหาไม่น้อย ความต้องการเฟอร์นิเจอร์ที่จำเป็นยังคงมีอยู่แต่อาจจะเปลี่ยนแปลงรูปแบบไป เช่น เฟอร์นิเจอร์ชนิดที่ถอดประกอบได้ (Knock down) เพราะสะดวกในการติดตั้ง หรือการขนส่ง และยังขึ้นอยู่กับรสนิยมอีกด้วย

2.2 ความหมายของเฟอร์นิเจอร์

ปัจจุบันประโยชน์ของเฟอร์นิเจอร์ไม่ใช่มีแค่เพียงการใช้งานเท่านั้น แต่รูปแบบและดีไซน์ของอุปกรณ์ชิ้นสำคัญต่างๆ ในบ้านเหล่านี้ยังสร้างความสวยงามและควมมีรสนิยมให้กับบ้านด้วย การเลือกหาจึงต้องคำนึงว่าจะเข้ากับการตกแต่งบ้านโดยรวมหรือไม่แต่ก่อนที่คุณจะสรรหาเฟอร์นิเจอร์ชิ้นโปรดมาตกแต่งและใช้งาน คุณควรรู้ให้ลึกถึงคุณสมบัติของเฟอร์นิเจอร์ที่ทำมาจากวัสดุต่างๆ ก่อน เพื่อจะได้ตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง

เฟอร์นิเจอร์ มีชื่อเรียกเป็นภาษาไทย หลายอย่าง เช่น เครื่องเรือน เคหะภัณฑ์ ครุภัณฑ์ เครื่องใช้ภายในบ้าน หรือ เครื่องตกแต่งบ้าน ดังนั้น เฟอร์นิเจอร์ จึงหมายถึง เครื่องตกแต่งบ้านพักอาศัย หรือ อาคาร มีประโยชน์ใช้สอยสะดวกสบายในการใช้งาน เฟอร์นิเจอร์เป็นผลิตภัณฑ์ประเภทอุปโภค ซึ่งได้แก่ โต๊ะอาหาร โต๊ะทำงาน ตู้ชนิดต่างๆ เก้าอี้ เตียงนอน ชั้นวางของ เป็นต้น (วรรณิ สหสมโชค , 2545 , หน้า 4)

เฟอร์นิเจอร์ หรือเครื่องเรือนในภาษาราชการและภาษาวิชาการมักจะเรียกว่า ครุภัณฑ์ ครุภัณฑ์หมายถึงเครื่องตกแต่งบ้านพักอาศัย หรือ อาคารต่างๆ ที่ให้ประโยชน์ใช้สอย สะดวกสบายแก่มนุษย์ เครื่องเรือนทุกชนิดจะสนองความต้องการของผู้ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องผ่านการวิเคราะห์และการออกแบบอย่างมีระบบ (ศรีบุญ เอี่ยมแสน , 2542 , หน้า 25)

เฟอร์นิเจอร์ หรือเครื่องเรือน เป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมประเภทผลิตภัณฑ์อุปโภค เป็นเครื่องตกแต่งบ้านพักอาศัยหรืออาคาร มีความสะดวกสบายในการใช้ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทกว้างๆ คือ ประเภทแรกเป็นเครื่องเรือนที่สร้างติดกับอาคารซึ่งเป็นลักษณะพิเศษ โดยออกแบบและสร้างให้เหมาะสมหรือเข้ากับชุดอาคารนั้น และอีกประเภทเป็นเครื่องเรือนแบบลอยตัว สามารถเลือกตามความพอใจและเหมาะสมกับสถานที่ที่จะนำมาใช้ประโยชน์ (สาคร คันธโชติ , 2528 , หน้าคำนำ , 1)

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าเฟอร์นิเจอร์ หรือเครื่องเรือน หมายถึง ผลิตภัณฑ์ประเภทผลิตภัณฑ์อุปโภค ที่เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ มีความสัมพันธ์ทางสรีระเกี่ยวกับมนุษย์เพื่อให้เกิดความสะดวกสบายในการใช้งานในส่วนต่างๆ ตามที่มนุษย์มีกิจกรรม และยังใช้สำหรับการตกแต่งให้เกิดความสวยงาม ทางด้านรูปทรง จังหวะ ขนาดสัดส่วน ความสมดุล ความกลมกลืน รวมถึงประโยชน์ใช้สอยก่อให้เกิดความสะดวกสบายในการใช้งาน ทั้งในบ้านเรือน อาคาร และสำนักงาน สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทกว้างๆ ได้แก่ เฟอร์นิเจอร์ที่สร้างติดกับอาคาร และประเภทแบบลอยตัว

จึงอาจสรุปได้ว่าการออกแบบเฟอร์นิเจอร์หมายถึง การจัดระเบียบวิธี หรือ การจัดองค์ประกอบ การปรับปรุงแบบเพื่อสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ของเฟอร์นิเจอร์หรือเครื่องเรือนรวมถึงการรู้จักวางแผน จัดขั้นตอนและรู้จักเลือกใช้วัสดุเพื่อ ให้มีเกิดคุณค่าทางสุนทรียภาพ ความสัมพันธ์ทางสรีระเกี่ยวกับมนุษย์เพื่อให้เกิดความสะดวกสบายในการใช้งาน ความแข็งแรงของโครงสร้าง และหน้าที่ในด้านความงามและประโยชน์ใช้สอยในการใช้งานอย่างเหมาะสมและลงตัว

2.3 การออกแบบเฟอร์นิเจอร์

การออกแบบมีอิทธิพลต่อโลกในยุคปัจจุบันนี้มาก ไม่ว่าสิ่งใด ในโลกล้วนเกิดขึ้นจากฝีมือมนุษย์ การเปลี่ยนแปลงรูปทรงธรรมชาติให้อยู่ในสภาพแวดล้อมให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสมกับความต้องการด้านการใช้งานความสะดวกสบาย และทางจิตใจเป็นความต้องการของมนุษย์อย่างไม่มีขีดจำกัด มนุษย์ต้องการสิ่งใหม่อยู่เสมอ จะสังเกตได้ว่า แต่ละสิ่งนั้นล้วนมีการจัดการทั้งสิ้น เช่น บ้านพักอาศัย มนุษย์จัดการนำวัสดุท้องถิ่นมาประกอบเป็นที่พักอาศัย จนกลายมาเป็นส่วนหนึ่งในสิ่งที่มีความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตและมีวิวัฒนาการแปรเปลี่ยนมาตลอดตามความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ให้เหมาะสมกับยุคสมัยและเทคโนโลยียุคสมัยนั้น

2.4 หลักการออกแบบเฟอร์นิเจอร์

หลักการออกแบบนั้นเป็นพื้นฐานสำหรับการสร้างสรรค์งาน หลักการออกแบบไม่ใช่กฎเกณฑ์ตายตัวแต่ใช้เป็นแนวคิดสำหรับผู้ออกแบบเพื่อใช้สร้างสรรค์งานออกแบบ โดยการออกแบบจะต้องมาจากความมุ่งหมายที่วางไว้ ในการออกแบบเฟอร์นิเจอร์รูปทรงที่ได้มักจะมีจุดประสงค์หรือความมุ่งหมายในการใช้งานในการใช้งานเป็นหลักสำคัญ ซึ่งความมุ่งหมายหรือหน้าที่ใช้สอยดังกล่าวมักมีความมุ่งหมายออกเป็นสองประเด็นหลัก ได้แก่ ความมุ่งหมายหรือการใช้สอยเพื่อประโยชน์หรือความสุขทางกายหรือกายภาพ อาทิเช่นสัดส่วนที่สอดคล้องและเหมาะสมกับสรีระของผู้ใช้ มีความแข็งแรงและเหมาะสมกับการใช้งาน การสามารถสร้างความสะดวกสบายในการใช้งาน เป็นต้น และความมุ่งหมายหรือการใช้สอยเพื่อประโยชน์หรือความสุขทางใจ ซึ่งได้แก่ รูปทรงที่ความสวยงาม รูปทรงที่สร้างความภาคภูมิใจหรือสง่างามแก่ผู้ใช้ เป็นต้น

ก่อนทำการออกแบบ ซึ่งปัจจัยที่ต้องคำนึงถึงประกอบด้วยสิ่งต่างๆดังต่อไปนี้

2.4.1. หน้าที่ใช้สอย การออกแบบเฟอร์นิเจอร์ หรือเครื่องเรือน จำเป็นเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรู้และเข้าใจของหน้าที่ใช้สอยของเฟอร์นิเจอร์หรือเครื่องเรือนแต่ละชนิดและประเภทของเครื่องเรือน ให้เข้าใจก่อนทำการออกแบบ

2.4.2. ความแข็งแรง ความแข็งแรงก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ผู้ออกแบบเฟอร์นิเจอร์ หรือเครื่องเรือนต้องคำนึงถึง เครื่องเรือนที่มีโครงสร้างใหญ่โตแข็งแรงเกินไปไม่ได้หมายความว่าดี เพราะเป็นการสิ้นเปลืองวัสดุและทำให้ราคาเกินความเหมาะสม

2.4.3. ความปลอดภัย การออกแบบเฟอร์นิเจอร์ หรือเครื่องเรือนต้องคำนึงถึงความปลอดภัยต่อผู้ใช้

2.4.4. สัดส่วนการใช้งานที่เหมาะสม สัดส่วนการใช้งานเป็นปัจจัยที่มีความจำเป็นอย่างมากในการออกแบบ

2.4.5. ความสวยงาม การออกแบบเฟอร์นิเจอร์ หรือเครื่องเรือนเป็นธรรมดาที่ต้องคำนึงถึงความงาม เพื่อเป็นเสน่ห์และแรงจูงใจที่จะทำให้มีความต้องการอยากได้เป็นเจ้าของ

2.4.6. การใช้วัสดุที่เหมาะสมการออกแบบที่ดีต้องคำนึงถึงวัสดุที่เหมาะสมกับการใช้งาน

2.4.7. กรรมวิธีการผลิต การรู้และเข้าใจกรรมวิธีการผลิต

2.4.8. ราคาที่เหมาะสม ควรมีการตั้งราคาที่สมเหตุผลและสอดคล้องกับตลาด หรือกลุ่มเป้าหมาย

2.4.9. การขนส่ง นักออกแบบควรคำนึงถึงการขนส่งด้วย และความเสียหายอันเกิดจากการขนส่ง

2.4.10. การดูแลและบำรุงรักษา

การออกแบบโครงสร้าง

การออกแบบโครงสร้าง เป็นการออกแบบรูปลักษณ์และขนาดจากหน้าที่ใช้สอยหลักในการออกแบบโครงสร้างนั้นมีหลักการพอที่จะสรุปได้ดังนี้

1. การออกแบบโครงสร้างควรให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการ
2. การจัดสวนประกอบของโครงสร้างให้มีความแข็งแรง ปลอดภัยและไม่ก่อให้เกิดอันตรายในการใช้งานในการใช้งาน
3. การออกแบบโครงสร้างให้มีความเหมาะสมและสัมพันธ์กับสถานที่ และสถานภาพของสังคม
4. การออกแบบโครงสร้างควรจัดองค์ประกอบของโครงสร้างให้มีเกิดคุณค่าในด้านความงามตามหลักการออกแบบ และการใช้งาน
5. การออกแบบโครงสร้างควรมีรูปแบบที่สอดคล้องและเหมาะสมกับวัสดุ เครื่องมือ เครื่องจักร และกระบวนการผลิต

การออกแบบตกแต่ง

1. การออกแบบตกแต่งควรต้องสัมพันธ์และส่งเสริมรูปลักษณ์ของโครงสร้าง
2. การออกแบบตกแต่งต้องเหมาะสมกับหน้าที่ใช้สอย ลักษณะโดยทั่วไปมักจะดูเรียบง่ายพอดี ไม่ดูมากจนเกินงาม
3. การออกแบบตกแต่งควรใช้วัสดุ และสีที่มีความงดงามถูกต้องตาม หลักการออกแบบ
4. การออกแบบตกแต่งควรใช้วัสดุ และผิวสัมผัสที่เหมาะสมและถูกต้องและสวยงามและสอดคล้องกับลักษณะและหน้าที่ใช้สอย
5. การออกแบบตกแต่งควรคำนึงถึงความเหมาะสมกับการใช้งาน สถานภาพและรสนิยมของผู้ใช้ รวมถึงความสะดวกในการดูแลรักษา

การออกแบบนั้นมีการรอบแนวคิดหลากหลายในที่ขอให้หลักการไว้ว่าต้องคำนึงถึงอะไรเป็นอันดับแรก สิ่งแรกที่ควรคำนึงถึงคือผู้ใช้ (User) สถานที่ (Where, Site, Location) พฤติกรรมการใช้ (User Behavior) ขนาดสัดส่วน (Human Dimension) การใช้งาน (Function) วัสดุ (Materials) อุปกรณ์ (Fitting Accessorirs) ความสวยงาม (Esthetic) เทคโนโลยีการผลิต (Production Technolony) รักษาสิ่งแวดล้อม (Environment)

เฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ภายในอาคาร (In-Door Furniture) เป็นเฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ภายในอาคารทั้งอาคารสาธารณะ และบ้านพักอาศัยส่วนตัว การออกแบบเฟอร์นิเจอร์จะต้องสอดคล้องกับภายในห้องหรืออาคารอย่างกลมกลืนและ ลงตัว เฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้จะมีความเกี่ยวข้องกับผู้ใช้โดยตรง เพราะผู้ใช้ เฟอร์นิเจอร์จะเป็นผู้ใช้เอง และมีขอบเขตห้องเป็นส่วนประกอบ เสมือนว่ามนุษย์เป็นจุดศูนย์กลางและมีเฟอร์นิเจอร์เป็นสิ่งแวดล้อม ฉะนั้นการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ต้องคำนึงถึงเนื้อที่ว่างทางเดิน และการกลมกลืนกับสิ่งแวดล้อมภายในห้องนั้น ๆ เฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้ได้แก่ เช่น เก้าอี้รับแขก โต๊ะ-เก้าอี้รับประทานอาหาร ตู้โชว์ เตียงนอน โต๊ะทำงาน ฯลฯ การเลือกใช้วัสดุสามารถกำหนดเลือกได้หลายรูปแบบตามที่ลูกค้าต้องการไม่ขึ้น อยู่กับสภาพดินฟ้าอากาศ

2.5 ประเภทของเฟอร์นิเจอร์

การแบ่งประเภทของเฟอร์นิเจอร์ สามารถที่จะแบ่งประเภทของเฟอร์นิเจอร์ออกตามลักษณะต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้ แบ่งตามลักษณะการติดตั้ง การแบ่งประเภทของเฟอร์นิเจอร์ตามลักษณะการติดตั้ง จะใช้เกณฑ์การพิจารณาในด้านการติดตั้งเฟอร์นิเจอร์ว่า มีการติดตั้งแบบถาวรไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้หรือเป็นการวางตั้งธรรมดาและสามารถเคลื่อนย้ายได้ ซึ่งสามารถแบ่งได้ 2 ประเภทดังนี้

2.5.1 เฟอร์นิเจอร์ประเภทติดประกอบกับตัวอาคาร (BLUIT IN FURNITURE)

เป็นเฟอร์นิเจอร์ที่ติดอยู่กับอาคาร หรือเป็นเฟอร์นิเจอร์ที่ขนเคลื่อนย้ายไม่ได้ เช่น ตู้ติดผนัง หากมีการเคลื่อนย้ายอาจจะทำให้เฟอร์นิเจอร์มีการเสียหายได้ ข้อดี ระบบโครงสร้างของเฟอร์นิเจอร์แข็งแรง เฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้เป็นประเภทที่มีโครงสร้างต่อเนื่องกันเป็นช่องว่าง (UNIT) ใหญ่ ฉะนั้นจะต้องมีชิ้นส่วนของโครงสร้างมากขึ้น ทำให้เกิดระบบโครงสร้างที่มั่นคงและอีกประการหนึ่ง บางส่วนของโครงสร้างมีความจำเป็นต้องยึดติดกับอาคาร ฉะนั้นย่อมจะให้ความแข็งแรงมากขึ้นกว่าปกติ -มีขนาดสัมพันธ์กับเนื้อที่จัดวาง เพราะเฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้เมื่อมีการออกแบบจำเป็นต้องมีการวัดขนาดบริเวณ ติดตั้งเพื่อให้ได้ขนาดเฟอร์นิเจอร์สัมพันธ์กันพอดีและติดตั้งแล้วจะพอดีกับ ช่องว่างหรือพื้นที่ที่ติดตั้ง -ออกแบบด้านรูปทรงได้กว้างขวาง ในด้านรูปทรง (FROM) และในด้านการออกแบบ (DESIGN) ที่ได้อิสระมาก สามารถทำได้หลายรูปแบบ (STYLE) เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์กับห้อง ๆ นั้นกับอาคาร หลังจากนั้น ด้านขนาดความกว้าง ยาวต่าง ๆ ไม่มีขอบเขตจำกัดมาก ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะของอสังหาริมทรัพย์ที่ติดตั้งเป็นเกณฑ์ แต่ถ้าเป็นเฟอร์นิเจอร์ประเภทลอยตัว ต้องคำนึงถึงความกว้าง ความยาวและความสูง จะต้องมีความสัมพันธ์กันมาก มิฉะนั้นจะเกิดปัญหาการทรงตัวไม่ดี อาจล้มได้ง่าย เก็บสิ่งของสัมภาระได้มากเพราะว่า เฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้ได้รับการออกแบบและจัดวางมาโดยตรงว่าจะให้มีหน้าที่เก็บของสัมภาระอะไร มีขนาดและปริมาณเท่าไรจึงสามารถเก็บสัมภาระได้มาก และตามชอกตามมุมต่างๆ ก็ยังสามารถดัดแปลงให้เก็บสิ่งของได้ ฉะนั้นเนื้อที่ที่จะสูญเสียไม่มีเลย แต่ถ้าเป็นเฟอร์นิเจอร์แบบลอยตัวแล้วจะถูกจำกัดด้วยขนาด (เพราะขนาดของประตู ช่องทางเดิน และลักษณะการขนส่งบังคับ) ฉะนั้นการวางสัมภาระบางอย่างอาจวางได้น้อยขึ้น หรือวางสัมภาระหรือสิ่งของบางอย่างอาจไม่ได้ เพราะมีขนาดใหญ่ไปไม่เหมาะสม เป็นต้น สะดวกในการจัดวางในตำแหน่งต่าง ๆ ของตัวบ้าน เฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้สามารถจัดวางได้ทุกตำแหน่งของอาคาร เช่น ตั้งกับพื้นชิดกับผนัง แขนงหรือติดตั้งกับเพดานก็ได้ ซึ่งมีความแตกต่างกับเฟอร์นิเจอร์ประเภทลอยตัวซึ่งนิยมวางตั้งบนพื้นเท่านั้น ประหยัดวัสดุ เพราะโครงสร้างของเฟอร์นิเจอร์บางส่วนอาจอาศัยโครงสร้างของตัวอาคาร เช่น ผนัง ผนัง เพดาน หรือเสา เป็นส่วนประกอบ ฉะนั้นทำให้ลดวัสดุลงไปได้บ้าง แต่ถ้าคิดราคาเปรียบเทียบกับเฟอร์นิเจอร์ประเภทลอยตัวแล้ว ยังคงแพงกว่า เพราะมีค่าแรงในการผลิตสูงกว่า ข้อเสีย เคลื่อนย้ายลำบาก เพราะเฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้เป็นการติดตั้งถาวร และอาศัยโครงสร้างของอาคารประกอบด้วย หรือเพียงบางส่วนอาจเคลื่อนย้ายได้ แต่มีขนาดใหญ่ น้ำหนักมาก ไม่เหมาะกับอาคารชั่วคราว เพราะเกิดปัญหาการขนย้าย และเกิดปัญหาการถอดรื้อถอน ฉะนั้นคิดว่าอาคารหรือบ้านที่ใช้ออยู่นั้นจะต้องมีการรื้อถอน เปลี่ยนแปลงแก้ไข ก็ไม่ควรใช้เฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้เพราะจะรื้อถอนลำบาก และเกิดการ

ชำระง่าย -ราคาการผลิตสูง เพราะเฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้ต้องใช้เครื่องมือและแรงงานมากในการผลิต การผลิตต้องมาผลิต ณ ที่ตั้งของเฟอร์นิเจอร์ชิ้นนั้นจึงทำให้ราคาการผลิตสูง ซ่อมแซมลำบาก เพราะว่ ชิ้นส่วนต่างๆ ของเฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้สลับซับซ้อน จำนวนชิ้นส่วนมาก การซ่อมแซมจะต้องมา ซ่อมแซมที่ตั้ง บางครั้งทำใหม่อาจจะมีราคาถูกกว่าซ่อมแซม แก้ไขแปดและรูปแบบลำบาก ฉะนั้น การออกแบบเฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้ จะต้องคำนึงถึงระยะเวลาในการใช้ให้มาก เพราะถ้าเกิดความเปื้อ หน่ายทางด้านรูปแบบหรือการจัดวาง จะแก้ไขได้ลำบากมาก

2.5.2 เฟอร์นิเจอร์ประเภทลอยตัว (FREE STANDING FURNITURE) เป็น เฟอร์นิเจอร์ที่สำเร็จจากโรงงาน ผ่านกระบวนการผลิตในระบบอุตสาหกรรม เฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้ สามารถเคลื่อนย้ายได้ตามความต้องการ

ข้อดี

ราคา ถูก เพราะเฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้มีการผลิตในระบบอุตสาหกรรม ผลิตจำนวนมาก ทำให้ ต้นทุนต่อหน่วยของเฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้มีราคาถูกกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับเฟอร์นิเจอร์ประเภทติด ประกอบกับตัวอาคาร -ซ่อมบำรุงรักษาง่าย เพราะเฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้ ชิ้นส่วนบางชิ้นเป็นชิ้นส่วน มาตรฐาน สามารถหาทดแทนกันได้ -เคลื่อนย้ายได้ เฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้สามารถเคลื่อนย้ายนำไป จัดวางตามสถานที่ต่างๆ ได้โดยไม่มี การชำรุดเสียหายในระหว่างการขนย้าย เมื่อมีการเปลี่ยนแปลง รูปแบบการจัดวาง ก็สามารถเคลื่อนย้ายไปจัดวางที่แห่งใหม่ได้ง่าย

ข้อเสีย

ไม่มีขนาดสัมพันธ์กับเนื้อที่จัดวางเพราะเฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้เมื่อได้รับ การออกแบบและผลิต จากโรงงานแล้วเป็นแบบมาตรฐาน บางครั้งอาจจะทำให้ไม่สามารถเข้าในพื้นที่หรือช่องว่างของห้องที่ผู้ ซื้อไป ได้ลงตัว

ระบบโครงสร้างของเฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้จะอาศัยรับน้ำหนัก ถ้ายางด้วยโครงสร้างของตัวมัน เองเท่านั้น จึงมีความแข็งแรงอยู่ภายใต้ขีดจำกัด

2.5.2.1 เฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ในบ้านพักอาศัย เป็นเฟอร์นิเจอร์ที่ออกแบบมาเพื่อใช้ในห้องต่างๆ ภายในบ้านพักอาศัย ซึ่งส่วนใหญ่ของเฟอร์นิเจอร์ในปัจจุบันเป็นประเภทนี้ ซึ่งสามารถแยกย่อยตาม ห้องต่างๆ ภายในบ้านพักอาศัยได้ดังต่อไปนี้ คือ

1.)ห้องนอน(Bed room) ซึ่งในชีวิตมนุษย์เรานี้ 1 ใน 3 ของเวลาทั้งหมด จะใช้เวลา เกี่ยวกับการนอนเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเฟอร์นิเจอร์ภายในห้องมีดังต่อไปนี้

เตียงนอน (Bed)

ตู้เสื้อผ้า (wardrobe)

โต๊ะหัวเตียง (Night table)

ตู้ (Closets)

โต๊ะเครื่องแป้ง (Dressing Table)

เก้าอี้สำหรับแต่งตัว (Stool or small chair)

2.)ห้องพักผ่อน (Living room) เป็นเฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ในส่วนรวมของบ้านพักอาศัย หรือ คอนโด คือสมาชิกในครอบครัวสามารถใช้ได้ร่วมกัน รวมถึงเป็นหน้าต่างเพื่อรับแขกที่มาเยี่ยมเยียน ดังนั้นเฟอร์นิเจอร์ภายในห้องนี้บางครั้งสะท้อนความเป็นภาพลักษณ์ของเจ้าของห้องหรือเจ้าของบ้าน ซึ่งมีเฟอร์นิเจอร์ดังต่อไปนี้

- เก้าอี้ยาว (Sofas)
- เก้าอี้เท้าแขน (Arm chairs)
- โต๊ะกลาง (Coffee table)
- โต๊ะข้าง (Side table)
- เก้าอี้พักผ่อน (Easy chair)
- เก้าอี้โยก (Rocking chairs)

3.)ห้องรับประทานอาหาร (Kitchen room) เป็นเฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ในห้องครัว หรือห้องเตรียมอาหาร เฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้ค่อนข้างแข็งแรง ทนความชื้น ทำความสะอาดและดูแลรักษาง่าย ซึ่งมีเฟอร์นิเจอร์ภายในห้องดังต่อไปนี้

- ตู้เก็บของ (Storage cabinet)
- บนตู้เก็บของอาจจะมีอ่างล้างจาน (Sinks)
- เตาหุงต้ม (Sanges)
- ช่องว่างสำหรับวางตู้เย็น (Refrigerators)
- โต๊ะเตรียมอาหาร (Catering tables)
- ตู้เก็บถ้วยชาม (Cupboard)
- ตู้ลอย หรือชั้นลอย (Hanging & Shelve)
- ที่เตรียมอาหาร (Disposer)

2.5.2.2 เฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ในสำนักงาน (Office) เป็นเฟอร์นิเจอร์ที่ออกแบบมาเพื่อใช้ในการ ตกแต่งสำนักงานต่างๆ เฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้จะมีลักษณะเข้าชุดกันคือจะมีรูปแบบ ลักษณะโทนสีจะ ใช้ในลักษณะใกล้เคียง ซึ่งในปัจจุบันนี้เฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้เริ่มจะเป็นเฟอร์นิเจอร์ประเภทเหล็กเสีย ส่วนใหญ่ เนื่องจากมีราคาถูก ทนทานกว่าเฟอร์นิเจอร์ที่ทำจากไม้ ซึ่งเฟอร์นิเจอร์สำนักงานประกอบไปด้วย

- โต๊ะทำงาน (Desks)
- เก้าอี้ไม่มีเท้าแขน (Small chairs)
- เก้าอี้หมุน (Revolving chairs)
- ชุดรับแขก (Sofas)
- โต๊ะพิมพ์ดีด (Typewriter tables)
- โต๊ะข้าง (Side tables)
- ที่วางโทรศัพท์ (Telephone)
- ตู้เก็บเอกสาร(Filing cabinets)
- ชั้นวางหนังสือ (Book shelves)
- ม้านั่ง (Stools)

2.5.2.3 เฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ในชุมชน (Public) เฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้เป็นประเภทที่มีความแข็งแรงทนทานต่อการใช้งาน เพราะไม่ใช่เป็นเฟอร์นิเจอร์ที่มีคนใช้เพียง 1-2 คน แต่มีผู้ใช้งานมากมาย การดูแลรักษาต้องดูแลรักษาง่าย ทนทานต่อสภาพแวดล้อม เพราะบางครั้งเฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้มักอยู่ภายนอกอาคาร เฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ในชุมชนอาจจะประกอบไปด้วยดังนี้ เก้าอี้สนาม ฐานสาธารณะ โต๊ะชั้นวางสัมภาระต่างๆ

2.5.2.4 เฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ในห้องปฏิบัติการ (LAB) เฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ในห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน และห้องทดลองทางวิทยาศาสตร์เป็นเฟอร์นิเจอร์ที่ออกแบบมาใช้งานเฉพาะกิจหรืองานเฉพาะอย่าง ไม่สามารถนำเฟอร์นิเจอร์ชนิดอื่นมาใช้แทนกันได้ พื้นผิวของเฟอร์นิเจอร์ชนิดนี้บางครั้งต้องทนต่อการกัดกร่อนของสารเคมี ทนรอยขีดข่วน ทนความร้อน เป็นฉนวนกันไฟฟ้า บางครั้งจำเป็นต้องทนไฟได้ในห้องปฏิบัติการบางอย่าง จึงเป็นเฟอร์นิเจอร์ชนิดพิเศษ ราคาแพง วัสดุพิเศษ เฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ในห้องปฏิบัติการอาจจะประกอบไปด้วย ดังนี้ ตู้เครื่องมือ โต๊ะทดลองวิทยาศาสตร์ โต๊ะทำงานช่าง

แบ่งเฟอร์นิเจอร์ตามสภาพแวดล้อมที่นำไปติดตั้ง การแบ่งโดยใช้เกณฑ์พิจารณาด้านสภาพแวดล้อมที่เฟอร์นิเจอร์ไปติดตั้ง ซึ่งผลทางด้านสภาพแวดล้อมจะทำให้มีการออกแบบเฟอร์นิเจอร์มีลักษณะแตกต่างกัน ไป วัสดุที่มีคุณสมบัติแตกต่างกัน กรรมวิธีการผลิตก็แตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อมที่เฟอร์นิเจอร์ชิ้นนั้นไปติดตั้ง ซึ่งสามารถแบ่งได้ออกเป็น 2 ประเภทดังนี้

1. เฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ภายนอกอาคาร (OUT-DOOR FURNITURE) เฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ภายนอกอาคาร เป็นเฟอร์นิเจอร์ประเภทที่มีคุณสมบัติทนทานต่อสภาพแวดล้อม ลม ฟ้าอากาศ แดด รังสีอินฟราเรด เพราะมีการวางตั้งไว้ภายนอกอาคาร ถึงแม้บางครั้งอยู่ภายใต้หลังคา และเฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้ทนทานต่อการใช้งานในที่สาธารณะ ซึ่งขอยกตัวอย่างเฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้ เช่น เก้าอี้หรือม้านั่งสนาม เก้าอี้หรือม้านั่งบริเวณป้ายรถโดยสารประจำทาง เติ่งนอนอาบแดดริมสระน้ำ ฯลฯ วัสดุที่ใช้ทำเฟอร์นิเจอร์ถ้าเป็นไม้ควรจะเป็นไม้ประเภทไม้เนื้อแข็ง หรือเป็นวัสดุโลหะเช่นเหล็กที่ทาสีกันสนิมหรือสแตนเลส การออกแบบรูปร่างของเฟอร์นิเจอร์ประเภทจำเป็นต้องออกแบบให้สอดคล้องกับรูปแบบอาคาร บ้านพักอาศัย ภูมิสภาพแวดล้อมที่เฟอร์นิเจอร์ชิ้นนี้ไปตั้งอยู่ บางครั้งเฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้อาจจะมีประโยชน์ใช้สอยรองเป็นงานทางด้าน ประติมากรรมประดับสวนสาธารณะก็ได้แล้วแต่ผู้ออกแบบ และเจ้าของสถานที่ การติดตั้งเฟอร์นิเจอร์จำเป็นต้องมีการยึดติดกับที่เพื่อป้องกันสูญหาย หรือการเคลื่อนย้ายไปจากตำแหน่งเดิม ผู้ซื้อเฟอร์นิเจอร์อาจจะไม่ได้เป็นผู้ใช้เฟอร์นิเจอร์เอง

2. เฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ภายในอาคาร (IN-DOOR FURNITURE) เป็นเฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ภายในอาคารทั้งอาคารสาธารณะ และบ้านพักอาศัยส่วนตัว การออกแบบเฟอร์นิเจอร์จะต้องสอดคล้องกับภายในห้องหรืออาคารอย่างกลมกลืนและ ลงตัว เฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้จะมีความเกี่ยวข้องกับผู้ใช้โดยตรงเพราะผู้ซื้อ เฟอร์นิเจอร์จะเป็นผู้ใช้เอง และมีขอบเขตห้องเป็นส่วนประกอบ เสมือนว่ามนุษย์เป็นจุดศูนย์กลางและมีเฟอร์นิเจอร์เป็นสิ่งแวดล้อม ฉะนั้นการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ต้องคำนึงถึงเนื้อที่ว่าง ทางเดิน และการกลมกลืนกับสิ่งแวดล้อมภายในห้องนั้น ๆ เฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้ได้แก่ เช่น เก้าอี้รับแขก โต๊ะ-เก้าอี้รับประทานอาหาร ตู้โชว์ เติ่งนอน โต๊ะทำงาน ฯลฯ การเลือกใช้วัสดุสามารถกำหนดเลือกได้หลายรูปแบบตามที่ลูกค้าต้องการไม่ขึ้น อยู่กับสภาพดินฟ้าอากาศ

แบ่งตามลักษณะของเฟอร์นิเจอร์ เฟอร์นิเจอร์ทั้งประเทศที่ใช้ภายนอกอาคารและภายในอาคารสามารถแบ่งประเภทของเฟอร์นิเจอร์ตามลักษณะรูปร่างของเฟอร์นิเจอร์ จะใช้เกณฑ์การพิจารณาในด้านรูปร่างลักษณะของเฟอร์นิเจอร์ว่ามีลักษณะอย่างไร ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภทดังนี้

1. เฟอร์นิเจอร์ประเภทตู้ (BOX-TYPE FURNITURE) เฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้ทำหน้าที่เป็นที่เก็บภาชนะสิ่งของต่าง ๆ และรับน้ำหนักของภาชนะและสิ่งของที่เก็บโดยตรง สนองความต้องการของผู้ใช้เฟอร์นิเจอร์ทั้งทางด้านประโยชน์ใช้สอยและเพื่อการ ตกแต่งภายในและภายนอกอาคาร บ้านพักอาศัย เฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้ได้แก่ ตู้เตี้ย ตู้สูง ตู้เสื้อผ้า ชั้นวางของ ตู้ห้องครัว ตู้ลอย เป็นต้น

2. เฟอร์นิเจอร์ประเภทขา (LEGS-TYPE FURNITURE) เฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้ทำหน้าที่รับน้ำหนักของคนโดยตรง และส่วนรองลงไปก็คืออุปกรณ์และสิ่งของต่างๆ โดยมีขาของเฟอร์นิเจอร์รองรับน้ำหนักทั้งหมดและถ่ายน้ำหนักลงมาที่พื้นห้อง เฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้ได้แก่ เก้าอี้นั่งทำงาน เก้าอี้นั่งพักผ่อน เก้าอี้รับประทานอาหาร โต๊ะทำงาน โต๊ะอ่านหนังสือ เป็นต้น

3. เฟอร์นิเจอร์ประเภทบุ (UPHOLSTERY-TYPE FURNITURE) เฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้ผลิตจากวัสดุภายในที่เป็นไม้ หรือโลหะประกอบเป็นโครงสร้าง และหุ้มด้วยฟองน้ำ โฟมยาง โฟมวิทยาศาสตร์แล้วปิดทับผ้าหรือหนังชนิดต่าง ๆ ตัวอย่างเฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้ได้แก่ เก้าอี้รับแขก สตูลนั่งแต่งตัว เก้าอี้สำนักงาน ส่วนประกอบของเก้าอี้ที่เป็นที่นั่งและพนักพิง เป็นต้น

4. เฟอร์นิเจอร์ประเภทที่ขึ้นรูปด้วยแม่แบบ (MOLDED-TYPE FURNITURE) ในอดีตเฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้ใช้ไม้อัด หรือไม้บางอัดกับแม่แบบเป็นรูปร่างตามแบบโดยใช้ความร้อนและกาวช่วยในการตัด แต่ในปัจจุบันเป็นเฟอร์นิเจอร์จำพวกที่เป็นพลาสติกอัดขึ้นรูปตามแม่แบบ การผลิตเฟอร์นิเจอร์ในระบบนี้มีต้นทุนสูง เมื่อผลิตจำนวนน้อยขึ้นจะไม่คุ้มกับการลงทุน จำเป็นต้องผลิตจำนวนมากจึงทำให้ต้นทุนต่อหน่วยต่ำลงมาก เฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้ได้แก่ เก้าอี้พลาสติก เก้าอี้อาบแดดบริเวณสระว่ายน้ำ เป็นต้น

2.6 แบ่งตามลักษณะการผลิตเฟอร์นิเจอร์

แบ่งตามลักษณะการผลิตเฟอร์นิเจอร์ การแบ่งประเภทของเฟอร์นิเจอร์ตามลักษณะการผลิตเฟอร์นิเจอร์ในที่นี้ จะกล่าวถึงเฉพาะเฟอร์นิเจอร์ที่ทำมาจากไม้ จะใช้เกณฑ์พิจารณาในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ว่าจะเป็นเทคนิคการผลิตแบบใด บางครั้งเฟอร์นิเจอร์ชิ้นหนึ่งอาจจะใช้เทคนิคการผลิตมากกว่า 1 เทคนิคการผลิตก็ได้ ทางผู้เขียนใคร่ขอแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ดังนี้

2.6.1. เฟอร์นิเจอร์ประเภทไม้จริง การผลิตเฟอร์นิเจอร์ประเภทไม้จริงต้องอาศัยช่างเทคนิคที่มีความชำนาญค่อนข้างสูง มีฝีมือ วัสดุที่ใช้เป็นไม้จริงส่วนมากนิยมใช้เป็นไม้ที่มีลายไม้สวยงามเช่น ไม้สัก ไม้แดง ฯลฯ การต่อไม้ให้เกิดเป็นโครงสร้างใช้การต่อเข้ามุมไม้ซึ่งมีรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเข้าปากชน(BUTT JOINT) การเข้าบาก(DADO JOINT) การเข้าเดือย(MORTISE AND TENON JOINT) แต่ละวิธีเหมาะกับงานบางอย่างเท่านั้น การทำเคลือบผิวเฟอร์นิเจอร์ใช้วิธีการลงเซลแล็ก แลคเกอร์เท่านั้นไม่นิยมทำสีย้อม เพื่อให้เห็นลายไม้ที่สวยงาม เครื่องมือเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตเป็นเครื่องมือช่างไม้ที่เครื่องมือมือ และมีเครื่องมือไฟฟ้าช่วยในบางกรณี เครื่องจักรอาจจะมีก็ได้

หรือไม่มีก็ได้ การผลิตจะเป็นแบบสั่งทำสิ่งผลิตมากกว่า รูปแบบเฟอร์นิเจอร์จะเป็นรูปแบบตามที่เจ้าของต้องการ เนื่องจากเฟอร์นิเจอร์รูปแบบนี้จะเป็นแบบสั่งทำจึงทำให้มีราคาค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับเฟอร์นิเจอร์ประเภทอื่น ๆ

2.6.2. เฟอร์นิเจอร์ประเภทเปลาะโครง การผลิตเฟอร์นิเจอร์ประเภทเปลาะโครงเป็นการแก้ปัญหาในกรณีที่ขาดแคลนไม้ ไม้มีราคาแพง และเป็นการลดน้ำหนักของเฟอร์นิเจอร์ให้เบาลง เทคนิคการเปลาะโครงเป็นการใช้ไม้โครงไม้เนื้ออ่อนภายในและปิดทับด้วยไม้อัดทั้งด้านหน้าและด้านหลังแทนการเปลาะไม้จริงให้เป็นไม้แผ่นใหญ่ หากต้องการให้ได้ไม้ที่เปลาะโครงมีลายไม้ที่สวยงามก็จะใช้ไม้อัดสักปิดทับด้านหน้า ช่วงเทคนิคที่ผลิตเฟอร์นิเจอร์ประเภทต้องเป็นช่างที่ผ่านการฝึกฝนสามารถอ่านแบบได้ ถอดรายการได้ วางแผนการทำงานได้ วางโครงสร้างภายในได้ดี จึงจะทำให้เฟอร์นิเจอร์ที่ผลิตออกมา มีความแข็งแรงและถูกต้องตามแบบและไม่สิ้นเปลืองไม้ เครื่องมือเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต เริ่มมีการนำเครื่องจักรพื้นฐานงานไม้มาช่วยในการผลิตค่อนข้างมากกว่าการผลิตเฟอร์นิเจอร์ประเภทไม้จริง ราคาต่อหน่วยของเฟอร์นิเจอร์ชนิดนี้จะถูกกว่าเฟอร์นิเจอร์ประเภทไม้จริง

2.6.3. เฟอร์นิเจอร์ประเภทไม้ประดิษฐ์วิทยาศาสตร์ จากนโยบายการปิดป่า กระแสการอนุรักษ์ธรรมชาติ ไม้ตัดไม้ทำลายป่า ทำให้เริ่มมีการนำไม้ประดิษฐ์วิทยาศาสตร์มาใช้ในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ ไม้ประดิษฐ์วิทยาศาสตร์ที่นำมาใช้เช่น แผ่นเซฟวิงบอร์ด พลายบอร์ด ทีโอบอร์ด ฯลฯ ปัจจุบันเฟอร์นิเจอร์เป็นที่นิยมในตลาด โดยเฉพาะตลาดกลุ่มผู้ซื้อที่มีรายได้ปานกลางถึงค่อนข้างต่ำ เป็นเฟอร์นิเจอร์ที่ผลิตได้ง่ายและรวดเร็วเพราะไม่ต้องมีการทำสี การประกอบยึดติดเป็นโครงสร้างเฟอร์นิเจอร์จะใช้อุปกรณ์ยึดติด(FITTING)ที่เป็นมาตรฐาน การขนส่งเฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้จะเป็นการถอดประกอบแล้วให้ผู้ซื้อประกอบใช้เอง เครื่องมือเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตเป็นเครื่องจักรที่มีประสิทธิภาพค่อนข้างสูง มีความแม่นยำแน่นอนในการตัดไม้ ราคาต่อหน่วยค่อนข้างถูกที่สุดในบรรดาเฟอร์นิเจอร์ประเภทต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

2.7 ชนิดของเฟอร์นิเจอร์

ชนิดของเฟอร์นิเจอร์แบ่งตามวัสดุที่ใช้ดังนี้

2.7.1 เฟอร์นิเจอร์ไม้

ส่วนใหญ่เฟอร์นิเจอร์ที่มีคุณภาพดี มักนิยมใช้ไม้สัก เนื่องจากมีสีเนื้อไม้และลายไม้ที่มีความสวยงาม และมีความทนทานพอสมควรและมีราคาแพง แต่ปัจจุบันไม้สักมีราคาสูงและหายาก จึงนิยมใช้ไม้อัดสักมาเป็นส่วนประกอบในการทำเฟอร์นิเจอร์มากขึ้น

การดูแลรักษา

1.) หากเกิดรอยคราบบนผิว ลักษณะเป็นวงๆ ให้ใช้กระดาษซับชนิดหนา วางทับบนรอยที่เกิดขึ้น และใช้เตารีดที่ร้อนปานกลาง วางนาบซ้ำๆกันหลายๆครั้งจนกว่ารอยนั้นจะหายไป หรือถ้ามีน้ำมันการบูร ก็ให้ใช้ผ้าสะอาดหรือสำลีชุบน้ำมันการบูร ถูที่รอยก็ได้

2.) รอยขีดข่วนทั่วไป สามารถแก้ไขรอยได้โดยการใช้ผ้าสะอาดชุบน้ำมันชักเงาถู รอยขีดข่วนก็จะหายไป

3.) หากเฟอร์นิเจอร์มีรอยหยดของน้ำตาเทียน ให้ขูดเทียนที่ผิวออก หากยังมีรอยค้างอยู่ ให้ใช้ผ้าชุบน้ำมันเช็ด ถู และขัดด้วยน้ำยาขัดเงา หลังจากนั้นเช็ดด้วยผ้าสะอาดๆ ให้แห้ง

4.) รอยที่มีสาเหตุมาจากโดนความร้อน ให้ใช้หัวน้ำมันถู แล้วขัดด้วยผ้าสะอาดๆ ซับที่รอยหลายๆหน คราบก็จะค่อยๆหายไป

5.) คราบรอยเปื้อนจากสี หากสียังไม่แห้งดี ให้แก้ไขเหมือนกับรอยขีดข่วน แต่กรณีนี้แห้งแล้ว ให้ใช้น้ำมันสนชโลมบริเวณรอยคราบที่สกปรกจนกว่าคราบสีจะอ่อนตัว และหลุดออกไป ต่อจากนั้นใช้น้ำมันชักเงาถูให้สะอาด

2.7.2 เฟอร์นิเจอร์ผ้า

เฟอร์นิเจอร์บุวม เช่น เก้าอี้, โซฟา ที่ใช้ผ้าเป็นวัสดุหุ้มภายนอก จะมีสีสันทนและลวดลายที่สวยงาม เวลานั่งรู้สึกสบายเพราะถ่ายเทอากาศได้ดี แต่ปัญหาที่พบบ่อยก็คือ ความสกปรกที่เกิดจากฝุ่นละอองและคราบสกปรกต่างๆที่เกิดขึ้นได้ง่าย ดังนั้น ควรพิจารณาถึงสถานที่และการใช้งานที่เหมาะสม

การดูแลรักษา

1.) หมั่นทำความสะอาด เช่น ใช้แปรงหรือเครื่องดูดฝุ่นอยู่เป็นประจำ เพื่อไม่ให้ฝุ่นสะสมจนเกิดรอยสกปรกติดที่เฟอร์นิเจอร์

2.) หากมีน้ำหกลงบนเฟอร์นิเจอร์ ให้รีบนำผ้าขาวมาซับน้ำตรงรอยเปื้อนออกให้หมด ต่อจากนั้นจึงใช้สบู่อ่อนๆ ทาให้ทั่วบริเวณรอยเปื้อน แล้วจึงใช้ผ้าซับสบู่ออก นำไตรเป่าผมมาเป่าให้แห้ง

3.) เพื่อยืดอายุการใช้งานของเฟอร์นิเจอร์ ควรใช้บริการทำความสะอาดจากบริษัทที่เชี่ยวชาญอย่างน้อยปีละครั้ง และควรเคลือบน้ำยาป้องกันน้ำซึมที่เฟอร์นิเจอร์ด้วย

2.7.3 เฟอร์นิเจอร์หนัง

เฟอร์นิเจอร์หนัง ส่วนมากจะใช้กับเฟอร์นิเจอร์ที่ต้องการความนุ่มสบายและทนทานต่อการใช้งาน เช่น ชุดรับแขก เก้าอี้ โดยมากจะใช้หนังหุ้มด้านนอกส่วนภายใน มักนิยมใช้ฟองน้ำหรือฟองยางเสริมเพื่อความนุ่มนวลรู้สึกสบายเวลานั่ง และอาจเพิ่มสปริงเพื่อทำให้เกิดการยืดหยุ่นที่ดี

การดูแลรักษา

1.) ทำความสะอาดโดยการใช้น้ำชุบน้ำบิดหมาดเช็ดทำความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

2.) หากมีรอยเปื้อนให้ใช้น้ำสบู่อ่อนๆ ค่อยๆถูเบาๆ ที่รอยเปื้อนจนออกหมด

3.) ใช้น้ำยาขัดเงาเคลือบที่ผิวเฟอร์นิเจอร์ เพื่อป้องกันสิ่งสกปรกที่อาจจะเกิดขึ้นได้

2.7.4 เฟอร์นิเจอร์โลหะ

เฟอร์นิเจอร์โลหะ ส่วนใหญ่นิยมใช้เมื่อต้องการเฟอร์นิเจอร์ที่มีความแข็งแรง และทนทาน ต่อการใช้งานประจำ เช่น เก้าอี้ ตู้เก็บเอกสาร ฯลฯ

การดูแลรักษา

- 1.) ระวังอย่าให้สารละลายประเภท กรด หรือด่างเข้มข้นหกใส่ เพราะจะทำลายผิวของโลหะ และควรรีบเช็ดออกทันที เมื่อมีน้ำหยดหรือหกใส่ตัวเฟอร์นิเจอร์
- 2.) ไม่ควรใช้เฟอร์นิเจอร์โลหะในที่เปียกชื้น หรือบริเวณใกล้กับทะเล เพราะไอที่เกิดจากทะเล อาจทำลายผิวโลหะได้
- 3.) ทำความสะอาดเฟอร์นิเจอร์ให้แห้งอยู่เสมอ

2.7.5 เฟอร์นิเจอร์หวาย

เฟอร์นิเจอร์หวาย เฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้จะมีหวายเป็นส่วนประกอบหลัก โดยจะนำหวายมามัดหรือสานกันจนเกิดลวดลายที่สวยงาม และมีรูปทรงอ่อนช้อย แลดูไม่แข็งกระด้างและให้ความรู้สึกสบาย แลดูสวยงามเป็นธรรมชาติและยังมีน้ำหนักเบาสะดวกในการเคลื่อนย้าย

การดูแลรักษา

- 1.) เฟอร์นิเจอร์หวายมีซอกมุมมากจึงทำให้ฝุ่นละอองจับได้ง่าย จึงควรหมั่นทำความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ
- 2.) ใช้แปรงขนไก่ ปัดฝุ่นอย่างสม่ำเสมอ หรือใช้ผ้าชุบน้ำบิดหมาดเช็ดให้ทั่ว
- 3.) ไม่วางเฟอร์นิเจอร์หวายตากแดด หรือในบริเวณที่มีความชื้น
- 4.) ระวังมอด หน้ด หรือเห็บ ที่อาจทำลายเนื้อหวายได้ ในกรณีที่มีมอดขึ้นควรกำจัดโดยการฉีดน้ำมันก๊าดหรือดีดีทีเข้าไปในรูที่มอดเจาะโดยใช้เข็มฉีดยา

2.8 ประวัติของโต๊ะเครื่องแป้ง

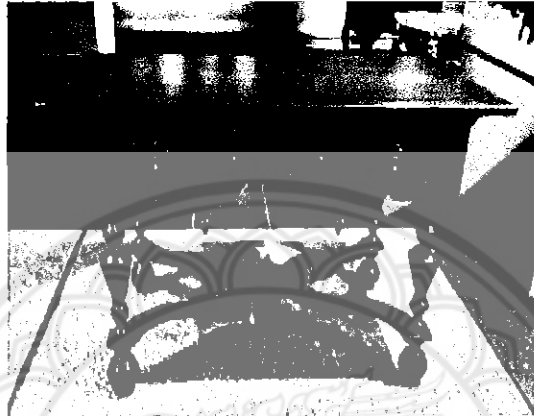
ประวัติความเป็นมาของโต๊ะเครื่องแป้งเริ่มต้นด้วยการตกแต่งกล่องไม้ถูกใช้โดยชาวอียิปต์ไว้เก็บเครื่องสำอางและการตกแต่งเครื่องมือเครื่องใช้. ในยุโรปจากกรณีกล่องพกพามาด้านบนโต๊ะนั้นเริ่มจากการวิวัฒนาการมาจาก toilette. คำนี้หมายถึงกระบวนการของการแต่งกายรวมเข้ากับการดูแลเสริมความงามส่วนบุคคล ต้นกำเนิดของคำว่า Toilette สามารถโยงไปถึงยุคกลางคนเริ่มแพร่กระจาย toile (ผ้าฝรั่งเศส หรือ toilettes) ลงบนโต๊ะเมื่อพวกเขาเสิร์ฟอาหาร, ติดต่อกันทางจดหมาย, ประยุกต์ใช้กับเครื่องสำอาง. สำหรับวัตถุประสงค์ของการตกแต่ง โต๊ะมักจะถูกล้อมด้วยผ้าแบบเรียบง่ายยาวจนถึงพื้นและตกแต่งเพิ่มด้วยผ้าขาวหรือชิ้นส่วนหนึ่งวางไว้ด้านบนโต๊ะ

โต๊ะเครื่องแป้งที่เรารู้จักกันในทุกๆวันนี้ได้รับการพัฒนาในยุโรปในช่วงต้นศตวรรษที่ 17 โดยในศตวรรษที่ 18 มันก็กลายเป็นที่รู้จักในเครื่องหมายทางสังคมให้เป็นหนึ่งในวัตถุที่มีการออกแบบที่ดีและเป็นงานฝีมือผู้หญิงชาวฝรั่งเศส 2 คนมีส่วนช่วยอย่างยิ่งในการทำให้โต๊ะเครื่องแป้งนั้นทันสมัย คนแรกคือ มาตามเดอปอมปาดัว (1721-1764) ภรรยาของกษัตริย์หลุยส์ที่สิบห้าที่ทรงมีอิทธิพลเป็นอย่างมาก เธอมีชื่อเสียงอย่างมาก วันละครั้งในช่วงเช้าจะประกอบพิธีกรรม Toilette โดยนั่งอยู่ที่โต๊ะเครื่องแป้งที่ยิ่งใหญ่ของเธอในการต้อนรับแขกผู้หญิงอีกคนคือ มารี อังตัวเนตต์ (1755-1793) ภรรยาของกษัตริย์หลุยส์ที่สิบหก ผู้จัดวางลักษณะทั่วไปในด้านของแฟชั่นศิลปะและการออกแบบ

นี่คือตัวอย่างบางส่วนของโต๊ะเครื่องแป้งจากศตวรรษที่ 19

American Dressing Table. รัฐแคลิฟอร์เนีย ค.ศ. 1710-1730

โต๊ะเครื่องแป้งนี้ถูกสร้างขึ้นในรัฐคอนเนตทิคัตและมีลักษณะเฟอร์นิเจอร์แบบอเมริกันยุคเริ่มแรก มีรากฐานมาจากแบบสไตล์จาโคเบียน ซึ่งแพร่หลายในประเทศอังกฤษในช่วงรัชสมัยของพระเจ้าเจมส์ที่สอง ซึ่งจะขึ้นอยู่กับไม้แกะสลักอย่างประณีตสำหรับตกแต่ง

ภาพที่ 2.1 ภาพแสดงตัวอย่างประกอบโต๊ะเครื่องแป้ง

ที่มา : <http://lauriebenson.net>

Combination Table. รัฐแคลิฟอร์เนีย ค.ศ. 1775

โต๊ะชุดนี้ได้รับการออกแบบโดย มาร์ตินคาร์ลิน, ชาวเยอรมัน ผู้มีอาชีพเกี่ยวกับงานไม้อาศัยอยู่ในกรุงปารีสและผลิตงานหรรษา มันถูกสร้างขึ้นมาโดยเฉพาะเพื่อรองรับความต้องการของผู้หญิงชนชั้นสูงที่ต้องต้อนรับแขกในระหว่างที่กำลังนั่งอยู่ที่โต๊ะเครื่องแป้งของเธอ โต๊ะตัวนี้มีลักษณะโครงสร้างส่วนบนแบบถอดได้เหมือนโต๊ะเตี้ย, กระจกปรับได้ที่สามารถปรับคืนรูปร่างให้อยู่ในรูปแบบของ บิวเรสท์ และฝาแยกส่วนบางในลิ้นชักด้านหน้าสำหรับใช้เก็บอุปกรณ์แต่งตัว ส่วนล่างมีขนาดพอดีกับตัวโต๊ะเป็นชั้นวางที่ดึงออกมาได้ทั้งด้านหน้าและด้านหลังและยังมีลิ้นชักที่ปลายทั้งสองด้านเพื่อใช้เก็บอุปกรณ์สำหรับแต่งกาย, ซึ่งใช้รับประทานอาหารเช้าหรือเขียนได้อีกด้วย

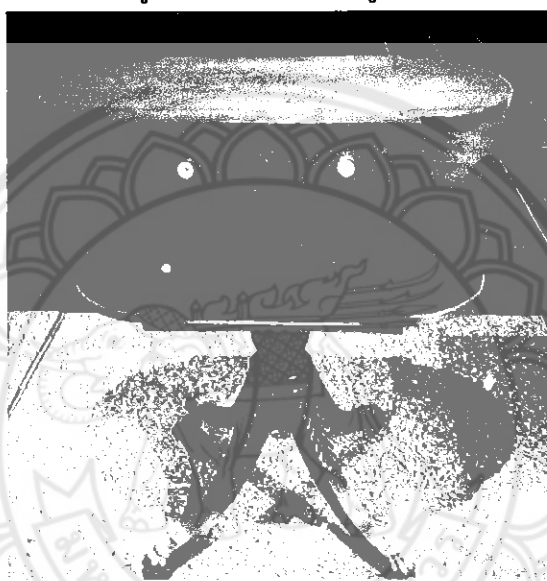

ภาพที่ 2.2 ภาพแสดงตัวอย่างประกอบโต๊ะเครื่องแป้ง

ที่มา : <http://lauriebenson.net>

Work Table Attributed to Duncan Phyfe. รัฐแคลิฟอร์เนีย ค.ศ. 1805-1815.

ในช่วงต้นศตวรรษที่ 19 โต๊ะทำงานถูกสร้างขึ้นสำหรับผู้หญิงด้วยวิธีนี้จะใช้รูปแบบของเฟอร์นิเจอร์อเมริกันโอคลาสสิกซึ่งมาจากรูปแบบของ English Sheraton และ Hepplewhite styles. โต๊ะตัวนี้สามารถใช้เป็นโต๊ะเย็บผ้า, โต๊ะเขียนหนังสือ, โต๊ะเครื่องแป้ง ด้านบนเป็นบานพับเปิดออกเพื่อให้เห็นแผงเขียนจะถูกคลุมอยู่ใต้ผ้าสักหลาดหนา คุณสามารถแปลงโต๊ะเขียนหนังสือให้กลายเป็นโต๊ะเครื่องแป้งโดยการยกที่บนหน้าเล็กๆ ๆ ที่อยู่ข้างหลังแผงเขียนจากนั้นดึงขอบกระจกขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถถอดถอดแบ่งรูปครึ่งวงกลมที่อยู่ด้านล่างโต๊ะเพื่อใช้เก็บงานถักนิตติ้งหรือเย็บปักถักร้อย ลื่นชักด้านหน้าและพื้นที่ที่อยู่ภายใต้พื้นผิวด้านในถูกออกแบบเพื่อรองอุปกรณ์แต่งกาย

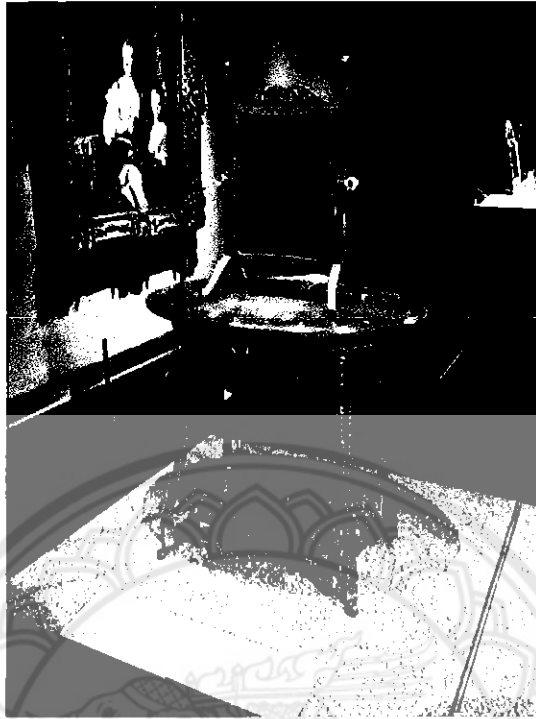

ภาพที่ 2.3 ภาพแสดงตัวอย่างประกอบโต๊ะเครื่องแป้ง
ที่มา : <http://lauriebenson.net>

Oval Dressing Table and Dressing Glass. รัฐแคลิฟอร์เนีย ค.ศ. 1883

ในปี 1881 Arabella Yarrington Worsham, ภรรยาของผู้ประกอบการทางรถไฟ Collis P. Huntington, ได้จ้าง George A. Schastey และ บริษัทให้ออกแบบและตกแต่งห้องนอนและห้องแต่งตัวที่บ้านของเธอในนิวยอร์กซิตี้ Schastey เป็นหนึ่งในหลายบริษัทที่สร้างห้องที่ถูกออกแบบและตกแต่งที่หรูหราสำหรับลูกค้าที่ร่ำรวยในอเมริกา. โต๊ะเครื่องแป้งตัวนี้ถูกออกแบบโดย Schastey สำหรับ Arabella มีลักษณะกระจกที่ถอดออกได้

การใส่ใจในลักษณะส่วนบุคคลนั้นไม่มีการจำกัดให้ผู้หญิงและผู้ชาย ต้องสามารถรองรับความต้องการได้เมื่อเวลาผ่านไป ระหว่างช่วงครึ่งหลังของศตวรรษที่สิบแปดผู้ชายจะโกนหนวดที่บ้าน โดยเรียนรู้จากคู่มือเป็นเหตุให้โต๊ะเครื่องแป้งเฉพาะทางและการยึนโกนหนวดได้รับพัฒนาเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ชาย

ภาพที่ 2.4 ภาพแสดงตัวอย่างประกอบโต๊ะเครื่องแป้ง

ที่มา : <http://lauriebenson.net>

Shaving Stand. รัฐแคลิฟอร์เนีย ค.ศ. 1700-1730

Shaving stand หรือ toilet mirror จะต้องวางอยู่บนโต๊ะมันทำมาจากต้นเมเปิ้ล, โอ๊ค, บีช, และต้นสน

ภาพที่ 2.5 ภาพแสดงตัวอย่างประกอบโต๊ะเครื่องแป้ง

ที่มา : <http://lauriebenson.net>

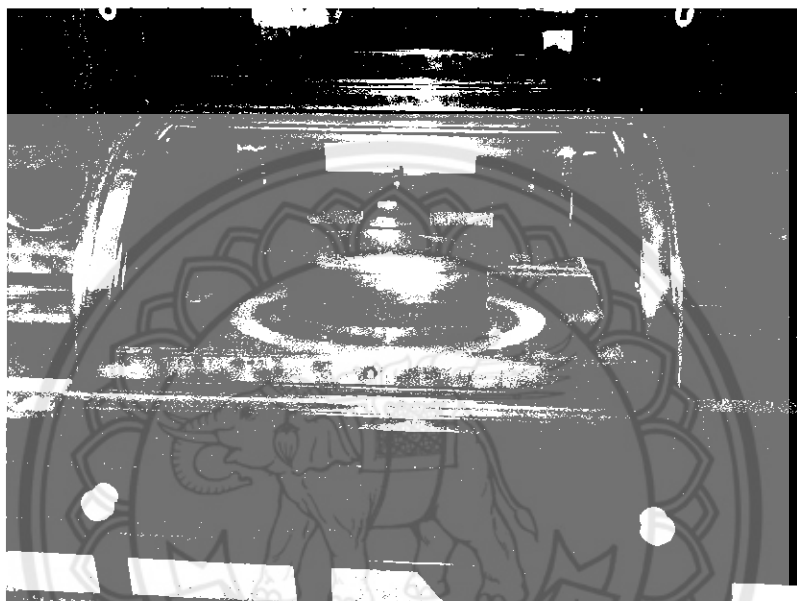
Men's Dressing Table. รัฐแคลิฟอร์เนีย ค.ศ. 1790-1795

โต๊ะเครื่องแป้งนี้ถูกสร้างขึ้นโดย Seddon, ลูกชาย และ Shackleton แห่งลอนดอน, เป็นหนึ่งในช่างผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ที่สำคัญ ในช่วงเวลานั้นรูปแบบ British Sheraton style กำลังเป็นที่นิยมในช่วง ค.ศ. 1790 และต้น ค.ศ. 1800 เนื่องจากในเวลานั้นผู้ชายทั่วไปจะทำการตกแต่งหน้าตา ระหว่างที่เข้ายีน, โต๊ะเครื่องแป้งนี้จึงจะมีความสูงมากกว่าที่จะเป็นโต๊ะเครื่องแป้งสำหรับผู้หญิง

ภาพที่ 2.6 ภาพแสดงตัวอย่างประกอบโต๊ะเครื่องแป้ง
ที่มา : <http://lauriebenson.net>

โตะตัวนี้จะมีกล่องไม้ติดกันสี่กล่องเพื่อใช้เก็บอุปกรณ์โกนหนวดและอุปกรณ์อื่นๆ ภายในกระจกทรงครึ่งวงกลมจะมีชื่อของผู้ผลิตฝังอยู่ภายในไม้ การออกแบบโตะเครื่องแป้งยังมีจัดเตรียมพื้นที่ไว้สำหรับเป็นอ่างและบรรจุน้ำ กระจกจะวางอยู่ในที่ความสูงเหมาะสมสำหรับคนที่จะยืน

ภาพที่ 2.7 ภาพแสดงตัวอย่างประกอบโตะเครื่องแป้ง
ที่มา : <http://lauriebenson.net>

2.9 ประเภทของโต๊ะเครื่องแป้ง

โต๊ะเครื่องแป้ง มี 2 ประเภท

2.9.1 โต๊ะเครื่องแป้งแบบนั่ง หมายถึง จะมีโต๊ะเครื่องแป้ง 1 ตัว และจะมีเก้าอี้สำหรับ
แต่งงานอีก 1 ตัว และกระຈบ 1 บาน กับลิ้นชักสำหรับใส่ของก็จะมีหลายหลายรูปแบบแล้วแต่ดีไซน์

ภาพที่ 2.8 แสดงตัวอย่างประกอบอธิบายโต๊ะเครื่องแป้งแบบนั่ง
ที่มา ; <http://www.sbdesignsquare.com>

ภาพที่ 2.9 แสดงตัวอย่างประกอบอธิบายโต๊ะเครื่องแป้งแบบนั่ง
ที่มา ; <http://www.indexlivingmall.com>

2.9.2 โต๊ะเครื่องแป้งแบบยืน หมายถึง โต๊ะเครื่องแป้งที่ไม่มีเก้าอี้ ลักษณะเหมือนตู้มี
กระจกแฉะที่วางของด้านข้างหรือแล้วแต่ดีไซน์แต่ละแบบ

ภาพที่ 2.10 แสดงตัวอย่างประกอบอธิบายโต๊ะเครื่องแป้งแบบยืน
ที่มา ; <http://www.sbdesignsquare.com>

ภาพที่ 2.11 แสดงตัวอย่างประกอบอธิบายโต๊ะเครื่องแป้งแบบยืน
ที่มา ; <http://www.sbdesignsquare.com>

3. ข้อมูลเกี่ยวกับเฟอร์นิเจอร์ประหยัดพื้นที่

เรื่องของพื้นที่ในบ้านที่มีจำกัดทำให้หลายคนคิดถึงวิธีการจัดบ้านให้มีพื้นที่ใช้สอยเพิ่มมากขึ้น หรือว่าใช้ทุกพื้นที่ในบ้านให้คุ้มค่า และการมีโต๊ะโต๊ะเครื่องแป้งส่วนตัวก็เป็นอีกส่วนหนึ่งหลายคนต้องการ แต่บางครั้งด้วยพื้นที่ที่จำกัดจึงทำให้ไม่มีที่จะนั่งทำงานอย่างเป็นทางการเป็นกิจจะลักษณะ บางครั้งจึงต้องไปนั่งทำงานในห้องนอนบนเตียงนอนบ้าง ดังนั้นจึงได้มีรูปแบบการจัดเฟอร์นิเจอร์ให้ประหยัดพื้นที่มากที่สุด

3.1 หลักในการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ประหยัดพื้นที่

3.1.1.) ไม่กั้นพื้นที่พยายามสร้างความต่อเนื่องภายในพื้นที่ไว้ให้มากที่สุด ไม่ควรกั้นผนังทึบ เพราะจะยิ่งทำให้บ้านดูแคบลงไปอีก หากต้องการแบ่งพื้นที่ใช้งานภายในห้องควรกั้นผนังแบบโปร่ง โดยการทำชั้นวางของ ใช้อ่างหรือบานที่ เลื่อนปิดเปิดได้ เพื่อปรับเปลี่ยนพื้นที่ให้เหมาะสมกับการใช้งาน อีกวิธีหนึ่งคือ การแบ่งพื้นที่ด้วยการเปลี่ยนสีหรือพื้นผิวของผนังและพื้น ซึ่งนอกจากจะช่วยแบ่งสัดส่วนของพื้นที่แล้ว ยังสามารถเปลี่ยนอารมณ์และเพิ่มมิติให้กับพื้นที่ได้อีกด้วย

3.1.2.) ใช้เฟอร์นิเจอร์ 1 ชิ้นให้เกิดประโยชน์มากที่สุดเลือกใช้เฟอร์นิเจอร์แบบอเนกประสงค์แทนการใช้เฟอร์นิเจอร์หลายชิ้น และจัดวางตำแหน่งเฟอร์นิเจอร์แบบธรรมดาให้ใช้งานได้หลากหลาย เช่น วางโต๊ะกลางในตำแหน่งที่เป็นได้ทั้งโต๊ะรับประทานอาหาร โต๊ะนั่งเล่น และโต๊ะทำงานแล้วแต่การใช้งานในแต่ละโอกาสและช่วงเวลา

3.1.3.) ใช้เฟอร์นิเจอร์ที่ปรับเปลี่ยนได้การใช้เฟอร์นิเจอร์ที่สามารถยืด หด พับเก็บ หรือมีล้อเลื่อน จะช่วยประหยัดเนื้อที่ได้มาก เพราะทำให้ปรับเปลี่ยนได้ตามการใช้งานและเคลื่อนที่ไปใช้งานในส่วนต่าง ๆ ได้อย่างสะดวก เมื่อไม่ใช้งานก็นำไปเก็บได้โดยไม่เปลืองเนื้อที่ ถ้าหากเป็นเฟอร์นิเจอร์ที่สามารถเก็บแบบซ้อนชั้นเล็กในชั้นใหญ่ หรือถอดประกอบแยกส่วนได้ด้วยจะยิ่งช่วยประหยัดพื้นที่ได้มากขึ้น

3.1.4.) ใช้เฟอร์นิเจอร์บิลท์อินแม้ว่าการทำเฟอร์นิเจอร์บิลท์อินจะทำให้เสียพื้นที่ไปบางส่วน แต่เป็นวิธีที่ดีในการจัดการกับพื้นที่ที่มีอยู่จำกัดให้เป็นประโยชน์และตรง กับความต้องการของคุณได้ดีกว่าการใช้เฟอร์นิเจอร์แบบลอยตัว เพราะสามารถออกแบบให้มีขนาดพอดี กับเครื่องใช้ และช่วยให้การเก็บของเป็นระเบียบเรียบร้อยมากขึ้น

3.1.5.) การวางเฟอร์นิเจอร์ให้ติดผนังเพิ่มพื้นที่ใช้สอยด้วยการใช้ประโยชน์จากที่วางทางแนวดิ่ง ไม่ว่าจะทำชั้น หรือราว ที่ยกของขึ้นจากพื้นไปลอยอยู่เหนือหัว หรือติดอยู่บนผนังให้มากที่สุด

3.1.6.) การสร้างเทคนิคลวงตาใช้องค์ประกอบพื้นฐานในการออกแบบ เช่น เส้น สี แสงเงาและผิวสัมผัส มาตกแต่งบ้านเพื่อช่วยลลอกตาให้ดูกว้างขึ้น เช่น การใช้เส้นนอนเพื่อยืดให้ห้องดูยาวขึ้น การเปิดช่องแสงเพื่อเชื่อมต่อกับพื้นที่ภายนอก การใช้วัสดุผิวมันวาว ใช้กระจกหรือ สแตนเลสสร้างเงาสท้อนเพิ่มมิติให้กับพื้นที่ การใช้เฟอร์นิเจอร์แบบโปร่งบาง ทำให้ห้องดูโล่ง ไม่ทึบตัน การใช้สีอ่อน หรือการจัดแสงไฟให้ห้องดูสว่างขึ้น การใช้ผ้านปรับแสงจัดการแสงภายในห้อง

3.2 ฟังก์ชันหน้าที่การใช้งานสำหรับประหยัดพื้นที่

งานออกแบบไม่ใช้งานประเภทสร้างสรรค์ศิลปะความงามแต่อย่างเดียว แต่มันคืองานบริการที่นักออกแบบมีพันธกิจในการสร้างงานที่มีความลงตัวทั้งด้านประโยชน์ใช้สอยและความสวยงามเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคถ้าเราจะขีดเส้นจำกัดนิยามนักออกแบบไว้ตรงนี้ คือมองเลยไปจากข้อถกเถียงเรื่อง " หน้าที่ใช้สอยกับความงาม " ออกไปแล้ว (หน้าที่ต้องมาก่อน แต่ห้ามละเลยความงาม-สั้นๆง่ายๆ สิ่งที่ต้องคำนึงอย่างยิ่งสำหรับการออกแบบจึงมาอยู่ที่เรื่อง การตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคแทน

ในแวดวงการออกแบบเฟอร์นิเจอร์หรือเครื่องใช้ไม้สอยนั้นก็เช่นกัน เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคนักออกแบบจะต้องให้ความสำคัญกับการมองวิถีชีวิตสมัยใหม่ของผู้บริโภคอย่างมากว่าเขาใช้ชีวิตอย่างไรอาศัยอยู่สถานที่แบบไหน มีสภาพความคล่องในการใช้ง่ายเพียงใด ซึ่งทั้งหมดเหล่านี้ก็จะมาเป็นตัวกำหนดหรือวางกรอบความต้องการของผู้บริโภคต่ออีกที

แล้วเมื่อมองวิถีการใช้ชีวิตในยุคปัจจุบัน เราพอจะมองเห็นอะไรบ้าง ในที่นี้ จะขอยกตัวอย่างเทรนด์ที่กำหนดจากกรอบวิถีชีวิตสมัยใหม่ที่ส่งผลต่อการออกแบบข้าวของเครื่องใช้ในบ้าน มาสักสองสามตัวอย่าง

1. เฟอร์นิเจอร์พื้นที่ว่าง (Spare Space Furniture)

วิถีชีวิตสมัยใหม่บังคับให้ผู้คนวัยทำงานรุ่นใหม่ใช้ชีวิตไม่ติดดินมากขึ้น ไม่ได้หมายความในแง่หรูหราอะไรทำนองนั้น แต่หมายถึงต้องอยู่กินกันบนตึกสูง ซึ่งก็อย่างที่รู้ ถ้าไม่ได้มีเงินก็คงไม่มีพื้นที่ห้องกว้างอย่างกับบ้าน เฟอร์นิเจอร์ยุคใหม่จึงต้องเน้นในเรื่องการประหยัดเนื้อที่ใช้สอยอย่างที่รู้กัน ตัวอย่างเป็นหลากหลายไอเดียการประหยัดพื้นที่ดังต่อไปนี้

Bedup เหมาะสำหรับห้องเล็กๆแบบสตูดิโอเป็นที่สุด เพราะพื้นที่ส่วนเตียงนอนตอนไม่ใช้นั้นเกาะกินพื้นที่ซะมดยาด วิธีแก้คือเอามันไปเก็บไว้บนเพดาน จะใช้เมื่อไหร่ค่อยดึงลงมา

ภาพที่ 2.12 แสดงตัวอย่างประกอบ Bedup เฟอร์นิเจอร์พื้นที่ว่าง

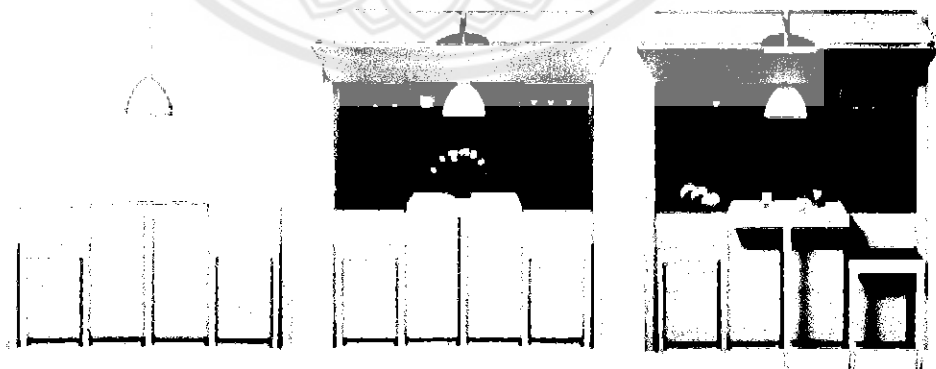
ที่มา ; <http://www.tcdc.or.th>

เคยเห็นตู้วางนิตยสารเป็นช่องๆให้หมุนแบบนี้ ทำไม่จะมาทำเป็นตู้หนังสือบ้างไม่ได้ หรือจะเป็นตู้โชว์ที่ประหยัดเนื้อที่ได้หลาย โรเดอริก วอส (Roderick Vos) ออกแบบตู้หนังสือหมุนได้ทรงกระบอกกลมนี้ให้กับบริษัท Linteloo ของเนเธอร์แลนด์ ข้อดีอีกอย่างของมันคือเมื่อโหมหนานี้ก็แค่หมุนเอาด้านอื่น ออกมาโชว์ได้ไม่ต้องเสียเวลาจัดกันใหม่

ภาพที่ 2.13 แสดงตัวอย่างประกอบตู้วางนิตยสาร เฟอร์นิเจอร์พื้นที่ว่าง
ที่มา ; <http://www.tcdc.or.th>

ในการ์ตูนเรื่อง The Jetsons ในสมัยเด็กที่วาดภาพโลกอนาคตมักจะวาดให้ข้าวของเฟอร์นิเจอร์ในบ้านหรือในยานอวกาศเป็นแบบฝังอยู่ในผนัง จะใช้ก็กดปุ่มเลื่อนออกมา แนวคิดเฟอร์นิเจอร์ห้องครัวชุดนี้ก็ใช้หลักการเดียวกันมีครบทุกอย่าง ตั้งแต่พื้นที่ทำครัวไปจนถึงโต๊ะทานอาหาร ชาติเพียงก็แต่อุปกรณ์ทำครัวที่ต้องไปเติมเอาเองเหมาะแก่คอนโดหลังเล็กอย่างมาก

ภาพที่ 2.14 แสดงตัวอย่างประกอบเฟอร์นิเจอร์ห้องครัวเฟอร์นิเจอร์พื้นที่ว่าง
ที่มา ; <http://www.tcdc.or.th>

2. เฟอร์นิเจอร์เปลี่ยนแปลง (Transformation Furniture)

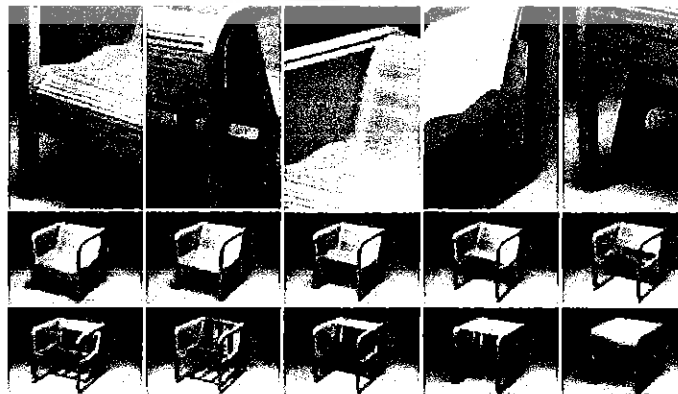
ทำไมหนังอย่าง Transformers และของเล่นแปลงร่าง จึงครองใจเด็กผู้ชายทั่วโลก มันต้องมีเสน่ห์อะไรสักอย่างในตัวคนเราที่ชอบดัดแปลงอะไรโน่นนี่ให้กลายเป็นอะไรอีกอย่าง ซึ่งถ้าเป็นข้าวของเครื่องใช้ก็ยิ่งดีใหญ่ เพราะทำให้ได้ของสองอย่างในชิ้นเดียวราคาเดียวเก้าอี้ที่กลายเป็นฉากกั้นห้อง หรือจะเรียกว่าฉากกั้นห้องที่กลายเป็นเก้าอี้ไว้คอยรับแขกดี

ภาพที่ 2.15 แสดงตัวอย่างประกอบเก้าอี้เฟอร์นิเจอร์เปลี่ยนแปลง

ที่มา ; <http://www.tcdc.or.th>

Mogga เป็นทั้งโต๊ะและเก้าอี้ในตัว นวัตกรรมจากไอซ์แลนด์ใช้ไม้แอมบัวร์ที่เขาใช้ทำเสติงเย็บผ้ามาใช้เป็นวัสดุหลักซึ่งมันมีคุณสมบัติตรงที่มีความยืดหยุ่นสูง มันถูกออกแบบให้เปลี่ยนรูปกลายร่างได้หลากหลายแบบเพื่อความเหมาะสมในการใช้งานแต่ละประเภท เชื่อหรือไม่ว่า แรงบันดาลใจของเจ้า Mogga นี้มาจากกล่องขนมปังยุคเก่าที่มีฝาไม้เลื่อนเปิดปิดลักษณะเดียวกัน เหมาะกับห้องเล็กดีทีเดียว

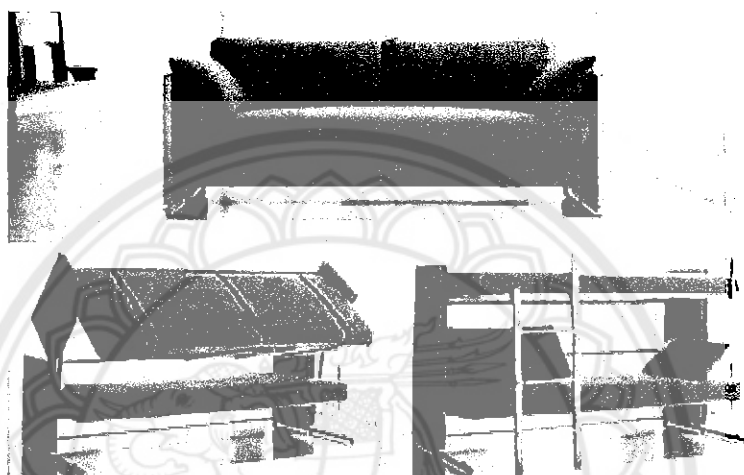

ภาพที่ 2.16 แสดงตัวอย่างประกอบเก้าอี้เฟอร์นิเจอร์เปลี่ยนแปลง

ที่มา ; <http://www.tcdc.or.th>

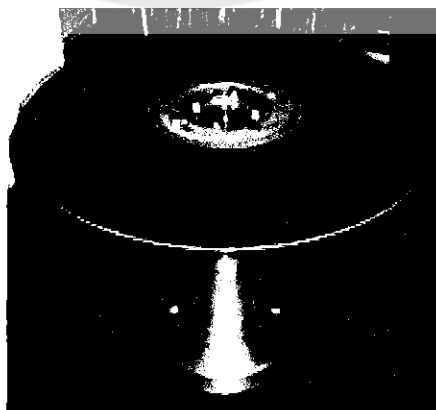
โซฟาดึงออกมาเป็นเตียงคงไม่ใช่เรื่องใหม่ แต่ถ้าดึงออกมาเป็นเตียงสองชั้นสวยเก๋แบบนี้ก็น่าสนใจ เป็นแน่เหมาะมากสำหรับเวลามีแขกมาในห้องชุดที่ไม่มีเนื้อที่สำหรับห้องนอนที่สอง ดูแล้วทั้งเก๋ไก๋ และทั้งน่าสบายกว่าโซฟาเตียงแบบที่เราคุ้นเคยกัน

3. 2 in 1 Furniture แล้วทำไมจะต้องมานั่ง transform กันให้ยุ่งยาก ก็ผสมผสานสองหน้าที่ลงไปไปในชิ้นเดียวกันไปเลยหลายคนคิดเช่นนี้ จึงเป็นที่มาของเฟอร์นิเจอร์แนวสองอย่างในหนึ่งเดียว ซื้อแล้วไม่เสียเที่ยวประสาชิงปืนนัดเดียวได้นกสองตัว

ภาพที่ 2.17 แสดงตัวอย่างประกอบ 2 in 1 Furniture เฟอร์นิเจอร์เปลี่ยนแปลง
ที่มา ; <http://www.tcdc.or.th>

สำหรับผู้ชื่นชอบทั้งเทคโนโลยีและอาหารการกิน โต้ะกาแฟที่เห็นตัวนี้จริงแท้แล้วไซร์ คือ ฮาร์ดดิสก์ของคอมพิวเตอร์ แนวคิดของแกรนต์โอเดย์สตูดิโอยังไม่ได้ถูกแปรรูปออกมาในรูปแบบการค้า แต่ผลิตภัณฑ์ต้นแบบตัวนี้น่าจะจุดประกายความคิดว่ายังมีอะไรให้ทำได้อีกเยอะในสินค้าจำพวกเทคโนโลยี

ภาพที่ 2.18 แสดงตัวอย่างประกอบโต้ะกาแฟ เฟอร์นิเจอร์เปลี่ยนแปลง
ที่มา ; <http://www.tcdc.or.th>

บริษัท SDESIGNUNIT ในเกาหลีออกแบบโต๊ะได้น่ารักดี ด้วยแรงบันดาลใจจากเกม Tetris ได้ออกมาเป็นเฟอร์นิเจอร์หลากหลายหน้าที่ซึ่งสามารถดัดแปลงให้เป็นทั้งโต๊ะ โซฟาหรือเก้าอี้ชุดพร้อมโต๊ะได้อย่างลงตัว

Sofa

2 Chairs + Table

Bed

ภาพที่ 2.19 แสดงตัวอย่างประกอบโต๊ะ เฟอร์นิเจอร์เปลี่ยนแปลง

ที่มา ; <http://www.tcdc.or.th>

3.3 ข้อมูลห้องและเฟอร์นิเจอร์ สำหรับห้องพักอาศัยขนาดเล็ก

นอกจากภาวะของสังคมเชิงเดี่ยวในหลายพื้นที่แล้ว ปัจจัยจากการดำรงชีวิตที่เร่งรีบขึ้น เป็นผลให้ประชากรส่วนหนึ่งหันมาอยู่อาศัยในพื้นที่ที่เล็กลง เช่น ห้องชุดหรือคอนโด ซึ่งปัญหาที่ตามมาคือ การเลือกซื้อเฟอร์นิเจอร์เข้ามาตกแต่งในพื้นที่จำกัด หลายครั้งเฟอร์นิเจอร์สำเร็จรูปไม่ได้ตอบสนองต่อขนาดพื้นที่ห้องที่มีอยู่ ดัมพ์ ผดุงวิเชียร หัวหน้าภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ม.กรุงเทพ วิเคราะห์ว่า ตอนนี้หลายคนอยู่ตามคอนโด ครอบครัวที่เคยมีขนาดใหญ่อยู่กันมากเหลือแค่คนเดียว ซึ่งขนาดพื้นที่ห้องก็น้อยมากเหลือแค่ 28 หรือ 32 ตารางเมตร จึงต้องเริ่มคิดว่าถ้าอยู่ในพื้นที่เล็กแต่พฤติกรรมการใช้มากจะทำอย่างไร ก่อนอื่นวิธิต้องมองพฤติกรรมตัวเองก่อน อันไหนคือพฤติกรรมหลัก เช่น กิน นอน ขับถ่าย พฤติกรรมทางสังคม ถ้ามองให้ลึกการกินแทบจะน้อยเพราะส่วนใหญ่กินมาแล้วจากข้างนอก อาจมีพื้นที่เล็ก ๆ หรือเป็นการกินแบบเบา ๆ ส่วนการนอนเป็นเรื่องใหญ่ ต้องให้ความสำคัญกับห้องนอน และก็ต้องมีห้องนั่งเล่น เพราะสังคมบางครั้งคนเราต้องรับแขกไม่ว่าจะมีพื้นที่มากน้อยแค่ไหน ส่วนพื้นที่ขับถ่ายเป็นเรื่องจำเป็นซึ่งต้องมีอยู่แล้ว ดังนั้นจึงพบว่าเฟอร์นิเจอร์ที่ถูกดีไซน์เข้าไปในพื้นที่เล็ก ๆ เหล่านี้ มักมีการใช้งานที่มากขึ้น ขณะเดียวกันคนส่วนหนึ่งพกเอาพฤติกรรมเดิมเข้ามาในพื้นที่ใหม่ บางคนกิน นอน รับแขก เล่นกีฬาเลยเกิดจากพฤติกรรมของคนผู้นั้นในการจัดการเฟอร์นิเจอร์ให้เข้ากับพฤติกรรมตัวเอง อย่างบางคนชอบหนังสือจะเริ่มมีมุมหนังสือ ถ้ามอง 5 ปี ที่แล้วเป็นรอยต่อที่คนไทยยังปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตัวเองไม่ได้เมื่อเข้ามาอยู่ในที่พักแคบ ๆ ปัจจุบันด้วยข้อบังคับของ กทม. ให้มีพื้นที่ส่วนกลางให้ผู้อยู่อาศัยใช้ซึ่งคอนโดส่วนใหญ่ยึดใกล้สวนสาธารณะ สถานีรถไฟฟ้า ห้างสรรพสินค้า เพื่อจะตอบโต้ภัยกับไลฟ์สไตล์ของคนใช้เองด้วย

ดังนั้นเฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ในการตกแต่งต้องมีความยืดหยุ่นมาก ต้องคำนึงถึงการใช้งานว่าปรับเปลี่ยนรูปแบบเพื่อการใช้งานได้แบบไหนบ้าง จะไม่จบแค่อายุเหมือนแต่ก่อน แต่เมื่อซื้อเฟอร์นิเจอร์สำเร็จรูปต้องดูว่าชุดนั้นสามารถปรับเป็นอะไรได้บ้าง และสามารถตอบคำถามความต้องการของเราได้หรือไม่ตลอดจนตอบโต้ภัยเชิงพฤติกรรมที่ใช้ได้จริงหรือเปล่า อย่างการไปซื้อชุดรับแขกต้องมองว่า ในช่วงเวลาหนึ่งเป็นชุดรับแขก แต่อีกช่วงหนึ่งสามารถกลายเป็นเตียงนอนได้ด้วย หรือเลือกซื้อเฟอร์นิเจอร์ที่สามารถเลือกปรับได้เองสำเร็จรูป เช่น เลือกซื้อตู้เสื้อผ้าที่สามารถจัดสรรพื้นที่ภายในได้เอง บางคนมีเสื้อผ้ามากอาจเลือกที่แขวนมาก ๆ เพื่อตอบสนองการใช้งาน ร้าน

เฟอร์นิเจอร์แบบบ้าน ๆ มักประกอบด้วยการใช้งานเดียว แต่คนไทยเก่งเรื่องการปรับใช้ คนใช้สามารถปรับให้ใช้ได้หลากหลาย เช่น ตู้เก็บของสามารถวางทีวีได้ และใช้เป็นโต๊ะทำงานได้ การใช้สอยจะงอกขึ้นเองตามการใช้งาน บางครั้งกลายเป็นโต๊ะทำงาน โดยเน้นการใช้งานล้วน ๆ ในระดับชาวบ้านเฟอร์นิเจอร์สำเร็จ รูปอาจไม่ตอบโจทย์ร้อยเปอร์เซ็นต์ถ้าคน ที่ใส่ใจกับพฤติกรรมตัวเองมาก ๆ จะสั่งทำเฟอร์นิเจอร์มากกว่า คนที่ไปซื้อเฟอร์นิเจอร์ต้องถามตัวเองก่อนว่าจะใช้อะไร ใช้แบบไหน หรือพยายามซื้อที่สามารถปรับระดับได้ การเลือกเฟอร์นิเจอร์ในพื้นที่แต่ละแบบ ต้องกำหนดก่อนว่าจะมีพื้นที่ใช้งานอะไรบ้าง เช่น นอน รับแขก กิน ห้องน้ำไม่นับเพราะเป็นส่วนที่ต้องมากับอาคาร เวลาเดินเข้าไปในห้องว่าง ๆ ต้องจินตนาการให้ออกก่อนว่า จะใช้พื้นที่อะไรขนาดไหน พอจินตนาการเสร็จจะรู้แล้วว่าพื้นที่ส่วนไหนทับซ้อนกัน อาจเจอว่าถ้าตั้งเตียงมาตรงนี้จะรับแขกไม่ได้ ต้องจินตนาการว่าในช่วงเวลาหนึ่งเป็นเตียง อีกช่วงเวลาคือเป็นชุดรับแขก และต้องกะว่าถ้าจะรับแขกมากที่สุดก็คนแล้วนำมาหารสอง เช่น เพื่อนมาสี่ กะไว้ซักสอง เพราะสี่เป็นไปไม่ได้ที่เพื่อนจะมาพร้อมกัน ซึ่งถ้ามาพร้อมกันก็ใช้พื้นที่อื่นด้วย

ขณะเดียวกันโต๊ะบางครั้งวางอาหารเป็นโต๊ะกินข้าว หรือวางคอมพิวเตอร์เป็นห้องทำงาน หรือจะเป็นโต๊ะเครื่องแป้งก็ได้ ทุกอย่างขึ้นอยู่กับการใช้งานของผู้ใช้งาน สิ่งสำคัญคือ เก้าอี้ ถ้าเมื่อใดเลือกเก้าอี้ที่มีรูปแบบการใช้งานเพียงอย่างเดียว เช่น เก้าอี้สำนักงาน แม้จะวางจานกินข้าวก็ดูไม่ใช่ ฉะนั้นต้องเลือกเก้าอี้ที่ดูกลาง ๆ สามารถปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสถานการณ์ได้ ปรับการใช้งานได้ จะทำให้ปรับการทำงานในพื้นที่ได้ ปัญหาใหญ่ของคนโคปปัจจุบันคือ ใส่อะไรให้เต็มพื้นที่มากเกินไป จนคนอยู่รู้สึกว่ามันเต็มไปหมด แล้วก็เริ่มไปอยู่ตามห้างหรือร้านกาแฟเพื่อทำงาน ทั้งที่จริงพื้นที่ซึ่งมีอยู่สามารถปรับได้ เพียงแต่คนอยู่อย่าเอาอะไรไปใส่มากเกินไป ชุดโซฟาเป็นปัญหาอย่างมาก ต้องตั้งคำถามก่อนว่าใช้งานมันนานเท่าไร ถ้าใช้งานน้อยก็ไม่ควรให้ความสำคัญมาก เช่น ใช้เวลากับชุดโซฟาสามชั่วโมงต่อวัน ถ้าเทียบกับที่นอนที่ใช้เวลาอยู่กับมันหกชั่วโมงต่อวัน จึงจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับที่นอนมากกว่า หรือ โซฟารุ่นใหม่ ๆ มีการปรับให้เป็นเตียงนอนได้เวลากลางคืน แต่ปัญหาจริง ๆ อยู่ที่คนไม่คุ้นเคยกับเฟอร์นิเจอร์แบบนี้มากกว่า เพราะมีความรู้สึกว่าจะต้องเป็นเตียงขึ้นเดียว ไม่สามารถเปลี่ยนสภาพไปเป็นแบบอื่น ๆ ได้ แต่ปัญหาของเฟอร์นิเจอร์ที่พับเก็บได้คือกลิ่นอับ เช่นที่นอนที่พับเก็บติดกับผนัง เมื่อที่นอนไม่ได้ระบายในช่วงกลางวันจะมีกลิ่นอับ แต่เมื่องหนาวสามารถทำได้เพราะไม่ได้ขึ้นแบบบ้านเรา แต่บ้านเราเหมาะกับเตียงที่เปลี่ยนสภาพได้เช่นจากเก้าอี้แล้วพับเป็นเตียง ส่วนอ่างล้างจานถ้าไม่ค่อยได้ใช้งานนัก ต้องคิดก่อนว่าใช้อะไรแคไหน แล้วจะใช้พื้นที่ไม่มาก อาจเหลือแค่เคาน์เตอร์เล็ก ๆ

แนวความคิดการแต่งบ้านที่แต่ก่อนวางว่าพื้นที่เท่านี้ใช้เป็นที่ทำอะไรต่าง ๆ แบบกำหนดตายตัวเริ่มใช้ไม่ได้แล้วเพราะพฤติกรรมคนเปลี่ยน เริ่มมีกิจกรรมมากขึ้น จะวางแผนแบบเดิมไม่ได้ จึงต้องปรับการใช้พื้นที่ ต้องมองให้ออกว่ามีกิจกรรมใดบ้างซ้อนทับกันอยู่ หากเรียงตามเดิมอาจมีพื้นที่ไม่พอ การออกแบบพื้นที่ตอนนี้เริ่มคิดใหม่ ความกว้างคุณยายยังเท่าเดิม แต่ความสูงเพิ่มมากขึ้น สามารถปรับพื้นที่ความสูงเพื่อเก็บสิ่งของต่าง ๆ ได้ พื้นที่ซึ่งเป็นปัญหามากที่สุดคือ ห้องน้ำ ส่วนใหญ่ถ้ารุ่นเก่าจะดีไซน์ห้องน้ำอยู่ด้านนอกอาคาร หรืออาคารรุ่นใหม่จะผนวกรวมห้องน้ำเข้ามาด้านใน ถ้าจัดการดี ๆ จะไม่มีปัญหาเรื่องความชื้น แต่ส่วนใหญ่มีปัญหา พออายุการใช้งานผ่านไป 7 ปี หลายครั้งมีกลิ่นขึ้นมา ปัญหาต่อมาคือ ระบายมีพื้นที่แคบ ไม่สามารถวางแอร์หรือตากผ้าได้ แต่คอนโดรุ่นใหม่ ๆ เริ่มดีไซน์ให้

มีระเบียบเพิ่มมากขึ้น กลองเก็บของที่วางต่อเป็นชั้น ๆ เวลาเลือกต้องดูตัวเชื่อมต่อ ส่วนหนึ่งถูกตีไซน์ให้ล็อกกันอยู่แล้ว นอกเสียจากจะซ้อนให้สูงกันเกินไปจนล้มลงมา การเลือกซื้อควรเลือกซื้อตามความจำเป็น ไม่ควรโหมซื้อทีเดียว เช่น ตอนนี้อายุซื้อแคสโบ แต่ถ้าวางหนึ่งต้องการเพิ่มแล้วค่อยไปซื้อ ควรเลือกอันที่ผลิตต่อเนื่องไปอีก 7 -10 ปี เพราะอย่างบางตัวผลิตมาแล้วก็หาย พอเราจะไปซื้อใหม่อีกกลับไม่มีขาย

วัสดุเฟอร์นิเจอร์ที่ดีที่สุด แต่ต้นทุนแพงคือ วัสดุจากธรรมชาติจริง ๆ เช่น ไม้ ซึ่งมีความยืดหยุ่นในตัวอยู่แล้ว หรือไม่ก็เลือกวัสดุที่ปลอดภัยจากสารพิษ เพราะเวลาอยู่ในพื้นที่เล็ก ๆ อุณหภูมิกลางวันสูง ตัวเฟอร์นิเจอร์จะเก็บความร้อนไว้มากตอนกลางวัน ถ้าเลือกที่มีสารพิษพอเจอความร้อนแล้วจะระเหยออกมาในอากาศ ถ้าเฟอร์นิเจอร์ค่อนข้างดีจะมีใบรับรองเครื่องหมาย มอก. การันตีให้เราระดับหนึ่ง แต่บ้านเรายังไม่ได้ถูกเข้ามาใช้อย่างชัดเจน แต่ในแบรนด์ใหญ่ ๆ จะมีการบอกชัดเจน หรือสังเกตง่าย ๆ ก่อนที่เราจะซื้อต้องดูว่าเฟอร์นิเจอร์นั้นมีกลิ่นเหมือนน้ำยาไตรคลอโรเอทิลีนหรือไม่ ถ้าซื้อมาแล้วเกิดกลิ่นนี้ขึ้นมาจะมีสารปนเปื้อน สันนิษฐานได้เลยว่ากลิ่นนี้เป็นตัวต้นเหตุในการสูดดมสารพิษ การจัดเฟอร์นิเจอร์เข้ามุม เมื่อใช้มุมไปหนึ่งมุมอีกมุมจะใช้ไม่ได้ เพราะจะเริ่มทับกัน แต่ต้องเลือกเฟอร์นิเจอร์ที่สอดประสานกันเข้ามุมพอดี ส่วนเฟอร์นิเจอร์ครอบครัวที่มีเด็ก ต้องมองในเรื่องความปลอดภัยก่อน ไม่ควรเลือกวัสดุที่มีเหลี่ยม และควรเป็นวัสดุที่นุ่มเมื่อสัมผัส เฟอร์นิเจอร์สำเร็จรูปถ้าใช้ทุกวัน อายุการใช้งานอยู่ที่ 5-7 ปี จะเกิดการทรุดโทรม ส่วนแสงสว่าง ขึ้นอยู่กับตำแหน่งของห้อง ถ้าให้ต้อยๆให้อยู่ในแกนตะวันออกหรือตะวันตก ไม่เช่นนั้นห้องจะถูกแสงแดดทั้งวัน และที่สำคัญจะใช้แอร์มากกว่าห้องอื่นเนื่องจากร้อนเพราะถูกแดดทั้งวัน ถ้าเป็นอาคารพักอาศัยแอร์แยก ให้ตรวจเช็คภาคน้ำบ่อ ๆ ตัวภาครองน้ำนาน ๆ เข้าจะเป็นจุดสะสมแบคทีเรีย ซึ่งพอความเย็นกลับเข้าไปในห้องก็จะมาพร้อมแบคทีเรียที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายนั่นเอง.

4.เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับที่พักอาศัย

4.1 ความหมายของที่พักอาศัยที่พักอาศัย หมายถึง สถานที่ที่ครัวเรือนหนึ่งๆ ใช้เป็นที่อยู่อาศัย อาจเป็นส่วนหนึ่งของบ้าน หรือบ้านหลายหลังอยู่ในบริเวณเดียวกัน ที่อยู่อาศัยถือว่าเป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการดำรงชีพของมนุษย์ เพราะชีวิตของมนุษย์ส่วนใหญ่ เวลาสองในสามของแต่ละวัน มักจะใช้ชีวิตอยู่ที่บ้านพักอาศัย ทั้งการพักผ่อนหลับนอน และการทำกิจกรรมต่างๆ ภายในครอบครัว ส่วนเวลาที่เหลือเป็นเวลาของการทำงานหรือทำกิจกรรมในสถานที่อื่น ๆ ดังนั้น จึงนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่จะขาดเสียมิได้ เพราะเป็นสถานที่ที่มีประโยชน์ในการป้องกันความร้อน ความหนาว แดด ลม ฝน ตลอดจน ป้องกันสัตว์และแมลงมารบกวน แต่การมีบ้านพักอาศัยนั้น จำต้องคำนึงถึงคุณภาพในหลายๆ ด้าน ให้มีสภาพที่เหมาะสมต่อการพักอาศัยด้วย อาคารบ้านเรือน รวมถึงตึก โรง และแพที่มนุษย์จัดสร้างขึ้น เพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัยทั้งกลางวันและกลางคืน ภายในที่อยู่อาศัยประกอบด้วยสิ่งต่างๆ ที่ต้องการ มีทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกสบาย อุปกรณ์และสิ่งใช้สอยที่จำเป็นตามความต้องการทางด้านร่างกาย จิตใจ และความเป็นอยู่ที่ดีงามทั้งส่วนตัว และครอบครัวของผู้พักอาศัย

4.2 ลักษณะของที่อยู่อาศัย ที่อยู่อาศัยในปัจจุบันมีอยู่หลายลักษณะ โดยมีชื่อเรียกแตกต่างกันออกไป เช่น บ้านเดี่ยว บ้านแฝด ตึกแถว (shop house) เรือนแถว ห้องแถว ทาวน์เฮาส์ (town house) ห้องชุด (flat) หรืออาคารชุด (condominium) ไม่ว่าจะถูกเรียกอย่างไรก็ตาม แต่มีจุดมุ่งหมายคล้ายกันหรือเหมือนกันคือ ใช้เป็นสถานที่อยู่อาศัย ทั้งที่เป็นที่กิน ที่นอน ที่พักผ่อนหย่อนใจ ที่ทำงาน ตลอดจน การทำกิจกรรมต่างๆ อีกมากมายในชีวิตประจำวัน การที่มนุษย์เลือกที่จะสร้างที่อยู่อาศัยในลักษณะใดนั้น ขึ้นอยู่กับเหตุปัจจัยหลายประการ เช่น งบประมาณการก่อสร้างหรือซื้อทำเลที่ตั้ง ความสะดวกสบาย จำนวนสมาชิกภายในครอบครัว จุดมุ่งหมายเชิงธุรกิจ เป็นต้น ดังนั้น จึงแยกอธิบายที่อยู่อาศัยตามลักษณะรูปแบบแต่ละอย่างดังนี้ คือ

4.2.1 บ้านเดี่ยวและบ้านแฝด ที่อยู่อาศัยในลักษณะนี้จะถูกปลูกสร้างขึ้นเป็นหลังหากเป็นหลังเดี่ยวอิสระ จะถือว่าเป็น “บ้านเดี่ยว” หากมีผนังที่ใช้ร่วมกันด้านหนึ่ง จะถือว่าเป็น “บ้านแฝด” ซึ่งบ้านทั้งสองลักษณะนี้ มักจะมีบริเวณบ้าน และรั้วรอบขอบชิดเป็นสัดส่วนที่ชัดเจน ที่พักอาศัยส่วนบุคคล ที่พักอาศัยที่บุคคลเดียว หรือหลายคนอาศัยอยู่ในบ้านเดียวกัน ที่พักอาศัยส่วนบุคคลแยกเป็น 2 ชนิด คือ

1. ที่พักอาศัยคนเดี่ยว ได้แก่ บุคคลคนเดียวอาศัยอยู่ในบ้านหลังหนึ่งของบ้าน และประกอบกิจวัตรประจำวัน อันจำเป็นแก่การครองชีพของตนเอง โดยไม่รวมกับผู้อื่น

2. ที่พักอาศัยหลายคน ได้แก่ ที่พักอาศัยบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป อาศัยอยู่ในบ้าน หรือ ส่วนหนึ่งของบ้าน และประกอบกิจวัตรประจำวัน อันจำเป็นแก่การครองชีพร่วมกัน ที่พักอาศัยที่ไม่นับว่าเป็นส่วนบุคคล ได้แก่ ที่พักอาศัยพิเศษ หมายถึง ที่พักอาศัยที่ประกอบด้วยบุคคลหลายคนอยู่ร่วมกัน ได้แก่ ที่พักคนงาน เรือนจำ คุก กรมกองร้อย / ตำรวจ สถานสงเคราะห์ โรงพยาบาล หอพักนักเรียนในโรงเรียน โดยบุคคลที่อาศัยอยู่นั้น ไม่ได้แยกเป็นสัดส่วนเฉพาะ เป็นต้น

4.2.2 ตึกแถว (shop house) หมายถึง อาคารที่สร้างเป็นแถวติดต่อกันเกิน 2 หน่วย (unit) ขึ้นไป อาจแบ่งได้เป็น 3 ประเภทคือ

1. อาคารแถวแบบพักอาศัยล้วน ๆ
2. อาคารพาณิชย์หรือร้านค้าล้วน ๆ
3. อาคารกึ่งที่อยู่อาศัย กึ่งพาณิชย์ หรือตึกแถว

เมื่อมองอย่างผิวเผิน ลักษณะภายนอกของอาคารเหล่านี้ คล้ายคลึงกันมาก แต่เมื่อมองลึกเข้าไป จะมีความแตกต่างกันเรื่องประโยชน์ใช้สอย ซึ่งจุดนี้เองเป็นข้อแบ่งแยกประเภทของอาคาร มักจะพบเห็นในเขตเมือง เนื่องจากที่ดินมีราคาแพง ผู้คนหลังไหลเข้ามาอยู่อาศัยเป็นจำนวนมาก จึงมีความต้องการที่อยู่อาศัยค่อนข้างสูง ตึกแถวจึงเป็นที่อยู่อาศัยที่เหมาะสม เพราะการปลูกสร้างทำเป็นหลายคูหา มีผนังเสา ฐานรากร่วมกัน ช่วยประหยัดพื้นที่ วัสดุ และแรงงานก่อสร้างได้มาก โดยทั่วไป มักทำให้ตึกแถวเป็นอาคารสารพัดประโยชน์ หรือเนกประสงค์ (multipurpose) เพื่อประโยชน์ใช้สอยในพื้นที่อย่างคุ้มค่า จึงมักพบว่าตึกแถวที่มีคูหาต่อๆ กันไป จะเป็นโรงงาน ร้านค้า นานาชนิด ร้านจำหน่ายอาหาร และใช้เป็นที่อยู่อาศัยไปในตัว แต่ลักษณะตึกแถว จะมีพื้นที่จำกัด มีความกว้างด้านหน้าเพียง 3.5-4 เมตร ส่วนลึกประมาณ 12-16 เมตร เท่านั้น ด้านหน้าอยู่ชิดทางเท้า และถนน ส่วนด้านหลัง จะมีเพียงลานซักล้างเพียงแคบๆเท่านั้น จึงทำให้ไม่ได้รับความสะดวก

เท่าที่ควร อีกทั้ง ไม่ได้รับแสงสว่างอย่างเพียงพอ การระบายอากาศมีน้อย ไม่มีพื้นที่สำหรับปลูกต้นไม้เลย

4.2.3 ทาวน์เฮาส์ (town house) หมายถึง บ้านแถวที่ปลูกเป็นแนวยาว อาจมีตั้งแต่ชั้นเดียวขึ้นไป จนถึง 3-4 ชั้น บ้านลักษณะนี้ใช้เนื้อที่ในการก่อสร้างน้อย ที่ดินแต่ละหน่วยมีขนาดเล็กมากเพียง 16-28 ตารางวาเท่านั้น ตัวบ้านตั้งอยู่ตรงกลางมีที่ดินเหลืออยู่เล็กน้อย โดยหน้าบ้านอาจจัดเป็นสวนหย่อม ส่วนด้านหลังบ้านเป็นลานตากผ้า ทำสวนครัว บริเวณด้านหน้าบ้านติดถนนหรือทางเท้า แต่ละหน่วยของอาคารจะใช้ผนังร่วมกัน ยกเว้นหน่วยแรกและหน่วยสุดท้ายของแถว ทำให้ช่วยประหยัดค่าวัสดุก่อสร้างอีกทางหนึ่ง จึงทำให้ราคาของบ้านต่อหน่วยไม่สูงมากนัก อยู่ในงบประมาณที่คนมีฐานะปานกลางจะซื้อหรือผ่อนส่งได้

4.2.4 แฟลต (flat) หรือห้องชุด มีลักษณะเช่นเดียวกับอพาร์ทเมนต์ (apartment) ที่สร้างได้ห้องมาก (mass production) ทำให้เกิดความคุ้มค่า เพราะสร้างเป็นอาคารสูงหลายชั้นบนที่เพียงเล็กน้อย สร้างได้รวดเร็ว ลดต้นทุนในการผลิต เนื่องจากใช้ฐานรากและหลังคาอันเดียวกัน จึงทำให้ช่วยชะลอการแผ่ขยายตัวของที่อยู่อาศัยโดยรอบในแนวราบได้ดี ลดความหนาแน่นของที่อยู่อาศัยไม่ให้เบียดเสียดกันมากเกินไป อาคารหนึ่งๆ สามารถอยู่กันหลายๆ ครอบครัว ถึงแม้ว่าจะปลูกสร้างอยู่ในบริเวณใจกลางเมือง ซึ่งที่ดินมีราคาสูงก็ตาม แต่เมื่อเอาจำนวนหน่วยทั้งหมดมาเฉลี่ยแล้ว จึงทำให้ราคาต่อหน่วยไม่สูงมากนัก

แฟลตจะมีลักษณะคล้ายคอนโดมิเนียมคือเป็นอาคารสูง ใช้เป็นที่อยู่อาศัยเท่านั้น มีระเบียงทางเดินด้านใดด้านหนึ่ง อาจเป็น 2 ด้านหรือระเบียงตรงกลาง มีการใช้ผนังห้องร่วมกัน 2 หรือ 3 ด้าน ภายในหน่วยหนึ่งๆ จะแบ่งย่อยเป็นห้องโถงเอนกประสงค์ ห้องนอน ห้องน้ำ และห้องครัว เพื่อให้สอดคล้องกับความจำเป็นพื้นฐานของการดำรงชีวิตประจำวัน แต่มีข้อเสียอยู่บ้างคือแสงสว่างส่องเข้าไปได้น้อย การระบายอากาศไม่ดี และน้ำใช้อาจจะไม่เพียงพอ เพราะใช้กันมาก

4.2.5 อาคารชุดหรือคอนโดมิเนียม (condominium) เป็นอาคารที่อยู่อาศัยที่สร้างในแนวตั้งสูงกว่าแฟลต เป็นอาคารที่มีห้องรวมกันคือ บุคคลหลายๆคน สามารถถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินผืนเดียวกัน มีลักษณะคล้ายแฟลต เริ่มตั้งแต่ห้องเดี่ยวเอนกประสงค์ไปจนถึง 3-4 ห้องนอน ซึ่งแต่ละหน่วยจะมีห้องต่างๆ เช่น ห้องนอน ห้องน้ำ ห้องครัว ห้องรับแขก อย่างครบถ้วน ตลอดจนห้องทำงาน ห้องพักผ่อนส่วนตัวด้วย ในอาคารชุดจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือทรัพย์สินส่วนบุคคล ได้แก่ ห้องชุด และทรัพย์สินส่วนกลาง ได้แก่ ที่ดิน

4.2.6 ชุมชนแออัด (slum) หมายถึงบ้านที่ปลูกสร้างอยู่ติดๆ กัน ยัดเยียดแบบหลังคาชิดติดกันเป็นบ้านหลังเล็กๆ การปลูกสร้างเป็นแบบง่ายๆ กึ่งถาวร ใช้วัสดุก่อสร้างราคาถูกหรือเป็นของเก่าที่นำมาปะติดปะต่อตามแต่เนื้อที่จืดเจืออำนาจ วัสดุที่ใช้มีทั้งที่เป็นสังกะสีเก่า ไม้อัด หรือกล่องกระดาษแข็ง ทำเป็นฝาบ้าน หลังคามุงสังกะสีเก่า ใต้ถุนจะเป็นแหล่งน้ำขัง เนื่องจากไม่มีทางระบายน้ำ

เส้นทางสัญจรจึงต้องใช้การนำไม้กระดานยาวๆมาต่อกัน ความเป็นอย่างของผู้คนที่อยู่คล้ายในสลัม จึงอยู่ตามสภาพที่ไม่มีทางเลือก คุณภาพชีวิตต่ำ ผู้อยู่อาศัยอยู่กันอย่างหนาแน่น ในบ้านหลังหนึ่งอยู่กันหลายคนหรือหลายครอบครัว ซึ่งสภาพแวดล้อมไม่ดี ขาดแคลนการบริการทางด้านสังคม ด้านสาธารณูปโภค ตั้งแต่ ไฟฟ้า น้ำประปา ระบบระบายน้ำเสีย ตลอดจนการใช้การศึกษาแก่เด็ก การรักษาพยาบาล เป็นต้น

4.3 การแบ่งส่วนหรือโซนภายในบ้านการแบ่งส่วนหรือโซนภายในบ้านเพื่อจัดผังให้มีความเย็นสบาย โดยธรรมชาตินี้พอจะกล่าวถึงโดยสังเขปได้ดังนี้

4.3.1 ส่วนกันชน หรือ Buffer Zone เป็นพื้นที่บ้าน ส่วนที่เราไม่ค่อยได้ใช้งาน และทำหน้าที่เป็น ส่วนกันระหว่างพื้นที่ภายในบ้านและภายนอกบ้าน เช่น ที่จอดรถ ห้องใต้เพดาน ห้องเก็บของ คอร์ตหรือ ซานโถงที่กั้นระหว่างเรือนแต่ละหลัง เป็นต้น

4.3.2 ส่วนที่ก่อปัญหา พื้นที่ใช้งานในส่วนเหล่านี้ มักนำ ความยุ่งยากมาสู่นักออกแบบเสมอ ได้แก่ ห้องน้ำที่มี ปัญหาเกี่ยวกับความชื้นและกลิ่น ห้องครัวที่ก่อให้เกิดควันและกลิ่นอาหารที่จะฟุ้งกระจายไปทั่วบ้าน ส่วน ของพื้นที่ก่อปัญหานี้ควรวางแผนให้มีการปิดกั้นออกจากส่วนที่ต้องการความสงบหรือที่พักผ่อน ซึ่งจะกล่าวถึงต่อไป

4.3.3 ส่วนนั่งเล่น พักผ่อน เป็นห้องที่มักใช้งานในเวลา กลางวัน ช่วงสาย และ ช่วงบ่าย เป็นต้น ย่านนี้ควรจัด ให้เกิดความสบายได้เป็นอย่างดีในเวลากลางวัน

4.3.4 ส่วนห้องสำหรับนอนหลับพักผ่อน ซึ่งใช้งานในเวลากลางคืนเป็นหลัก ได้แก่ ห้องนอน

4.3.5 ส่วนพื้นที่ซึ่งได้แบ่งออกมาให้เห็นชัดเจนนี้ ในบางกรณี เราอาจวางห้อง บางห้องซึ่งเป็นส่วนที่ก่อปัญหาให้เป็นกันชนไปได้ในตัว เช่น จัดให้ห้องน้ำเป็นส่วนกันระหว่างห้องนอน สอง ห้องและให้อยู่ทางทิศตะวันตกเพื่อป้องกันความร้อนเข้าสู่ห้องนอนได้ด้วย ในการปิดกั้นส่วนต่างๆ ให้แยกออกจากกันนั้น นอกจากการกั้นห้องแล้ว เรายังสามารถใช้ต้นไม้ช่วยเป็นส่วนปิดกั้นให้เกิดร่มเงาได้ด้วยเช่นกัน

4.4 ประเภทของที่พักอาศัยประเภทของที่พักอาศัยที่มีอยู่ในปัจจุบันจำแนกได้ดังนี้

4.4.1. บ้านโคตหรือบ้านเดี่ยว หมายถึง บ้านที่ปลูกหลังเดียวโคตพร้อมทั้งเรือน ครัว, โรงรถ เรือนคนใช้ด้วยถ้ามี และเป็นที่อยู่อาศัยของบุคคลในครัวเรือนเดียวกัน บ้านเดี่ยวเป็น อาคารประเภทบ้านจัดสรร ซึ่งมีการกั้นผนังแบ่งห้องอย่างเป็นสัดส่วน บริเวณรับแขก ห้องนอน ส่วนประกอบอาหาร ลักษณะกำวางแผน รูปด้าน และการเจาะช่องลมประตูหน้าต่าง จะถูกออกแบบ เป็นไปตามประโยชน์ใช้สอย

4.4.2. ทาวน์เฮาส์ (รวมบ้านแฝดด้วย) หมายถึง บ้านที่ปลูกติดต่อกันตั้งแต่ 2 หน่วย โดยมีฝาร่วมกันด้านหนึ่งสองด้าน อาจเป็นชั้นเดียวหรือหลายชั้นก็ได้ ตัวบ้านอยู่ลึกเข้ามาจากริม ถนน มีบริเวณที่ว่างหน้าบ้าน อาจใช้เป็นที่จอดรถ หรือทำประโยชน์อย่างอื่น

อาคารที่อยู่อาศัยประเภทนี้พบมากในเขตเมืองและชานเมือง ลักษณะของอาคารค่อนข้างจะมีการใช้ เนื้อที่เป็นสัดส่วน ตัวอาคารจะมีความกว้างเท่ากับ 1 ช่วงเสา คือ ประมาณ 4 เมตร เป็นอย่างน้อย

และมีความยาวประมาณ 22 เมตร กลุ่มผู้อยู่อาศัยส่วนใหญ่จะเป็นครอบครัวขนาดเล็กที่สร้างฐานะได้แล้วพอสมควร มีรายได้แน่นอนเป็นหลักแหล่ง รายได้ครอบครัวอยู่ในระดับปานกลางมีสมาชิกในครอบครัวประมาณ 3 - 5 คน

ลักษณะอาคารและการวางพื้นที่ใช้สอยในแปลนและรูปด้านมีลักษณะคล้ายห้องพักในแฟลตประเภท Efficiencies คือ มีลักษณะเปิดโล่ง โดยมีห้องน้ำและส่วนประกอบอาหารอยู่ด้านหลังอาคาร (แปลนชั้นล่าง) จะแตกต่างกันตรงที่ทาว์นเฮาส์จะมีผนังกันบริเวณอย่างเป็นทางการเป็นส่วนช่องเปิดพวกหน้าต่างและประตูที่อยู่ด้านหน้าและด้านหลังเช่นเดียวกัน

4.4.3. อาคารพาณิชย์และพักอาศัย (ตึกแถว) เป็นอาคารที่สร้างขึ้นมาเพื่อวัตถุประสงค์หลัก คือ การค้า แต่ก็สามารถใช้พื้นที่ส่วนบนของอาคารเป็นที่อยู่อาศัยได้ ลักษณะของตึกแถวสามารถแบ่งตามที่ตั้งได้ 3 ลักษณะใหญ่ๆ คือ

ประเภทที่ 1 เป็นอาคารที่ปลูกสร้างเพื่อการค้าโดยเฉพาะ จะมีลักษณะปลูกสร้างติดถนนใหญ่สายต่างๆ แต่พื้นที่ชั้นบนอาจแบ่งเป็นที่อยู่อาศัยด้วย

ประเภทที่ 2 เป็นตึกแถวที่สร้างขึ้นเป็นกลุ่มๆ และมักจะเกาะอยู่กับถนนที่ตัดจากแนวถนนใหญ่

ประเภทที่ 3 เป็นตึกแถวที่เกาะกลุ่มกัน ซึ่งจะเรียกกันว่าเป็น ย่านการค้าอาคารตึกแถว 2 ประเภทหลังนี้นิยมมาดัดแปลงเป็นที่อยู่อาศัย ซึ่งบางครั้งอาจมีสภาพคล้ายแฟลตเช่นกัน

ผู้อยู่อาศัยในอาศัยเหล่านี้ส่วนใหญ่ จะประกอบอาชีพค้าขายธุรกิจ มีรายได้ต่อครอบครัวค่อนข้างสูง ลักษณะการยึดครองจะเป็นลักษณะเช่าระยะยาวหรือที่เรียกว่า เช้งและเช่าซื้อ ขนาดของอาคารประเภทนี้มีขนาดค่อนข้างมาตรฐาน โดยมีพระราชบัญญัติอาคารคอยควบคุมอยู่ ขนาดมาตรฐานของตึกแถวสองช่องเสาประมาณ 4 คูณ 12 ตารางเมตร และมีความสูงของเพดานตั้งแต่ 2.40 เมตรขึ้นไป แต่ส่วนใหญ่จะมีเพดานสูงถึง 2.80 เมตร และมีความสูงตั้งแต่ของเพดาน 2 ชั้นขึ้นไป ลักษณะการใช้เนื้อที่ที่สอย ส่วนใหญ่จะเน้นไปทางด้านประโยชน์ทางธุรกิจ ความคับแคบในการอยู่อาศัย ที่เกิดขึ้นจากการใช้พื้นที่ส่วนใหญ่ไปในการเก็บสต็อกสินค้า ทำให้เหลือพื้นที่ในการอยู่อาศัยน้อยลงทั้งที่มีพื้นที่มากกว่าอาคารเนื้อที่จำกัดประเภทอื่นๆ ลักษณะการจัดเฟอร์นิเจอร์ภายในไม่ค่อยมีแบบแผนและระเกะระกะ เฟอร์นิเจอร์ส่วนใหญ่จะเป็นพวกตู้และลิ้นชักเพื่อใช้เก็บของ ส่วนเฟอร์นิเจอร์อื่นๆ เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ที่นิยมที่มีลักษณะพับเก็บหรือเคลื่อนย้ายได้ การแบ่งเนื้อที่ที่สอยในตัวอาคารชั้นล่างมักใช้ประกอบกิจการค้าหรือธุรกิจต่างๆ บริเวณด้านหลังจะใช้เป็นบริเวณประกอบอาหารและรับประทานอาหาร ส่วนชั้นสองจะจัดเป็นบริเวณพักผ่อนร่วมกันของครอบครัว และอาจกั้นบางส่วนด้วยฝาไม้อัดเป็นห้องนอนหรือส่วนเก็บของ ส่วนชั้นสาม จะกั้นเป็นบริเวณส่วนตัวอาจเป็นห้องนอน หรือห้องทำงานส่วนตัว แต่ละชั้นอาจมีห้องน้ำแยก ขนาดเล็กประมาณ 3 - 4 ตารางเมตร อยู่ด้านหลังห้องบริเวณใกล้บันได

ลักษณะแปลนและรูปด้านของอาคารตึกแถว ลักษณะพื้นที่เดิมจะเป็นที่โล่ง มีผนังสองข้างเป็นผนังทึบ ส่วนด้านหน้าและด้านหลังจะเป็นช่องหน้าต่างเพื่อระบายอากาศ นิยมกั้นเป็นห้องส่วนตัวในบริเวณด้านหน้าส่วนหลังของห้องจะเป็นบันได ห้องน้ำและส่วนที่เป็นส่วนรวม และเป็นเส้นทางเดินติดต่อระหว่างชั้นต่างๆ อาคารเหล่านี้สภาพภายในไม่ค่อยดีนักเนื่องจากมีเพดาน

สูง นอกจากจะมีการกั้นห้องจนทึบ ทำให้ร่างกายถ่ายเทอากาศไม่ดี และเส้นทางในการเดินติดต่อไม่สะดวก

4.4.4. อาคารชุดพักอาศัยประเภทแฟลต เป็นที่พักอาศัยที่มีลักษณะเป็นคูหา แคบๆ ติดกัน และซ้อนกัน 3 - 4 ชั้น อาคารประเภทนี้มีทั้งที่เป็นแฟลตของการแคะแห่งชาติและของหน่วยงานราชการต่างๆ เช่น แฟลตสวัสดิการของตำรวจ, ของรัฐวิสาหกิจต่างๆ และแฟลตที่เป็นของเอกชน ผู้อยู่อาศัยในอาคารเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นครอบครัวขนาดเล็กมีสมาชิกประมาณ 4 - 5 คน ซึ่งมีรายได้ในระดับปานกลาง ซึ่งค่าใช้จ่ายของครอบครัวที่มาใช้ในเรื่องที่อยู่อาศัยนี้ไม่ควรเกิน 25% ของรายได้ทั้งหมด ก็ตกประมาณ 2,000 บาทต่อเดือน นอกจากนี้ผู้ที่อยู่อาศัยยังมีพวกนักศึกษาต่างจังหวัดที่เข้ามาศึกษาในกรุงเทพฯ อาศัยอยู่รวมกันหลายคน ผู้ที่อยู่ในแฟลตส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่ย้ายเข้ามาหาแหล่งทำกินในกรุงเทพฯ หรือที่กำลังสร้างฐานะพยายามเพิ่มมาตรฐานที่อยู่อาศัยของตนให้สูงขึ้น

ลักษณะการยึดครอง การครอบครอง และกำรอยู่อาศัยในแฟลตจะเป็นลักษณะเช่าซื้อหรือเช่า โดยห้องที่ได้จะมีลักษณะภายในแต่ละหน่วยเป็นห้องว่างเปล่า ไม่มีเครื่องเรือน, อุปกรณ์ในครัวเรือนหรือส่วนประกอบอาคารใดๆ นอกจากอุปกรณ์ไฟฟ้าและสุขาภิบาลพื้นฐานอย่างที่ได้จัดไว้ตามความจำเป็น เครื่องเรือนและอุปกรณ์เครื่องใช้ในครัวเรือนทั้งหมดผู้ที่อยู่แฟลตเป็นผู้จัดทำเอง สภาพภายในทั่วไปมีลักษณะแตกต่างกันในแต่ละแห่งและแต่ละชนิดของห้องพักด้วยห้องพักในอาคารประเภทแฟลตโดยทั่วไป มี 2 ลักษณะ คือ

แบบ Efficiencies ห้องพักลักษณะนี้จะกินเนื้อที่เพียง 1 ช่วงเวลา มีขนาดประมาณ 15 - 25 ตารางเมตร ลักษณะภายในที่มองจากแปลนจะเป็นลักษณะห้องโล่ง มีห้องน้ำอยู่ส่วนหลังของห้อง ในบางครั้งอาจมีการกั้นส่วนห้องนอนด้วยผนังเตี้ยๆ ประมาณ 2 เมตร อยู่ช่วงกลางของห้อง บริเวณปรุงอาหารจะอยู่ใกล้ห้องน้ำด้านหลังของห้อง ในด้านรูปด้านของห้อง ผนังด้านข้าง 2 ข้างจะเป็นผนังสูงทึบประมาณ 2.50 เมตร ส่วนด้านหน้าและด้านหลังจะมีประตูออกสู่เฉลียงและมีหน้าต่างบานเกล็ด 2-3 บาน เพื่อให้อากาศถ่ายเท แต่ถ้ามีการกั้นส่วนห้องนอน จะทำให้สภาพภายในค่อนข้างทึบเนื่องจากมีเพดานค่อนข้างต่ำ แบบ studio ห้องพักลักษณะนี้จะกินเนื้อที่ 2 ช่วงเวลา มีขนาดประมาณ 25-40 ตารางเมตร หรือประมาณ 2 เท่า ของแบบ Efficiencies ในห้องพักลักษณะนี้ จะมีการกั้นส่วนห้องนอน ห้องน้ำ และบริเวณที่ประกอบอาหารด้วยผนังเป็นสัดส่วน และเปิดช่องประตูหน้าต่างด้านหน้าและด้านหลัง ลักษณะการถ่ายเทอากาศไม่ดีแบบ Efficiencies เนื่องจากมีการกั้นห้องด้วยผนังเพื่อความเป็นสัดส่วน ดังนั้นแต่ละห้องจะมีช่องเปิดเพียงด้าน แต่เพราะขนาดที่ค่อนข้างใหญ่กว่าทำให้ไม่รู้สึกอึดอัด

4.4.5. อาคารชุดพักอาศัยประเภทคอนโดมิเนียม หมายถึง อาคารชุดที่ก่อสร้างขึ้นหลายชั้น โดยมีห้องชุดประกอบอยู่หลายๆ หน่วย ตาม พ.ร.บ. อาคารชุดและเจ้าของร่วมในแต่ละหน่วยมีกรรมสิทธิ์เป็นเจ้าของในห้องชุดอันเป็นทรัพย์สินส่วนบุคคลและถือกรรมสิทธิ์ร่วมในทรัพย์สินกลางอาคารชุดหรือคอนโดมิเนียม สามารถแบ่งตามการใช้งานได้หลายประเภท แต่ที่จะนำมาศึกษาเป็นประเภทคอนโดมิเนียมพักอาศัยคอนโดมิเนียมพักอาศัย เป็นคอนโดมิเนียมที่จัดสร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นที่พักอาศัยมีขนาดหน่วยเล็กหรือใหญ่แตกต่างกันไปตามทำเลที่ตั้งนั้นๆ โดยทั่วไป คอนโดมิเนียมพักอาศัยนี้จะตั้งอยู่ใกล้แหล่งชุมชนในเมือง เนื่องมาจากความต้องการที่อยู่อาศัยของคนในเมืองที่สูงขึ้นมากจนจำนวนที่อยู่อาศัยต่อหน่วยที่มีอยู่ไม่เพียงพอต่อความต้องการ จึงเกิดการรวมหน่วยที่อยู่อาศัยนี้เข้ามาอยู่ในอาคารเดียวกันในทางสูงเพื่อลดการใช้พื้นที่เมือง และจาก

ปัญหาที่ดินมีราคาสูงขึ้นส่งผลให้การหาที่อยู่อาศัยทำได้ยากยิ่งขึ้น การพัฒนาคอนโดมิเนียมประเภทนี้ จึงเป็นไปอย่างรวดเร็วและสามารถกระจายตัวทั่วไปโดยเฉพาะย่านชุมชนขนาดใหญ่ ทำให้คอนโดมิเนียมประเภทนี้เป็นที่ต้องการของผู้ที่ยากมีที่พักอาศัยใกล้ๆ ที่ทำงาน เนื่องมาจากการจรรยาบรรณที่ติดขัดด้วย

4.5 ประเภทและลักษณะของคอนโดมิเนียมในปัจจุบัน

4.5.1 ประเภทของคอนโดมิเนียมคอนโดมิเนียมหรืออาคารชุด แบ่งตามการใช้งานได้ 5 ประเภท คือ

1). คอนโดมิเนียมเพื่อการอยู่อาศัย จุดประสงค์ คือ สร้างเพื่อใช้เป็นที่พักอาศัย มีขนาดในแต่ละหน่วยใหญ่ หรือเล็กต่างกันตามทำเลที่ตั้งของโครงการ บางโครงการอาจมีเฉพาะหน่วยเล็กๆ ผู้ที่ต้องการพื้นที่มากก็ต้องซื้อหลายหน่วยรวมกัน บางโครงการอาจออกแบบเป็นหน่วยใหญ่ๆประกอบด้วยห้องหลายห้อง ซึ่งไม่สามารถแบ่งขายเป็นห้องเล็กๆ ได้ คอนโดมิเนียมเพื่อการพักอาศัยพอจะแบ่งได้ 4 กลุ่ม คือ

1.1) คอนโดมิเนียมระดับหรูหร่า จะเป็นโครงการที่มีจำนวนห้องชุดน้อย ขนาดห้องตั้งแต่ 200 ตารางเมตรขึ้นไป 8 - 20 ล้านบาท มักมีสิ่งอำนวยความสะดวกรวมอยู่ด้วย เช่น สระว่ายน้ำ ห้องอบไอน้ำ ห้องออกกำลังกาย ฯลฯ ทำเลที่ตั้งมักอยู่ตามย่านการค้าที่สำคัญ มีการคมนาคมสะดวก เช่น ย่านสุขุมวิท สีลม สำราญ

1.2) คอนโดมิเนียมระดับปานกลาง เป็นโครงการที่ประกอบด้วยห้องชุดประมาณ 100 กว่ายูนิต ขนาดห้อง 80 - 120 ตารางเมตร ราคายูนิตละประมาณ 5 - 10 ล้านบาท

1.3) คอนโดมิเนียมระดับสตูดิโอ จะมีประมาณ 200 - 400 ยูนิต / โครงการ ขนาดห้องประมาณ 30 - 80 ตารางเมตร ราคายูนิตละ 900,000 - 4 ล้านบาท

1.4) คอนโดมิเนียมระดับประหยัด เป็นโครงการสำหรับผู้มีรายได้น้อย ตั้งอยู่ย่านชานเมือง ราคายูนิตละประมาณ 500,000 บาท

2). คอนโดมิเนียมพักตากอากาศ เป็นคอนโดมิเนียมลักษณะเช่นเดียวกับคอนโดมิเนียมเพื่อการอยู่อาศัย แต่ทำเลที่ตั้งจะอยู่บริเวณแหล่งท่องเที่ยว ตากอากาศ มีสิ่งอำนวยความสะดวกเหมาะสมกับการพักผ่อนมากขึ้น ผู้ซื้อไม่ได้มีจุดประสงค์เพื่อจะอยู่อาศัยถาวร เพียงแต่ต้องการสถานที่พักผ่อนส่วนตัว ตลอดเวลาเท่านั้นหรืออีกนัยหนึ่งเป็น เครื่องประดับฐานะ อย่างไรก็ตามคอนโดมิเนียมพักตากอากาศก็มีการแบ่งกลุ่มเช่นเดียวกับคอนโดมิเนียมพักอาศัย โดยแบ่งได้ 3 กลุ่ม คือ ระดับหรูหร่า ระดับปานกลาง ระดับสตูดิโอเท่านั้น โดยไม่มีระดับประหยัด

3). คอนโดมิเนียมสำนักงาน อาคารสำนักงานได้เกิดมานานแล้ว ก่อนที่คอนโดมิเนียมจะเข้ามาเสียอีก สืบเนื่องมาจากการมีบริษัทฯ ห้องร้าน ตั้งขึ้นใหม่ มีบริษัทห้องร้านที่ต้องการขยายกิจการใหญ่โตขึ้น และบริษัทต่างประเทศหรือบริษัทร่วมทุนได้เพิ่มขึ้น ทำให้ความต้องการอาคารสำนักงานเพิ่มสูงขึ้น จะเห็นได้ว่ามีอาคารสำนักงานให้เช่าเกิดขึ้นอย่างมากบริเวณย่านธุรกิจที่สำคัญ เช่น ถนนสีลม ถนนนอโศก สุขุมวิท แล้วต่อมาจึงเกิดอาคารสำนักงานขายเป็นยูนิตมีหลายขนาด ให้เลือกตามกำลังความสามารถของแต่ละบริษัทคอนโดมิเนียมประเภทนี้จึงแยกออกเป็น 2 ประเภท คือ

คอนโดมิเนียมสำนักงานให้เช่าหรือเช่าระยะยาว เป็นอาคารสำนักงานให้เช่าสืบเนื่องมาจากเจ้าของอาคาร ต้องการมีสำนักงานของตนเอง หรือของบริษัทในเครือ เมื่อออกแบบก่อสร้างก็จะเหลือพื้นที่อาคารไว้บางส่วนเพื่อให้เช่า บางกรณีเจ้าของที่ดินมีที่ดินที่ว่างเปล่าก็ได้ทำประโยชน์ก็เลยสร้างอาคารให้เช่าเช่นกัน อาคารสำนักงานให้เช่า จะพบได้ในย่านธุรกิจที่สำคัญ เช่น ถนนสีลม สำราญ เพชรเกษม เป็นต้น

อย่างไรก็ตามสำนักงานให้เช่าจะไม่นับเป็นคอนโดมิเนียมที่แท้จริง เนื่องจากการถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดไม่มี จะมีก็เพียงการแบ่งกันเสียค่าใช้จ่ายส่วนกลาง ซึ่งคำนวณออกมาเป็นสัดส่วนหนึ่งของค่าเช่าเท่านั้น

คอนโดมิเนียมสำนักงานเป็นคอนโดมิเนียมที่สร้างขึ้นเพื่อให้เจ้าของร่วมใช้เป็นสำนักงานโดยเฉพาะ จำลองที่อาคารสำนักงานให้เช่าข้างต้นมีราคาสูงขึ้น ผู้ลงทุนจึงเห็นหากมีการเสนอกรรมสิทธิ์ในคอนโดมิเนียม สำนักงานให้เช่าโดยการเสียค่าเช่าซื้อเพิ่มขึ้นจากค่าเช่าก็จะเป็นการดึงดูดลูกค้าหันมาสนใจคอนโดมิเนียมชนิดนี้ ตัวอย่าง เช่น สีลมพลาซ่า บีชเนสเซ็นเตอร์ ฯลฯ

4). คอนโดมิเนียมแบบผสมผสานหรือคอมเพลกซ์คอนโดมิเนียม เป็นคอนโดมิเนียมซึ่งสร้างขึ้นเพื่อให้เจ้าของร่วมใช้ทั้งเป็นที่อยู่อาศัยและสำนักงานรวมกันอยู่ นอกจากนี้ อาจมีโครงการอื่น ประกอบ เช่น ศูนย์การค้า โรงแรม หรือสำนักงานให้เช่า เพื่ออำนวยความสะดวกให้เจ้าของร่วมโครงการนั้นๆ อย่างไรก็ตาม ในการจัดส่วนของบริเวณสำนักงานหรือศูนย์การค้าจะแยกออกจากส่วนพักอาศัย เช่น แยกลิฟต์คนละตัว ซึ่งอาจรวมถึงพื้นที่สวนหย่อม สระว่ายน้ำของสวนพักอาศัยออกจากรั้วบริเวณธุรกิจพลาซ่า เพื่อเน้นการอยู่อาศัยอย่างชัดเจน ตัวอย่างได้แก่ พีเพิลพาร์ค เพลส ซีทีไอพลาซ่า ฯลฯ

5). คอนโดมิเนียมประเภทอื่นๆ นอกจากคอนโดมิเนียมประเภทดังกล่าวข้างต้นต่อไป ในอนาคตจะเกิดรูปแบบคอนโดมิเนียมใหม่ๆ เพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ โดยเฉพาะคอนโดมิเนียม เพื่อการอุตสาหกรรม เพื่อตอบสนองกลุ่มอุตสาหกรรมโดยเฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรมสะอาด ให้สามารถแยกอุตสาหกรรมที่แทรกทั่วทุกแห่งออกเป็นกลุ่ม ง่ายต่อการบำบัดบำรุงรักษา หรือวางมาตรฐานป้องกันมลภาวะ และจะช่วยให้นักลงทุนขนาดเล็ก สามารถมีโรงงานในชุมชน และมีกำลังลงทุนขนาดเล็กได้ ทั้งยังสามารถมีกรรมสิทธิ์ต่อการใช้พื้นที่ในอาคาร ทำให้สามารถใช้เป็นหลักประกันในการลงทุนได้ นอกจากนั้นจะช่วยให้รัฐบาลสามารถจัดเตรียมระบบสาธารณูปโภคที่สอดคล้องและราคาของกลุ่มคอนโดมิเนียมดังกล่าวคอนโดมิเนียมประเภทที่อยู่อาศัย 25 - 40 ตารางเมตร ในกรุงเทพมหานครห้องชุดพื้นที่คอนโดมิเนียมพื้นที่ขนาด 25 - 40 เมตร โดยส่วนใหญ่จะจัดได้ว่าเป็นห้องชุดประเภทสตูดิโอ (STUDIO) คือ จะมีลักษณะเป็นห้องเดียวไม่มีการแบ่งกันห้องออกเป็นส่วนต่างๆ จะมีการกั้นก็แต่ในส่วนของห้องน้ำเท่านั้น แต่ก็พบว่าในขนาดในช่วง 35 - 40 ตารางเมตร ในคอนโดมิเนียมบางแห่งมีการแบ่งซอยห้องออกเป็นส่วนต่างๆแต่จะพบไม่ได้มากนักในปัจจุบันขนาดพื้นที่ห้องชุดคอนโดมิเนียมมีแนวโน้มเล็กลง ทั้งนี้ทั้งนั้นเนื่องมาจากปัจจัยทางการตลาดพบว่าห้องชุดที่มีขนาดเล็กจะสามารถขายได้ง่ายกว่าห้องชุดคอนโดมิเนียมขนาดใหญ่ โดยเฉพาะในพื้นที่กรุงเทพมหานครที่มีการเพิ่มขึ้นของประชากรสูงมาก คนที่รายได้น้อย - ปานกลาง มีจำนวนมากกว่าคนที่มียรายได้สูง ส่วนแบ่งของตลาดห้องชุดคอนโดมิเนียมขนาดเล็ก จึงมีมากขึ้นในขณะเดียวกันโครงการคอนโดมิเนียมราคาสูงต่างๆ ก็พยายามจะเข้ามาเปิดตลาดห้องชุดขนาดเล็กเพิ่มมากขึ้น โดย

มุ่งเจาะกลุ่มเป้าหมายคนทำงาน นักธุรกิจที่ทำงานอยู่ในเมืองจะต้องประสบกับปัญหาการจราจรติดขัด การมีที่พักอาศัยอยู่ใกล้ที่ทำงาน จึงเป็นสิ่งที่ตรงกับความต้องการของคนกลุ่มนี้มาก จากสิ่งเหล่านี้เองที่ทำให้เกิดห้องชุดคอนโดมิเนียมขนาด 25 - 40 ตารางเมตร ขึ้นอย่างมากมายในส่วนของพื้นที่ต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร โดยมีเป้าหมายของโครงการห้องชุดในขนาดพื้นที่ 25 - 40 ตารางเมตร นี้จะมีทั้งคนโสดหรือคู่สามีภรรยาที่ไม่มีบุตร ที่กำลังอยู่ในช่วงสร้างฐานะ ตลอดจนจนถึงคนทำงาน นักธุรกิจที่ต้องการอยู่อาศัยใกล้ที่ทำงานห้องชุดคอนโดมิเนียมขนาด 25 - 40 ตารางเมตร ในเขตพื้นที่ของกรุงเทพมหานคร แยกออกได้เป็น 4 ระดับ ราคา คือ

1.1) ห้องชุดระดับราคาประหยัด มีราคาอยู่ในช่วง 3 - 5 แสนบาท ส่วนใหญ่จะเป็นห้องชุดในแถบย่านชานเมือง ตลาดของห้องชุดระดับราคานี้มีขนาดใหญ่รองลงมาจากตลาดห้องชุดระดับราคาธรรมดา

1.2) ห้องชุดระดับธรรมดา มีราคาอยู่ในช่วง 5 - 9 แสนบาท ส่วนใหญ่จะเป็นห้องชุดในย่านธุรกิจใหม่ของเขตพื้นที่ชั้นกลาง และย่านที่อยู่อาศัยของเขตพื้นที่ชั้นใดตลาดของห้องชุด ระดับราคาค่าธรรมดานี้มีขนาดใหญ่ที่สุด เมื่อเทียบกับตลาดของห้องชุด ระดับราคาธรรมดา มีขนาดใหญ่ที่สุด เมื่อเทียบกับตลาดของห้องชุดระดับราคาอื่นๆ ทั้ง 4 ระดับ ที่จัดแบ่งไว้

1.3) ห้องชุดระดับปานกลาง มีราคาสูงในช่วง 9 แสน - 1.5 ล้านบาท ส่วนใหญ่จะเป็นห้องชุดในย่านธุรกิจ ของเขตพื้นที่ชั้นในและชั้นกลาง ขนาดโดยทั่วไปของพื้นที่ห้องชุดในระดับนี้ จะไม่ต่ำกว่า 30 ตารางเมตร ตลาดของห้องชุดระดับปานกลางมีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 3 รองลงมาจากขนาดของตลาดห้องชุดระดับราคาต่ำ

1.4) ห้องชุดระดับราคาสูง มีราคาอยู่ในช่วง 1.5 - 2 ล้านบาท เกือบทั้งหมดของห้องชุดในระดับนี้ จะอยู่ในย่านธุรกิจใจกลางสุดของกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะบริเวณริมถนนสาธิตมีราคา

สูงถึง 2.6 ล้านบาท ขนาดของพื้นที่ห้องชุดในระดับนี้จะไม่ต่ำกว่า 30 ตารางเมตร ส่วนตลาดของห้องชุดในระดับราคาสูงนี้พบว่า มีขนาดเล็กที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับตลาดของห้องชุดในระดับราคาอื่นๆ ทั้ง 4 ระดับที่จัดแบ่งได้

4.6 มาตรฐานที่อยู่อาศัยประเภทอาคารชุด จากมาตรฐานพื้นที่ใช้สอยอาคารชุดของการเคหะแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย มีรายละเอียด ดังนี้

4.6.1 ส่วนพื้นที่ใช้สอยในชีวิตประจำวันโดยทั่วไปหน่วยพักอาศัย แต่ละหน่วยจะแบ่งพื้นที่ใช้สอยออกเป็น 2 ส่วน เพื่อใช้สำหรับกิจกรรมในชีวิตประจำวัน คือส่วนมิตชิด (private area) เพื่อใช้สำหรับนอน และทำความสะอาดร่างกาย ส่วนอเนกประสงค์ (multipurpose area) เพื่อใช้สำหรับแขก พักผ่อนทานอาหารและประกอบอาหาร

4.6.2 ขนาดพื้นที่ใช้สอยต่ำสุดก.พื้นที่ใช้สอยต่ำสุด จะต้องมีความไม่น้อยกว่าที่จะระบุดังต่อไปนี้หน่วยพักอาศัยแต่ละหน่วยที่ประกอบด้วยห้องนอน พื้นที่รวมสำหรับพักผ่อนลิฟท์ อาคารที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัย สำหรับหลายครอบครัว และสูงจากระดับดินเกินกว่า 5 ชั้นจะต้องมีลิฟท์อย่างน้อย 1 เครื่อง และจะต้องมีขนาดใหญ่พอที่จะจะเครื่องเรือนขนาดใหญ่ที่ใช้กันทั่วไปได้ โดยลิฟท์จะต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1) ลิฟท์จะต้องมีขนาดใหญ่พอที่จะจุผู้ใหญ่ออย่างน้อย 4 คน พร้อมกันได้โดยมีกลไกจักรกลบังคับและเคลื่อนขึ้นลงในปล่องลิฟท์ที่จัดไว้ เพื่อการนี้โดยเฉพาะ ขนาดของลิฟท์มาตรฐาน 1.30 x 2.00 เมตร ความกว้างของช่วงประตู 90 เซนติเมตร

2) ความกว้างของโถงหน้าลิฟท์ ต้องไม่น้อยกว่า 1.80 เมตร และถ้าทางเดินรวมกว้าง 1.80 เมตร ต้องเพิ่มความกว้างของโถงหน้าลิฟท์อีก 12%

3) ระยะทางเดินไกลสุดจากหน่วยพักอาศัย ไปยังลิฟท์ต้องไม่เกิน 54.00 เมตร (ข้อมูลอ้างอิงจากการเคหะแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย)

4) ขนาดพื้นที่ห้องพักผ่อนหรือรับแขกของคอนโดมิเนียมโครงการออกแบบเครื่องเรือนไทยร่วมสมัยจากหวาย (เก้าอี้นอนอเนกประสงค์) นี้มุ่งเน้นที่จะออกแบบ เพื่อแก้ปัญหาพื้นที่จำกัดของที่พักอาศัย จึงนำขนาดพื้นที่ใช้สอยต่ำสุด ซึ่งกำหนดโดยสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย, การเคหะแห่งชาติ, สำนักงานที่พักอาศัย และพัฒนาผังเมือง กรุงเทพมหานคร ดีไซน์ OFFICE HOUSING AND URBAN DEVELOPMENT WASHINGTON, D.C. และข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2522 มาพิจารณาในการออกแบบ ตัวอย่างแปลนห้อง คอนโดทาวน์ บางแค

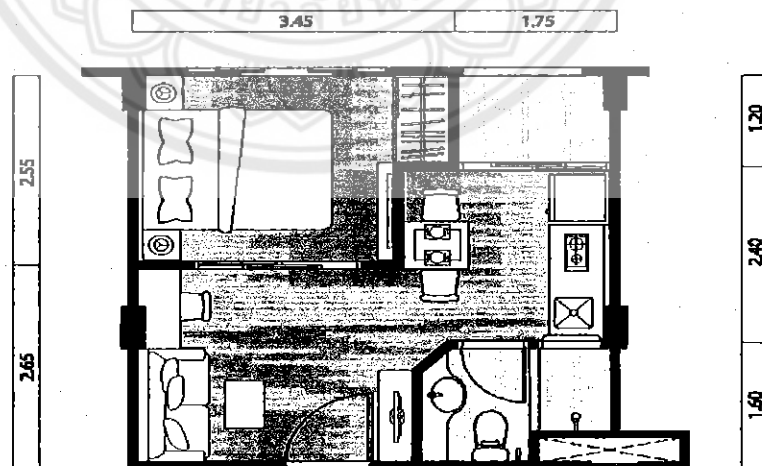
ประกอบด้วยห้อง 3 ขนาด คือ

แบบ 1 ห้องนอน 26.00 ตารางเมตร

แบบ 2 ห้องนอน 29.00 ตารางเมตร

แบบ 3 ห้องนอน 30.00 ตารางเมตร

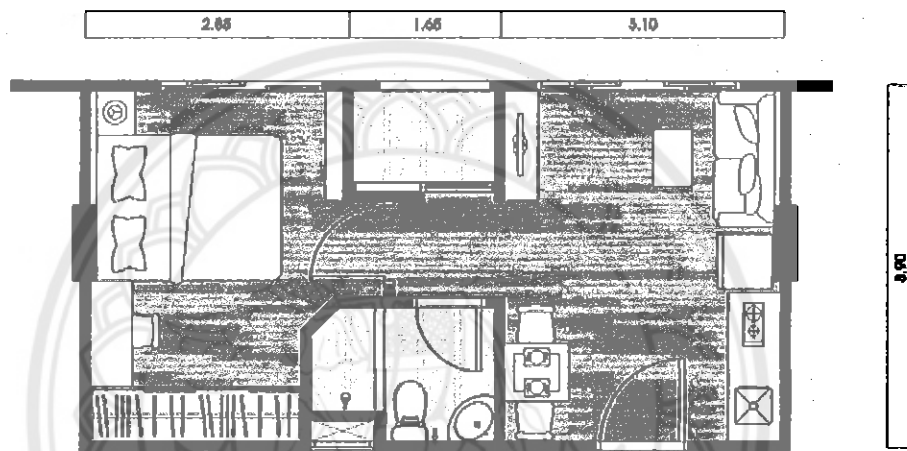
แบบ 1 ห้องนอน 26.00 ตารางเมตร - สำหรับแบบแรกขนาด 26 ตารางเมตร ไม่มีอะไรใหม่ คล้ายกันไปกับของการก่อนอย่างเช่น ลุมพินี คอนโดทาวน์ รามอินทรา-นวมินทร์ ที่เคยได้ชื่อว่าเป็นห้องขนาดเล็กที่ออกแบบดีที่สุดในประเทศไทยมาแล้ว

แบบ 1 ห้องนอน 26.00 ตร.ม.

ภาพที่ 2.20 แปลนห้องแบบที่ 1
ที่มา ; <http://www.ltotal.com>

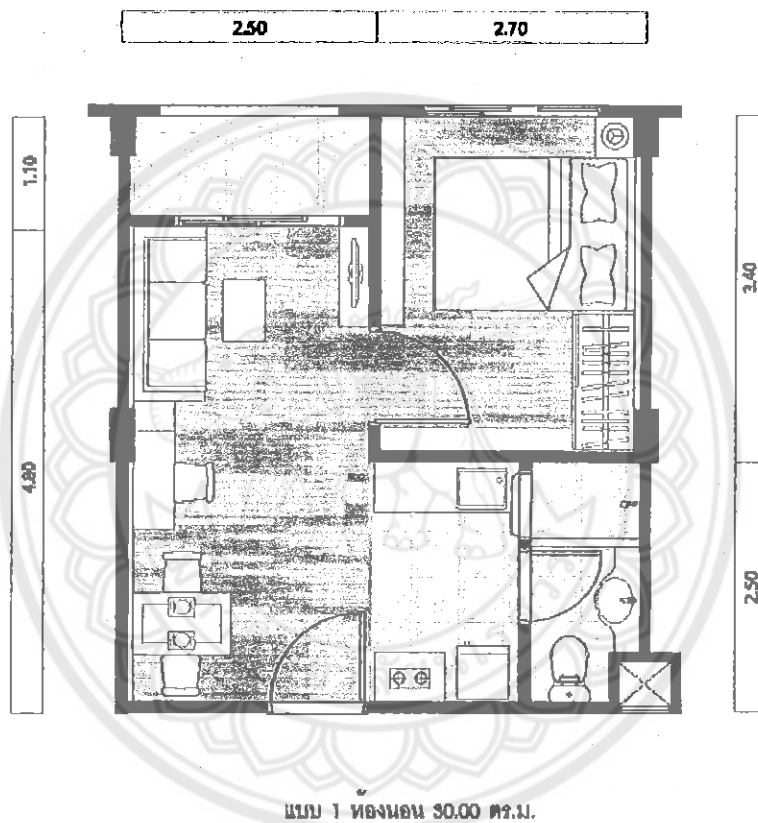
แบบ 2 ห้องนอน 29.00 ตารางเมตร - สำหรับขนาด 29 ตารางเมตร เป็นห้องขนาด 29 ตารางเมตร ที่แบ่งห้องนอนกับห้องนั่งเล่นได้แยกส่วนลงตัว ทำให้ห้องนั่งเล่นสามารถมองเห็นวิวข้างนอกห้อง อย่างกับห้องราคาแพง และยังมีขนาดความยาวของห้องแล้วประมาณ เกือบ 8 เมตร ซึ่งกว้างมากทำให้เราเห็นวิวนอกห้องได้มากขึ้น ห้องดูโปร่งมากขึ้น ส่วนทำอาหาร หรือ ห้องครัว จะอยู่ในห้องนั่งเล่นใกล้กับที่นั่งเล่น ซึ่งแบบห้องแบบนี้มันจะนิยมทำให้ห้องราคาสูง ทำให้เรา กินข้าว หรือ ปาร์ตี้ กันได้สนุกมากขึ้น

แบบ 1 ห้องนอน 29.00 ตร.ม.

ภาพที่ 2.21 แพลนห้องแบบที่ 2
ที่มา ; <http://www.ltotal.com>

แบบ 3 ห้องนอน 30.00 ตารางเมตร - สำหรับขนาด 30 ตารางเมตร เหมือนกับห้องดูวิว ของ ลุมพินี วิว ราชภัฏรบูรณะ ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นห้องขนาดเล็กที่ได้ดูวิวสวยที่สุดมาก่อน แต่ถ้าเทียบกับแบบ ใหม่ขนาด 29 ตารางเมตร

ภาพที่ 2.22 แปลนห้องแบบที่ 3
ที่มา ; <http://www.ltotal.com>

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษารูปแบบผลิตภัณฑ์ชุดโต๊ะเครื่องแป้ง ศึกษาการใช้งานของโต๊ะเครื่องแป้งที่ตอบสนองกับสรีระและพฤติกรรมการใช้งานในพื้นที่ห้องพักอาศัยขนาดเล็ก เพื่อนำมาออกแบบเป็นโต๊ะเครื่องแป้งที่สามารถใช้งานได้ในพื้นที่ที่มีขนาดเล็ก และเพื่อให้การออกแบบโต๊ะเครื่องแป้งนี้เป็นประโยชน์ สามารถตอบสนองให้กับกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด โดยการศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูล โต๊ะเครื่องแป้งประเภทต่างๆรูปแบบโต๊ะเครื่องแป้งที่เหมาะสมนำมาเป็นแนวความคิดการออกแบบ ในรูปแบบของโต๊ะเครื่องแป้งสำหรับผู้พักอาศัยที่มีพื้นที่ห้องขนาดเล็ก โดยมีการออกแบบรูปทรงให้มีการใช้งานที่หลากหลายด้วยฟังก์ชันการใช้งาน สามารถใช้งานในพื้นที่ห้องพักขนาดเล็กได้อย่างเต็มที่ ในการวิจัยเรื่องนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงสร้างสรรค์มาใช้ในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยกำหนดหัวข้อวิธิตาเนนการวิจัย ดังนี้

3.1 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความเป็นมาของการออกแบบโต๊ะเครื่องแป้ง

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลและพัฒนาแนวคิดในการออกแบบโต๊ะเครื่องแป้ง

ขั้นตอนที่ 3 การเก็บข้อมูล เพื่อศึกษาข้อมูลหลักการเบื้องต้นเกี่ยวกับโต๊ะเครื่องแป้ง

ขั้นตอนที่ 4 รวบรวมแนวความคิดทางการออกแบบโต๊ะเครื่องแป้ง

ขั้นตอนที่ 5 สรุป จุดแข็ง จุดอ่อน ปัญหา อุปสรรค ในการผลิต

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความเป็นมาของการออกแบบโต๊ะเครื่องแป้ง การศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต และสอบถามผู้เชี่ยวชาญ ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับโต๊ะเครื่องแป้งเพื่อสร้างแนวคิดในการวิเคราะห์เพื่อออกแบบโต๊ะเครื่องแป้งที่เหมาะสมกับผู้ใช้งานในพื้นที่ห้องพักอาศัยขนาดเล็กโดยกำหนดกลุ่มเป้าหมายคือกลุ่มผู้อาศัยอยู่ในห้องพัก ช่วงอายุ 18-25 ปี มีรายได้ปานกลาง มีการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี และมีความต้องการใช้พื้นที่ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลและพัฒนาแนวคิดในการออกแบบโต๊ะเครื่องแป้ง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับห้องพักอาศัยขนาดเล็กและข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ประหยัดพื้นที่มาเชื่อมโยงกัน รวบรวมข้อมูลจากหนังสือ เว็บไซต์เอกสารต่างๆ และสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 3 การเก็บข้อมูล เพื่อศึกษาข้อมูลหลักการเบื้องต้นเกี่ยวกับโต๊ะเครื่องแป้งเพื่อ ได้สอบถาม และการสัมภาษณ์ บันทึกข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้โต๊ะเครื่องแป้งของผู้ที่อาศัยในห้องพักขนาดเล็กและรสนิยมของกลุ่มเป้าหมาย

ขั้นตอนที่ 4 รวบรวมแนวความคิดทางการออกแบบโต๊ะเครื่องแป้งสำหรับห้องพักอาศัยขนาดเล็ก การสร้างสรรค์คุณภาพโต๊ะเครื่องแป้ง และ การผลิต เพื่อโต๊ะเครื่องแป้งที่มีรูปแบบที่น่าสนใจ สามารถดึงดูดกลุ่มเป้าหมาย คือ กลุ่มผู้อาศัยอยู่ในห้องพัก ช่วงอายุ 18- 25 ปี มีรายได้ปานกลาง มีการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี และมีความต้องการใช้พื้นที่ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ขั้นตอนที่ 5 สรุป จุดแข็ง จุดอ่อน ปัญหา อุปสรรค ในการผลิตโต๊ะเครื่องแป้งสำหรับห้องพักอาศัยขนาดเล็ก อภิปรายผล และข้อเสนอแนะด้วยวิธีพรรณนาวิธีวิเคราะห์จากข้อมูลที่ได้ศึกษา ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ และการสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อสรุปตามประเด็นการศึกษาที่ว่า การออกแบบโต๊ะเครื่องแป้งสำหรับห้องพักอาศัยขนาดเล็ก

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. อุปกรณ์วาดเขียนเพื่อวาดแบบร่าง ออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบ
2. คอมพิวเตอร์ เพื่อใช้ในการจำลอง สร้างและออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์ในเรื่องการออกแบบโครงสร้างและกราฟิกเพื่อให้ความสมจริงและสวยงามมากยิ่งขึ้น
3. อุปกรณ์การดำเนินงานเพื่อทดสอบในการสร้างโต๊ะเครื่องแป้งที่ออกแบบ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเริ่มเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนสิงหาคมเป็นต้นมา โดยได้รับข้อมูลจากหลายแหล่ง เช่น ข้อมูลจากหนังสือที่เกี่ยวกับงานวิจัย และเว็บไซต์ที่มีข้อมูลที่ น่าสนใจและได้รับความรู้จากช่างที่มีประสบการณ์ในด้านการทำเฟอร์นิเจอร์โดยตรง ได้รับคำแนะนำเพื่อมาปรับแก้แก้ไขในผลงานของผู้วิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจและเก็บข้อมูลในการศึกษาดังนี้

1. สืบค้นข้อมูลและเก็บรวบรวมข้อมูลจากเว็บไซต์ ในเรื่องห้องพักอาศัยขนาดเล็ก
2. สืบค้นข้อมูลและเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ที่เกี่ยวข้องและทำการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับเฟอร์นิเจอร์เพื่อนำไปใช้ในการออกแบบโต๊ะเครื่องแป้ง

2.1 การจัดการกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษานี้ผู้วิจัยได้ออกแบบจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลที่ สำคัญ 5 ขั้นตอน คือ

2.1.1 ขั้นตอนที่ 1 เป็นการศึกษาวัสดุประเภทไม้ที่ เหมาะสำหรับการทำเฟอร์นิเจอร์ โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากเอกสารงานวิจัยมาวิเคราะห์ข้อมูลตามจุดมุ่งหมาย

2.1.2 ขั้นตอนที่ 2 เป็นการศึกษาหลักการประโยชน์การใช้งานของของโต๊ะเครื่องแป้งที่เหมาะสมสำหรับการทำเฟอร์นิเจอร์ โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากเอกสารงานวิจัยมาวิเคราะห์ข้อมูลตามจุดมุ่งหมาย

2.1.3 ขั้นตอนที่ 3 เป็นการออกแบบโต๊ะเครื่องแป้งโดยศึกษาข้อมูลนำผลการวิเคราะห์มากำหนดรูปแบบในการออกแบบโต๊ะเครื่องแป้งที่มีความเหมาะสม ทำการออกแบบและร่างแบบโต๊ะเครื่องแป้งโดยใช้วัสดุประเภทไม้ ที่ ได้จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1.4 ขั้นตอนที่ 4 เป็นการสร้างผลงานโต๊ะเครื่องแป้งในพื้นที่ขนาดเล็กสามารถใช้งานได้หลากหลาย

2.2 การดำเนินการผลิตต้นแบบ การดำเนินการผลิตชิ้นงานจริงของการออกแบบโต๊ะเครื่องแป้งสำหรับห้องพักอาศัยขนาดเล็ก ได้กำหนดกระบวนการผลิตไว้ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.2.1 ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์แบบร่างสู่กระบวนการผลิตตามความเหมาะสมของชิ้นงาน

2.2.2 ขั้นตอนที่ 2 เลือกวัสดุที่ เหมาะสม ตรงตามแบบที่ กำหนดไว้

2.2.3 ขั้นตอนที่ 3 สร้างตัวชิ้นงาน โดยเริ่มจากโครงสร้างตามขั้นตอนของกระบวนการผลิต

2.2.4 ขั้นตอนที่ 4 ตรวจสอบชิ้นงานและความเรียบร้อย

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการศึกษาและวิเคราะห์การออกแบบโต๊ะเครื่องแป้งสำหรับห้องพักอาศัยขนาดเล็ก

เป็นการออกแบบเฟอร์นิเจอร์ให้มีความเหมาะสมกับบ้านพักอาศัยโดยคำนึงถึงรูปลักษณ์ทันสมัยและใช้วัสดุที่มีคุณค่ามาทำเป็นผลงาน

การออกแบบโต๊ะเครื่องแป้งสำหรับห้องพักอาศัยขนาดเล็กได้ออกแบบมาเพื่อความ
เหมาะกับพื้นที่ ของการใช้งานได้สะดวกต้องการและดูแลรักษาได้ง่าย

ศิลปินพจน์ฉบับนี้ได้นำข้อมูลที่ศึกษาเหล่านี้มาใช้ในการออกแบบการออกแบบโต๊ะเครื่อง
แป้งสำหรับห้องพักอาศัยขนาดเล็ก

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลและศึกษาการออกแบบโต๊ะเครื่องแป้งสำหรับห้องพักอาศัยขนาดเล็ก จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยได้นำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบผลงานให้มีประโยชน์มากที่สุด โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติงานดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลการออกแบบโต๊ะเครื่องแป้งสำหรับห้องพักอาศัยขนาดเล็ก
2. ดำเนินการออกแบบชุดโต๊ะเครื่องแป้งที่เหมาะสมกับการใช้งานในห้องพักอาศัยขนาดเล็ก

การวิเคราะห์ข้อมูลการออกแบบโต๊ะเครื่องแป้งสำหรับห้องพักอาศัยขนาดเล็ก

1. การวิเคราะห์ข้อมูลการออกแบบโต๊ะเครื่องแป้งสำหรับห้องพักอาศัยขนาดเล็ก

เฟอร์นิเจอร์ห้องนอนในคอนโดมิเนียม มีอยู่มากมายในท้องตลาด สำหรับคนวัยทำงาน เพศหญิงที่ส่วนใหญ่จะทำงานนั้น ซึ่งการใช้ชีวิตนอกจากที่ทำงาน ชีวิตส่วนใหญ่จะอยู่ห้องนอน เช่น การตื่นตอนเช้าแต่งตัวออกไปทำงาน เครื่องประดับ และเสื้อผ้าของวัยนี้นั้น มีจำนวนที่มาก ตู้เสื้อผ้า และโต๊ะเครื่องแป้งตามท้องตลาดนั้นอาจจะยังไม่เพียงพอต่อการเก็บสิ่งของเหล่านี้ให้เป็นหมวดหมู่ตามความเหมาะสม การเลือกซื้อเฟอร์นิเจอร์จึงเป็นส่วนสำคัญในการทำให้ห้องคอนโดมิเนียมนั้น สามารถตอบสนองความต้องการ และ ต่อพฤติกรรมการใช้ชีวิตของคนวัยทำงาน และ เพื่อความสะดวกสบาย โดยเฟอร์นิเจอร์ภายในห้อง ควรมีความโปร่งโล่งสบาย ไม่อึดอัด และ มีการจัดวางที่เหมาะสม เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อสามารถจัดสรรพื้นที่ให้เป็นสัดส่วนตามการใช้สอย ซึ่งบางพื้นที่สามารถรวมเป็นมุมใช้งานร่วมกันได้ และใช้พื้นที่แนวตั้ง ให้เกิดประโยชน์ คุ่มค่า กับขนาดภายในห้อง ที่มีอยู่อย่างจำกัดนี้

จากปัญหาของพฤติกรรมการใช้ชีวิตของวัยทำงานเพศหญิง และ ปัญหาของห้องคอนโดมิเนียมที่มีพื้นที่จำกัด ซึ่งสามารถใช้พื้นที่แนวสูงให้เกิดประโยชน์ได้ จึงเกิดแนวคิดที่จะออกแบบชุดเฟอร์นิเจอร์ในห้องนอน ที่ประกอบไปและ โต๊ะเครื่องแป้ง ที่มีฟังก์ชันเก็บของ ได้หลากหลายและใช้พื้นที่แนวสูง ให้เกิดประโยชน์ เพื่อให้สอดคล้องกับคอนโดมิเนียมในย่านธุรกิจ ที่มีพื้นที่จำกัด ทั้งนี้ก็เพื่อ การใช้งานที่คุ้มค่าเหมาะสม เพื่อตอบสนองความต้องการของวิถีชีวิตคนวัยทำงาน เพศหญิงอายุ 18-25 ปี ที่อาศัยอยู่คอนโด-มิเนียม

2. ดำเนินการออกแบบชุดโต๊ะเครื่องแป้งที่เหมาะสมกับการใช้งานในห้องพักอาศัยขนาดเล็ก
การออกแบบโต๊ะเครื่องแป้งสำหรับห้องพักอาศัยขนาดเล็ก 1 ชุด ประกอบไปด้วย

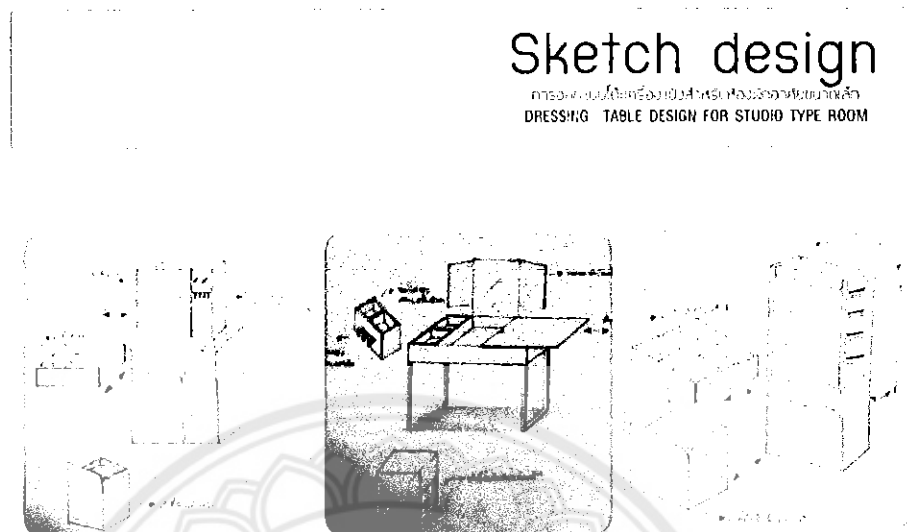
โต๊ะเครื่องแป้ง	1	โครงสร้าง
เก้าอี้นั่ง	1	โครงสร้าง

แนวความคิดที่ : พื้นที่น้อยแต่มากกว่า (Functional design)

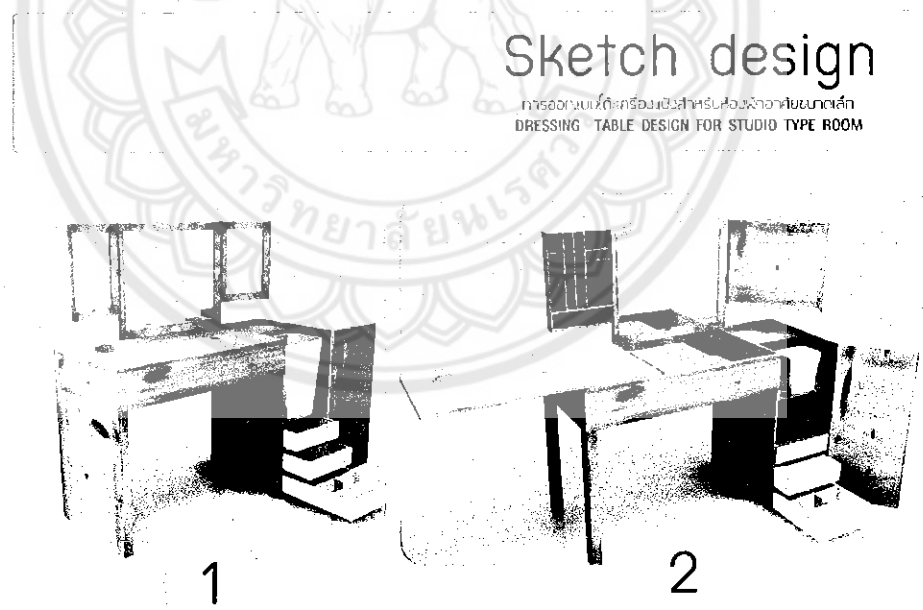
อธิบายแนวความคิด : พื้นที่น้อยแต่มากกว่า ถึงพื้นที่จะน้อย แต่มากกว่าคือ มากกว่าการใช้งานด้วยฟังก์ชันการใช้งาน การออกแบบโต๊ะเครื่องแป้งจะเน้นฟังก์ชันการใช้งานที่ตอบสนองต่อการใช้งานด้วยพฤติกรรมการใช้งานของโต๊ะเครื่องแป้ง ด้วยสไตล์ที่เรียบง่าย แต่เน้นในเรื่องการใช้งานกับการจัดการพื้นที่ขนาดเล็กได้เป็นอย่างดีและช่วยประหยัดพื้นที่ของห้องพักอาศัยขนาดเล็ก

ภาพที่ 4.1 แสดงภาพแนวความคิด

ภาพที่ 4.2 แสดงภาพ Sketch ครั้งที่ 1

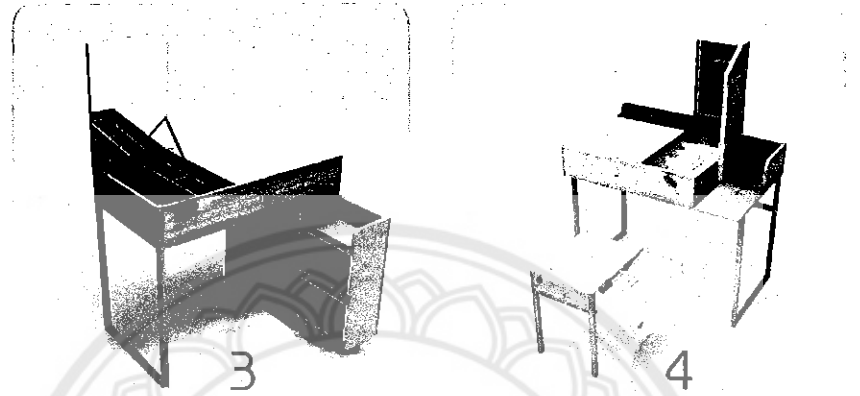
ภาพที่ 4.3 แสดงภาพ Sketch ครั้งที่ 2

ภาพถ่าย Sketch แบบที่ 1

ภาพขาว Sketch แบบที่ 2

Sketch design

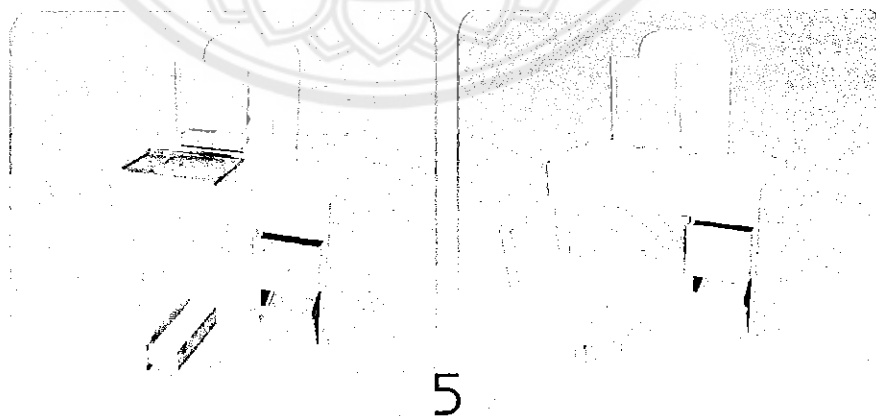
การออกแบบโต๊ะเครื่องแป้งสำหรับห้องแต่งตัวในขนาดเล็ก
DRESSING TABLE DESIGN FOR STUDIO TYPE ROOM

ภาพที่ 4.4 แสดงภาพ Sketch ครั้งที่ 2
ภาพซ้าย Sketch แบบที่ 3
ภาพขวา Sketch แบบที่ 4

Sketch design

การออกแบบโต๊ะเครื่องแป้งสำหรับห้องแต่งตัวขนาดเล็ก
DRESSING TABLE DESIGN FOR STUDIO TYPE ROOM

ภาพที่ 4.5 แสดงภาพ Sketch ครั้งที่ 2
ภาพ Sketch แบบที่ 5

Sketch design

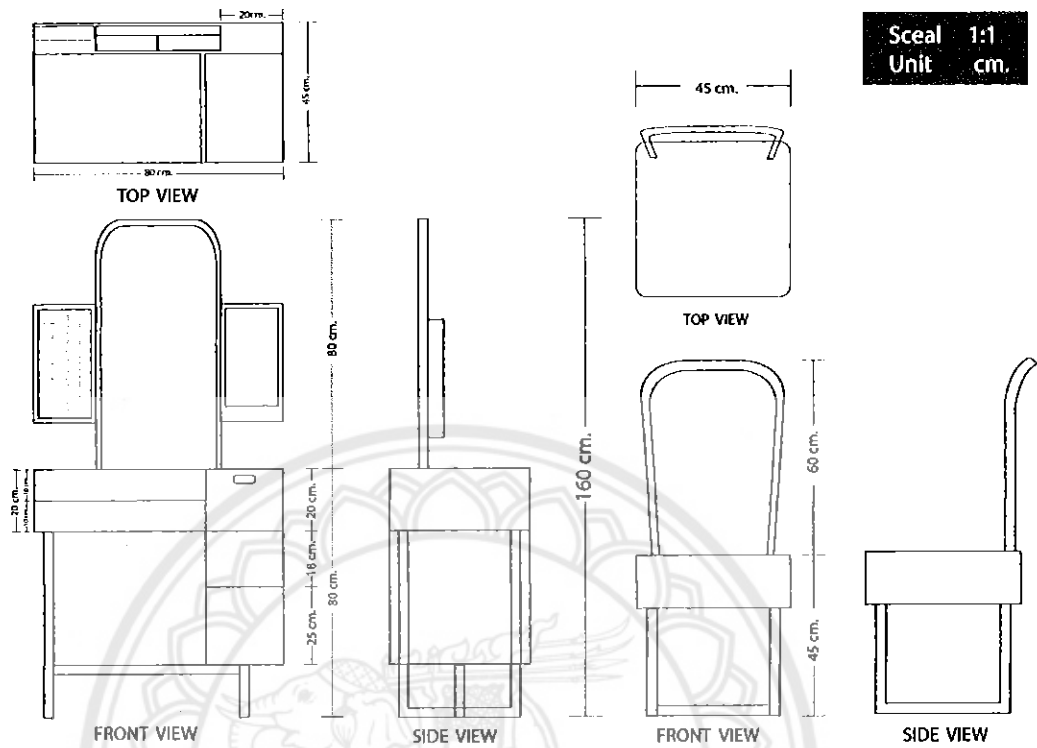
การออกแบบโต๊ะเครื่องแป้งสำหรับห้องฝักอาบขนาดเล็ก
DRESSING TABLE DESIGN FOR STUDIO TYPE ROOM

ภาพที่ 4.6 แสดงภาพ Sketch ครั้งที่ 2
ภาพ Sketch แบบที่ 6

การออกแบบโต๊ะเครื่องแป้งสำหรับห้องฝักอาบขนาดเล็ก
DRESSING TABLE DESIGN FOR STUDIO TYPE ROOM

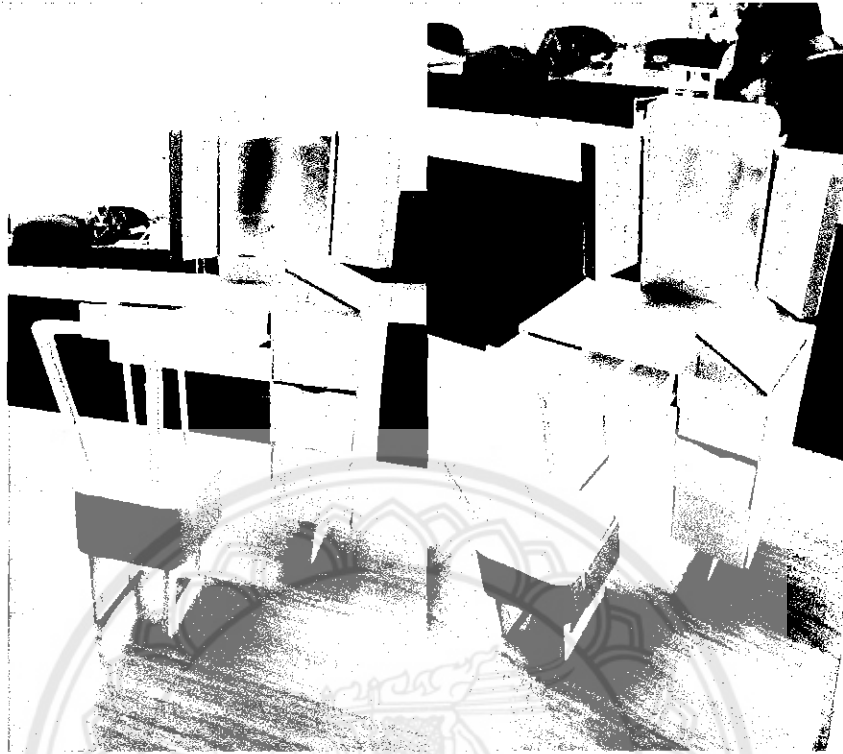
ภาพที่ 4.7 แสดงภาพ Sketch แบบที่ 7 พร้อมผลิตภัณฑ์จริง

ภาพที่ 4.8 แสดงการเขียนแบบโต๊ะเครื่องแป้ง

ภาพที่ 4.9 แสดงขั้นตอนการขึ้น Model study 3มิติ

ภาพที่ 4.10แสดงขั้นตอนการขึ้น Model study 3มิติ

ภาพที่ 4.11 ภาพแสดงการทำงานของโต๊ะเครื่องแป้ง

ภาพที่ 4.12 ภาพแสดงการทำงานของโตะเครื่องแป้ง

ภาพที่ 4.13 ภาพแสดงการทำงานของโตะเครื่องแป้ง

ภาพที่ 4.14 ภาพแสดงการจัดนิทรรศการของสาขาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์วันที่15 ธันวาคม 2558

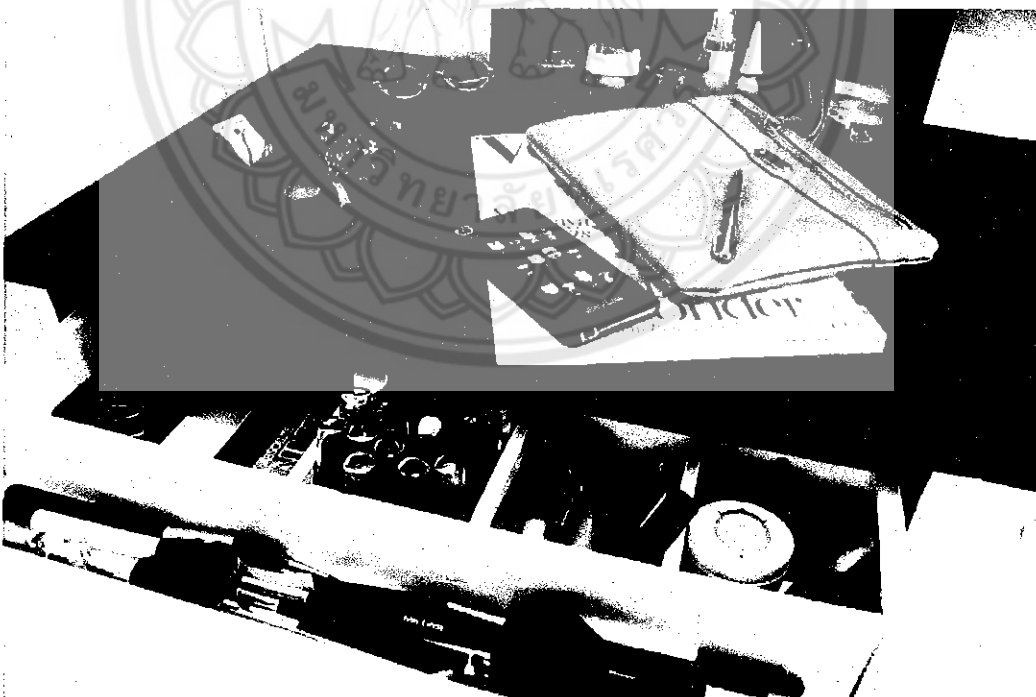
ภาพที่ 4.15 ภาพแสดงการจัดนิทรรศการของสาขาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์
วันที่15 ธันวาคม 2558

ภาพที่ 4.16 ภาพแสดงการจัดนิทรรศการของสาขาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์
วันที่15 ธันวาคม 2558

ภาพที่ 4.17 ภาพแสดงการจัดนิทรรศการของสาขาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์
วันที่15 ธันวาคม 2558

ภาพที่ 4.18 ภาพแสดงการจัดนิทรรศการของสาขาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์
วันที่15 ธันวาคม 2558

บทที่ 5

บทสรุป

การดำเนินการศึกษาครั้งนี้ในหัวข้อ การออกแบบโต๊ะเครื่องแป้งสำหรับห้องพักอาศัยขนาดเล็ก มีวัตถุประสงค์เพื่อ ตอบสนองชีวิตคนที่อาศัยอยู่ในห้องพักที่มีขนาดเล็ก ต้องการพื้นที่สำหรับการแต่งตัว แต่งหน้า และต้องการใช้พื้นที่ที่มีให้เกิดประโยชน์สูงสุด และนอกจากความสวยงามแล้ว ยัง คำนึงถึง ด้านกายภาพ ออกแบบให้เหมาะสมต่อ การใช้งาน และลักษณะการใช้งานของ โต๊ะเครื่องแป้ง ผู้วิจัย สามารถสรุปการดำเนินการตามหัวข้อ ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงออกแบบโต๊ะเครื่องแป้งสำหรับห้องพักอาศัยขนาดเล็กมี 2 ประเด็นหลักดังนี้

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้งานชุดโต๊ะเครื่องแป้งในห้องพักอาศัยขนาดเล็ก
2. เพื่อออกแบบชุดโต๊ะเครื่องแป้งที่เหมาะสมกับการใช้งานในห้องพักอาศัยขนาดเล็ก

สรุปผลการวิจัย

ขอบเขตด้านผลิตภัณฑ์

โต๊ะเครื่องแป้ง	1	โครงสร้าง
เก้าอี้	1	โครงสร้าง

ขอบเขตด้านเวลา

การศึกษาวิจัยเรื่องนี้มี ความเกี่ยวข้องกับลำดับช่วงเวลาพัฒนาการของการออกแบบโต๊ะเครื่องแป้งเป็นระยะเวลา 4 เดือนเริ่มตั้งแต่ สิงหาคม พ.ศ. 2558 – ธันวาคม พ.ศ. 2558

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. ศึกษาพฤติกรรมการใช้งานและประเภทของโต๊ะเครื่องแป้ง
2. กระบวนการออกแบบชุดโต๊ะเครื่องแป้งสำหรับห้องพักอาศัยขนาดเล็ก

ขอบเขตด้านการประชากร

ประชากร

- เพศ : หญิง
- เชื้อชาติ : ไทย
- อายุ : 18-25 ปี
- รายได้ : 30,000 บาท/เดือนขึ้นไป
- อาชีพ : นักศึกษา/พนักงานออฟฟิศ
- วิธีการดำเนินชีวิต : กลุ่มคนที่ชื่นชอบในการแต่งหน้าแต่งตัว รักสวยรักงามชอบเข้าสังคม มีความมั่นใจในตัวเอง สนใจในเรื่องแฟชั่น

อภิปรายผล

จากขั้นตอนในการศึกษาดังกล่าวผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้

1 จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ศึกษาพบว่า ปัจจุบันอัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดปัญหา การแสวงหาอาชีพและการ ย้ายถิ่นฐานจากชนบทสู่ชุมชนเมือง ติดตามมาอย่างมากมาย ปัจจุบันคนไทยเริ่มมีการสร้างที่อยู่อาศัยมากขึ้นเนื่องจากประชากรมีมากขึ้นและการเข้ามาของทั้งนักท่องเที่ยวกับแรงงานที่เข้ามาใช้ชีวิตในประเทศไทย ก่อให้เกิดปัญหาพื้นที่ ที่มีอยู่ไม่เพียงพอ สำหรับความต้องการของประชากร จึงเกิดความจำเป็นที่ต้องมีที่พักอาศัยในลักษณะที่ประหยัดที่ดิน ทำให้เกิดบ้านแฝด เรือนแถว อพาร์ทเมนท์ คอนโดมิเนียม เป็นต้น ทำให้เฟอร์นิเจอร์สำหรับพื้นที่จำกัดเป็นที่ต้องการของตลาดมากขึ้น และ ยังมีรูปแบบที่ผลิตออกมาเรื่อยๆ

2 จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ศึกษาพบว่า โต๊ะเครื่องแป้งสำหรับ พื้นที่จำกัดนั้นยังไม่ค่อยมีให้เห็นเท่าไร จึงเป็นที่มาของโต๊ะเครื่องแป้งสำหรับห้องพักอาศัยขนาดเล็ก

3 จากการศึกษาจากแหล่งข้อมูลพบว่าต้องการการจัดเก็บของให้ได้พื้นที่ที่มากขึ้นและแยกประเภทการใช้งานได้อย่างชัดเจนเพื่อการใช้งานที่สะดวก

4 ผู้วิจัยได้ออกแบบโต๊ะเครื่องแป้งโดยเพื่อให้ตอบสนองต่อการใช้งานมากที่สุด และได้มีการออกแบบ เพื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้บริโภค

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยได้มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. การออกแบบผลิตภัณฑ์ในหัวข้อ การออกแบบโต๊ะเครื่องแป้งพบปัญหา ผู้วิจัยควรศึกษาเรื่องวัสดุไม้ ที่นำมาผลิตชิ้นงานให้มากขึ้น เพื่อให้ งานที่ออกแบบสมบูรณ์มากขึ้น
2. การผลิตโต๊ะเครื่องแป้ง นั้นผู้วิจัยไม่สามารถลงมือทำได้เอง ผู้วิจัยควรไปดูการผลิตงานด้วยตัวเอง บ่อย ๆ เมื่อเกิดปัญหาจะได้แก้ไขและปรับให้ตรงตามต้นแบบได้ ทันเวลา
3. ผู้วิจัยควรศึกษาหรือสอบถามจากผู้มีความรู้เรื่องการทำโต๊ะเครื่องแป้ง ก่อนการออกแบบ เพราะด้วยรูปทรงในการออกแบบนั้น ในขั้นตอนการผลิตจริง บางชิ้นส่วนไม่สามารถตรงตามแบบได้
4. ขั้นตอนการทำแบบจำลอง จะต้องมีการวางแผนแก้ไขปัญหา เพื่อที่จะลดความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้นกับงานให้น้อยที่สุด และจะต้องเก็บรายละเอียดของผลงานให้ได้เยอะที่สุด ศึกษาฟังก์ชันการใช้งานอย่างรอบครอบ
5. ต้องวางแผนการทำงานที่ดี และจัดลำดับความสำคัญในการทำงาน เพื่อให้ประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

ดร. ศุภวิศว์ ปัญญาสกุลวงศ์ และกฤษ แยมสระโส . ชนิดของเฟอร์นิเจอร์(แบ่งตามวัสดุที่ใช้).
จาก <http://www.thaihomemaster.com/showinformation.php?TYPE=14&ID=985>

สุรัชธานี รัตนวรรณ (2554) : หลักการออกแบบ (ออนไลน์).
แหล่งที่มาจาก : <http://www.sahavicha.com>

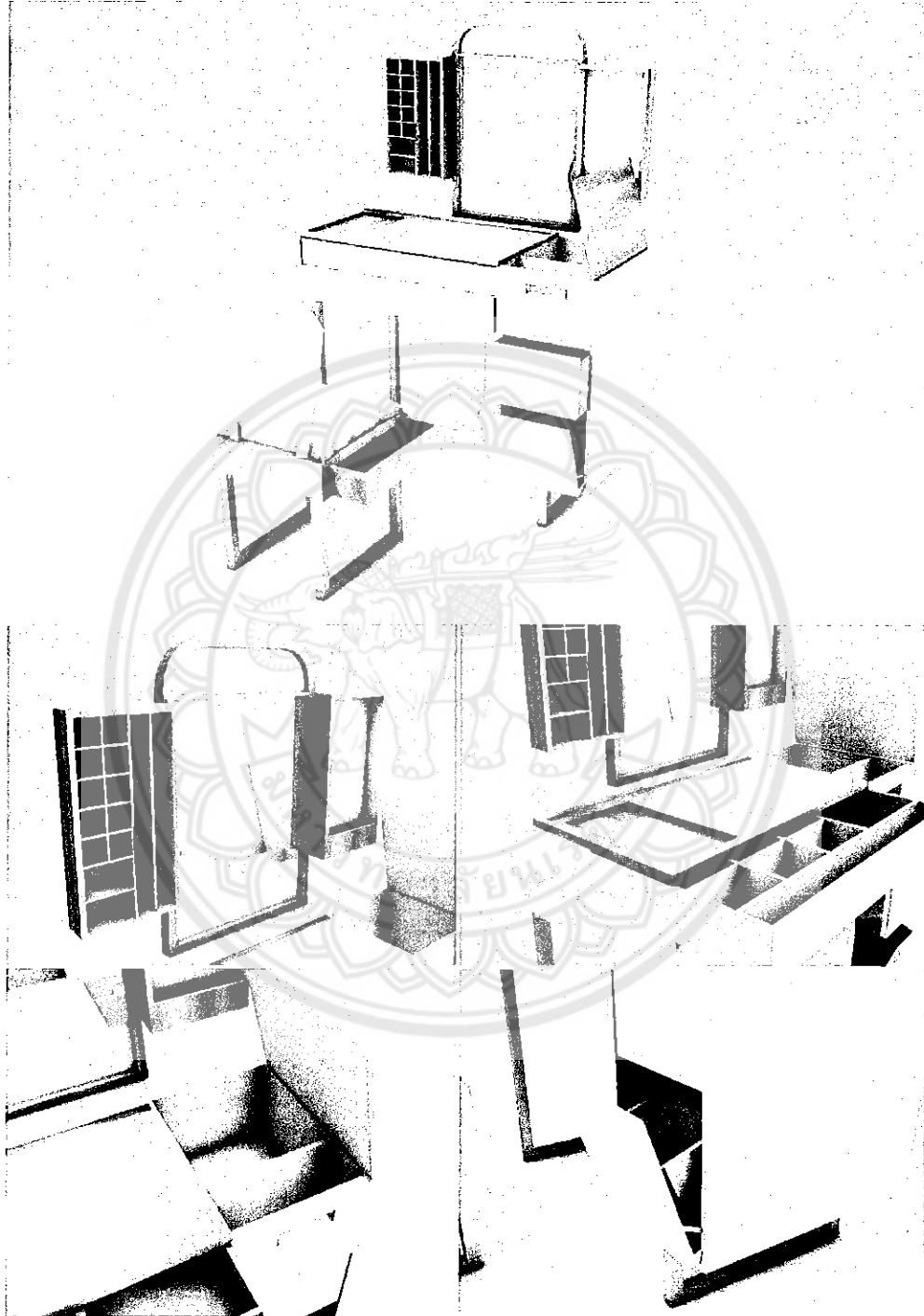
AllAlike-Design . (10 ธันวาคม 2553).ความหมายของการออกแบบ | การออกแบบ คืออะไร.
แหล่งที่มาจาก <http://allalike-design.blogspot.com/2010/12/blog-post.html>

Nopsakon seemanachaisit. (6 มีนาคม 2550) . ความเป็นมาและความสำคัญของ
เฟอร์นิเจอร์.
แหล่งที่มาจาก <http://nopsakon-net.blogspot.com/2007/03/1.html>

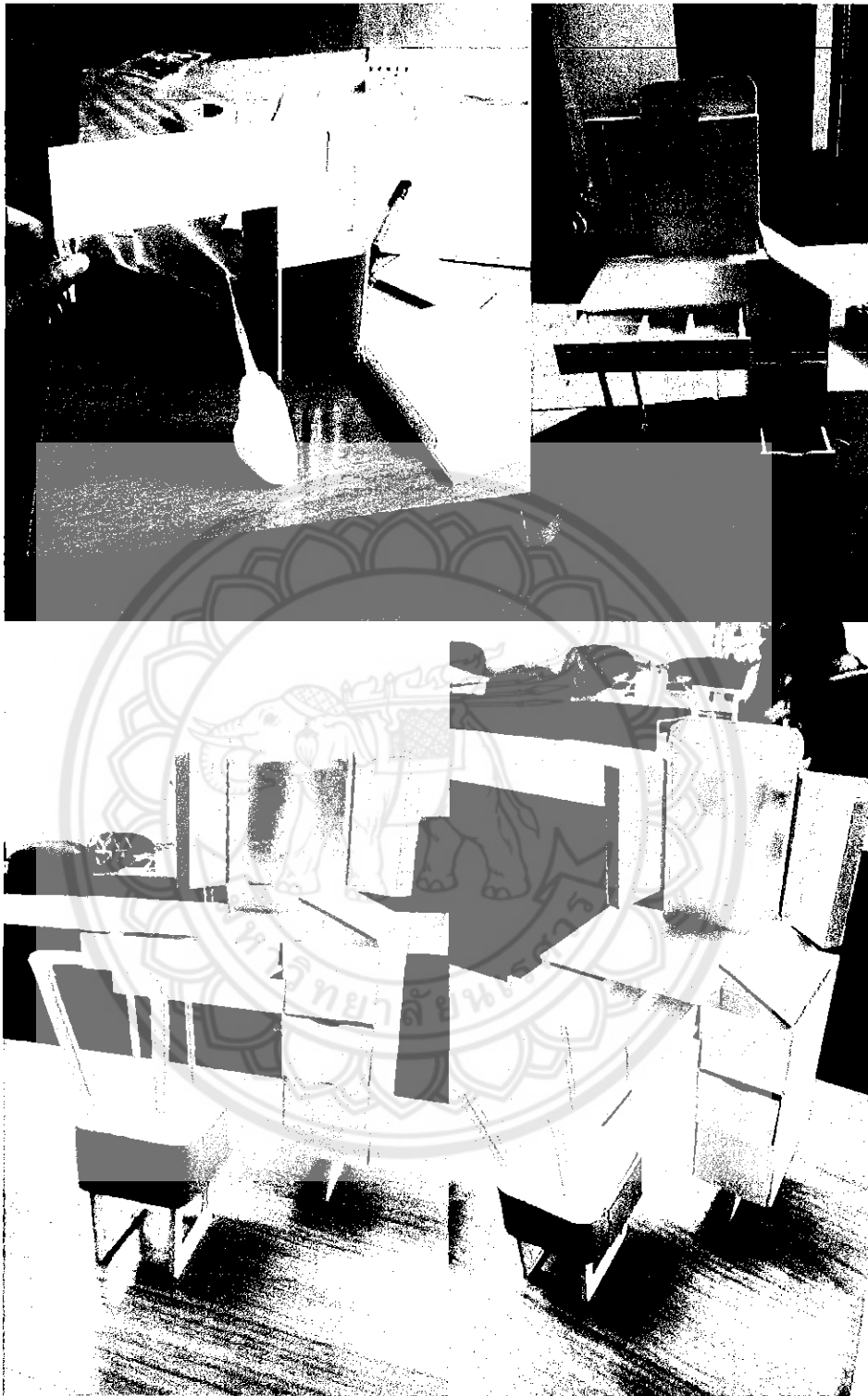
Tcdcconnect.(16 มิถุนายน 2551). Function&Space:ประหยัดพื้นที่พร้อมฟังก์ชันที่ลงตัว.
จากhttp://www.tcdc.or.th/src/16971?sphrase_id=15616749

The Metropolitan Museum of Art, Vanities. (April 13, 2014). The History of the
Dressing Table.
form <http://lauriebenson.net/tag/history-of-the-dressing-table/>

ภาพแสดงภาพ Sketch ขึ้นแบบ 3D MAX

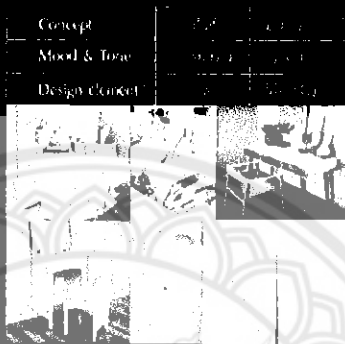
ภาพแสดงภาพ ชั้นแบบโมเดลจำลอง

การออกแบบโต๊ะเครื่องแป้ง สำหรับห้องพักอาศัยขนาดเล็ก
 DRESSING TABLE DESIGN FOR STUDIO TYPE ROOM

CONCEPT

◀ พื้นที่น้อย แต่มากกว่า ▶

พื้นที่น้อยแต่มากกว่า สิ่งนี้ทั้งน้อย แต่มากกว่าคือ มากกว่าการใช้งาน ช่วยเพิ่มการใช้งานของโต๊ะเครื่องแป้ง

TARGET GRUP

กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้หญิง
 อายุ 20-30 ปี ที่อาศัยอยู่ในห้องขนาดเล็ก
 ต้องการโต๊ะเครื่องแป้งที่ใช้งานได้จริง
 และสวยงาม

ชื่อโครงการ: การออกแบบโต๊ะเครื่องแป้ง
 DRESSING TABLE DESIGN FOR STUDIO TYPE ROOM

ภาพแสดงบอร์ดฟรีเซ็นและสเก็ตที่พัฒนาแล้ว

ภาพแสดงการจัดนิทรรศการของสาขาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์